44. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1988. JÚLIUS 6.

Ludas Matyi

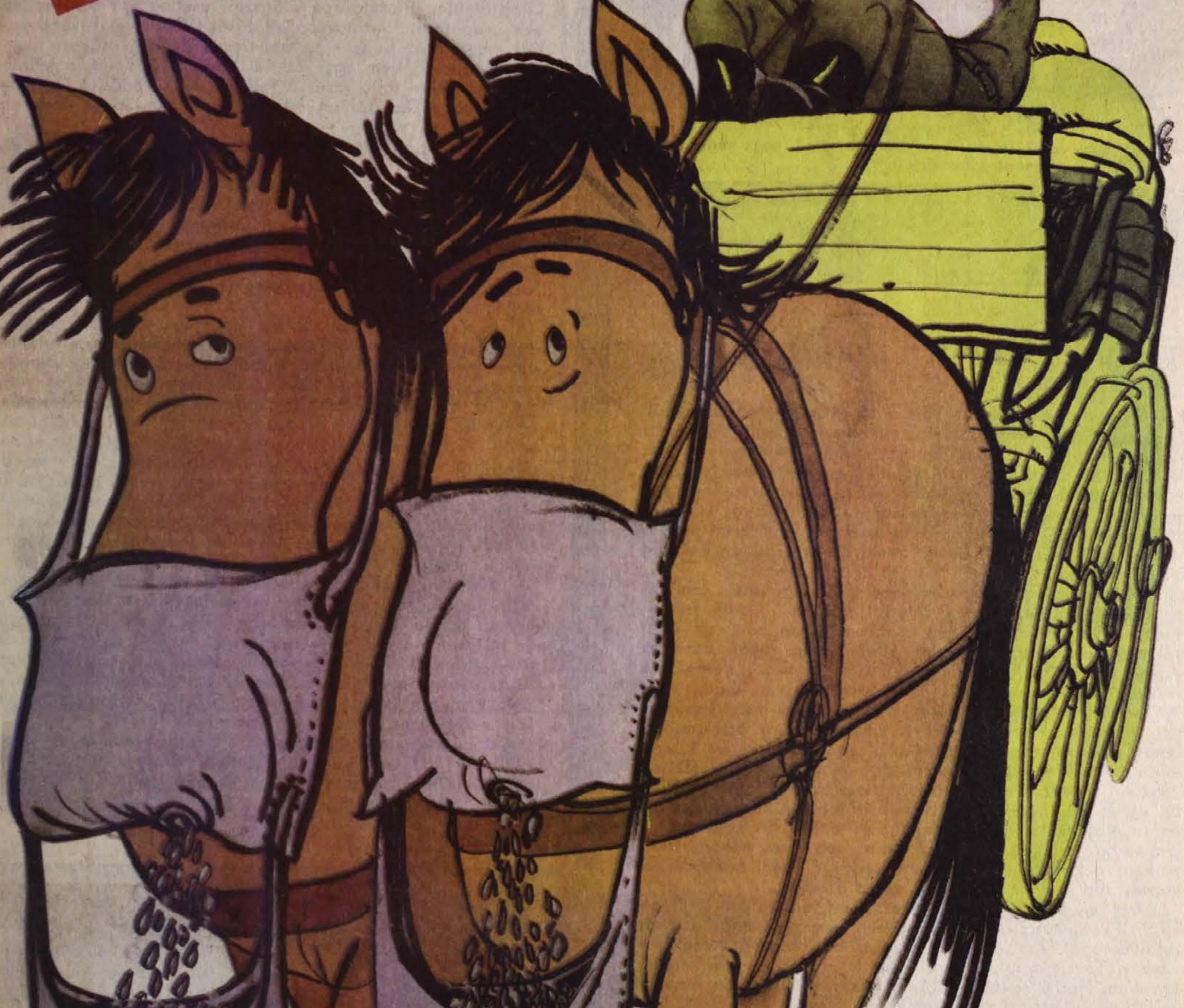
JÖVEDELEM ADÓ
FORGALMI ADÓ
JÖVEDELEM ADÓ
FORGALMI ADÓ
SAJDIK

Sajdik Ferenc rajza

A LÓ KÉRDEZ

– Miből gondolja a gazda, hogy ezektől majd jobban húzunk?!!

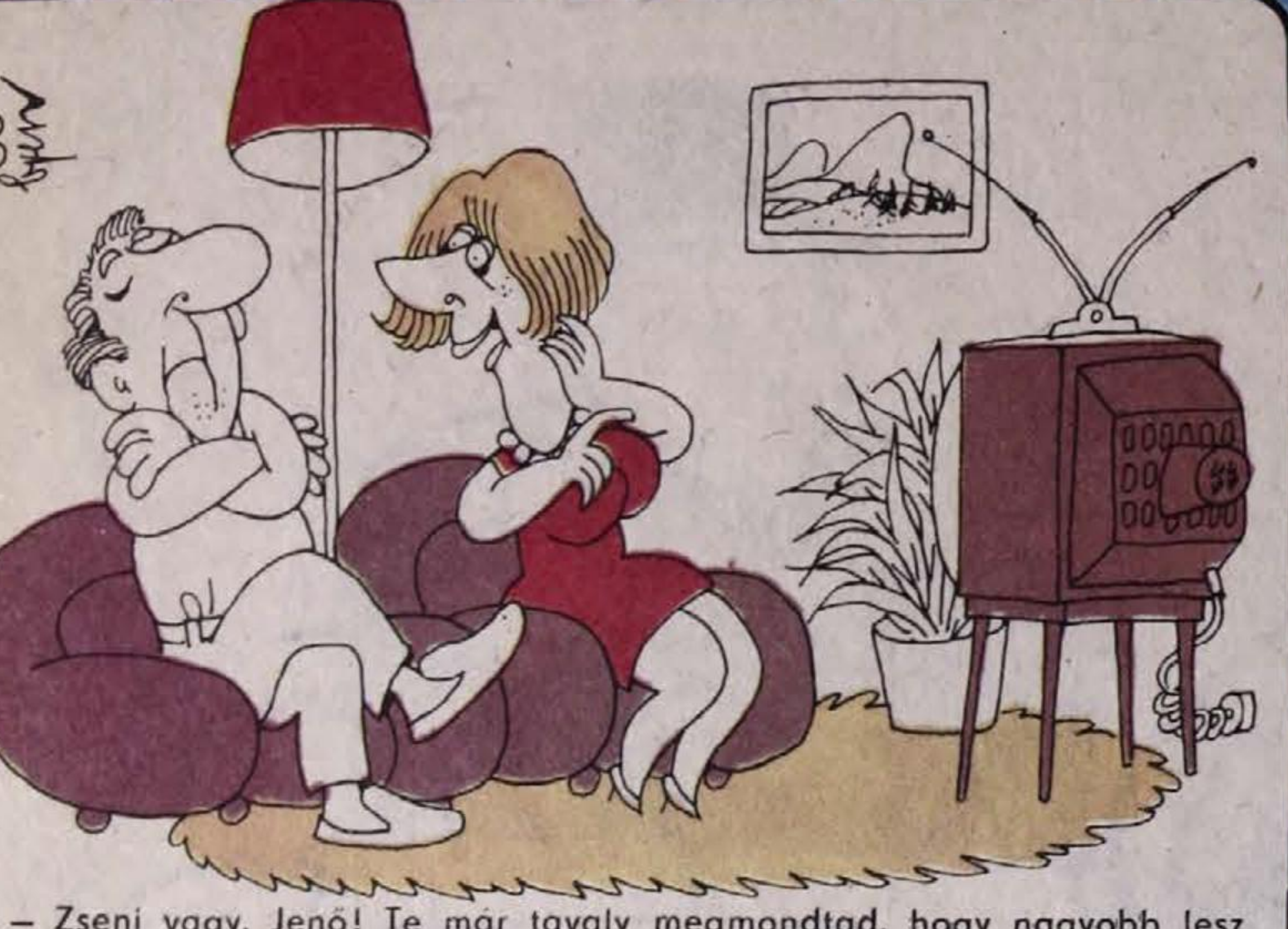

– Zseni vagy, Jenő! Te már tavaly megmondtad, hogy nagyobb lesz az infláció, mint amennyit a kormány ígér...

Magyar dollár

Most, hogy új elnöke van a Magyar Nemzeti Banknak (is), előszedem régóta dédelgetett ötletemet: változtassák a forint nevét tallérra. 1946-ban, az új pénz keresztelője előtt ez a név is szóba került. Most azért is elevenítem fel, mert a tallér és a dollár egy tőről fakad, ugyan sajnos csak nyelvészetileg és nem pénzügyileg, de legalább így közeledne egymáshoz két általános fizetőeszközünk, a forint meg a dollár, amelyhez csatlakozott a márka, a schilling és még néhány társa.

Mert egyre több az olyan áru és szolgáltatás, ami forintos kis hazánkban csak tallérral, pardon... dollárral érhető el. Vagy húsz éve még csak egy olyan bolt volt, ahol valutáért árusítottak nemcsak külföldi, de ritkán kapható hazai cikkeket is. Azóta e boltok száma alaposan megszaporodott, újabban már dolláros játékbolt is van, hadd vághasson fel a gyerek a haverjai előtt, hogy neki konvertibilis a játéka, ő már idejében megismerte az értékrendet. Betört a valaha elátkozott dollár a szocialista országok egymásközti áruforgalmába is, sőt több magyar vállalat szintén csak ezt tekinti hazai fizetőeszköznek. Nagyobb szállodáinktól egyes szállítók dollárt kérnek a jobb minőségű húsért, italért, mondván, hogy a bélszín és a bikavér konvertibilis gyomorba kerül. És dollárban adja meg árait néhány ipari vállalat is, például egy vidéki gépgyár ilyen árjegyzékkel kápráztatta el a Ganz-MÁVAG egyes üzemeit.

Egy-egy elavult fővárosi lakónegyed felújítására is lenne külföldi vállalkozó, ha ennek fejében megszerezhetné a tömb tulajdonjogát. Ám a lakótól a jogszabályok szerint csak forintban kérhetné a lakbért. Ezért ez az üzlet nem megy. Egyelőre. Hátha a tallér jobban tetszene neki, mert ismerősen cseng. Amig át nem számítja.

Az a menő, aki eléri, hogy dollárbevételhez jusson. Mint most egy társközvetítő GM, amely jogot szerzett arra, hogy külföldi állampolgároknak is közvetítsen társat. Nem kell a szállodában, vagy környékén keresgélni, a GM mindent diszkréten elintéz. Amint a HVG-ben elnyilatkozták magukat, szocialista országból érkező jelentkezések mellőzését kérik...

Miután ezt este elolvastam, furcsa álmom volt: New Yorkban, vagy Washingtonban, vagy valami hasonló faluban bemegyek egy üzletbe és közlik velem, hogy csak forintért árusítanak. De hát – hebegem – csak négyszázat hozhattam... Megértően megjegyzik, hogy esetleg rubelt, vagy zlotyt is elfogadnak. De dollárt nem!... Aztán ébredezni kezdtem és félálomban tovább szőttem az előbb említett gépgyári példát; azt, hogy az illető cég dollárban adja meg az árait a Ganz-MÁVAG-nak. Ezekután az dollárt kér az új magyar metrókocsikért a BKV-tól. A BKV sem lesz rest, centben számítja a metrójegyet. Aztán majd várhatok egy szovjet metrókocsit, arra talán még jó a forintos biléta.

Földi Iván

A Blohin-blama

Tavaly a honi labdarúgó berkekben felröppent a hír: Oleg Blohin, a labdarúgó világsztár esetleg egy magyar NB I-es csapatban folytatja pályafutását. Valamivel később aztán megtudtuk, hogy mégsem, ám a miértet csupán nemrég, méghozzá nem egy külföldi lapból. No igen, a külföldi lapban nem tabu téma a foci, ott nem ködösítik, ha egy labdarúgó sokkal többet hoz be a vámon, mint amennyit kivisz a réven.

Mielőtt bárki is bárminek tartana, hadd áruljam el, hogy a kérdéses lap a szovjet sajtó egyik reprezentánsa, az Ogonyok. Ebben az újságban írták meg, hogy a magyar illetékesek háromszáz rubeles fizetést kínáltak fel Blohinnak – s ez nagyjából öt és fél ezer forintnak felel meg, de ez a fura Oleg visszautasította az ajánlatot. Nyilván megtudhatta, hogy nála jóval kisebb kaliberű magyar társai a neki felkínált összeg nyolc–tízszereséért rúgják a bőrgolyót, s megsértődött.

A sértődést értem, de azt már csak találgatni tudom, hogy a magyar tárgyalófelek milyen kísérőszöveggel tálalták ezt a havi öt és fél ezret. Gondolom, azt mondták Blohinnak, hogy többet fog keresni, mint egy kezdő orvos vagy mérnök, s ő a nemzetközi gyakorlatból arra a következtetésre jutott, hogy ez elég tisztes summa egy visszavonulni készülő világsztárnak. Aztán kiment edzeni a magyar egyesület pályájára, ahol összeakadt egy túliskolázottnak nem mondható úriemberrel, aki épp a lejárt szavatosságú tökmagot és szotyolát szedegette össze a lelátón. Blohin elmondta neki, mily busás jövedelemmel kecsegtették, mire a tökmagbegyűjtő csak ennyit mondhatott: nekem ötszázzal több van, túlóra nélkül, nettó.

Nettó hajdan Blohinhoz hasonló világsztár volt a szovjet válogatottban, ám Oleg megtudta azt is, hogy nálunk nem a szovjet Nettóról, hanem a bruttó nettójáról van szó. És megtudta azt is, mire futja majd havi öt és fél ezerből. És odébbállt. Végül Bécsbe szerződött, a II. osztályú Vorwärts csapatához, ahol szintén öt és fél ezer körül kap – dollárban. Sőt. Blohin után még a Szovjet Labdarúgó Szövetség is kapott az osztrákoktól hatvanezer dollárt.

Vorwärts magyarul egyébként annyit jelent, hogy előre. A Blohint a létminimumhoz közeli fizetéssel csábítgató magyar klub neve azonban nem Rückwärts. Hol hát a hiba?...

Vezda János

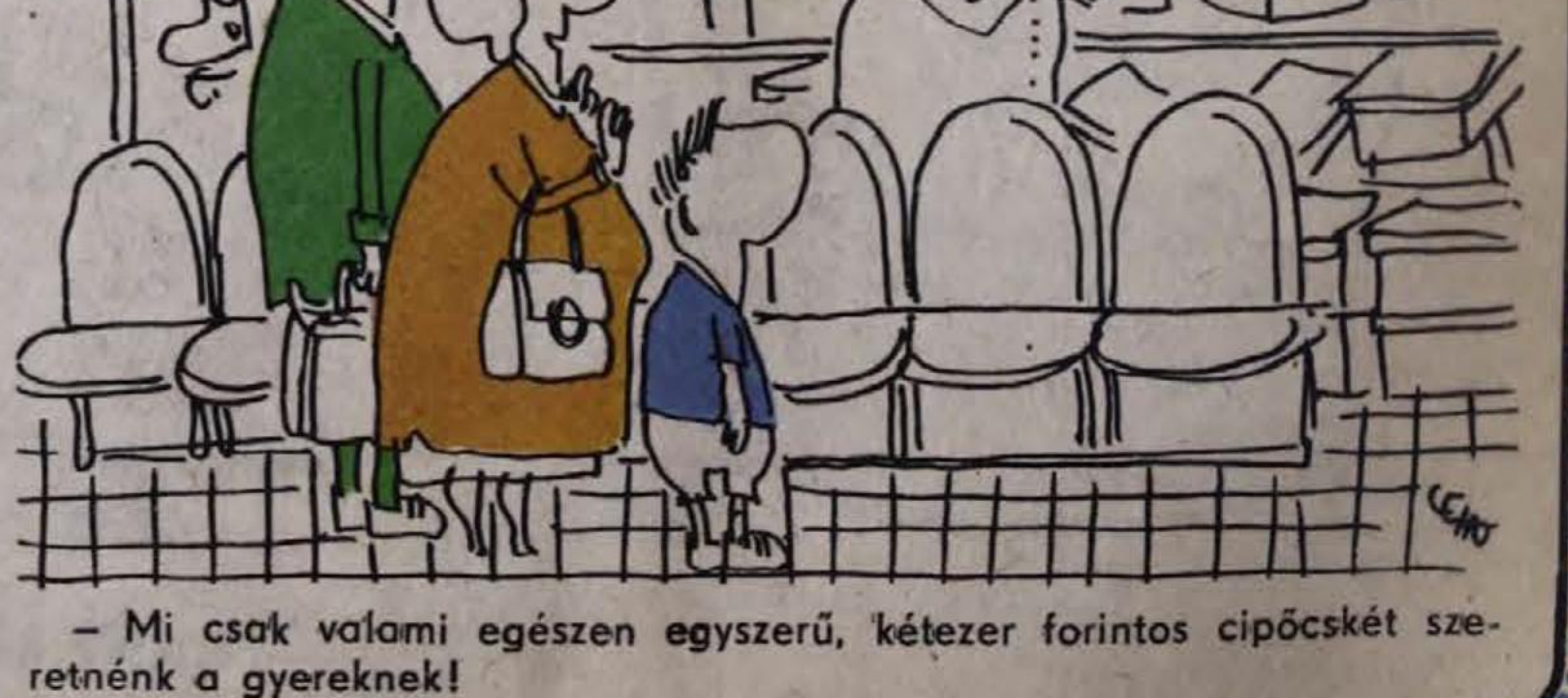

– Mi csak valami egészen egyszerű, kétezer forintos cipőcskét szeretnénk a gyereknek!

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

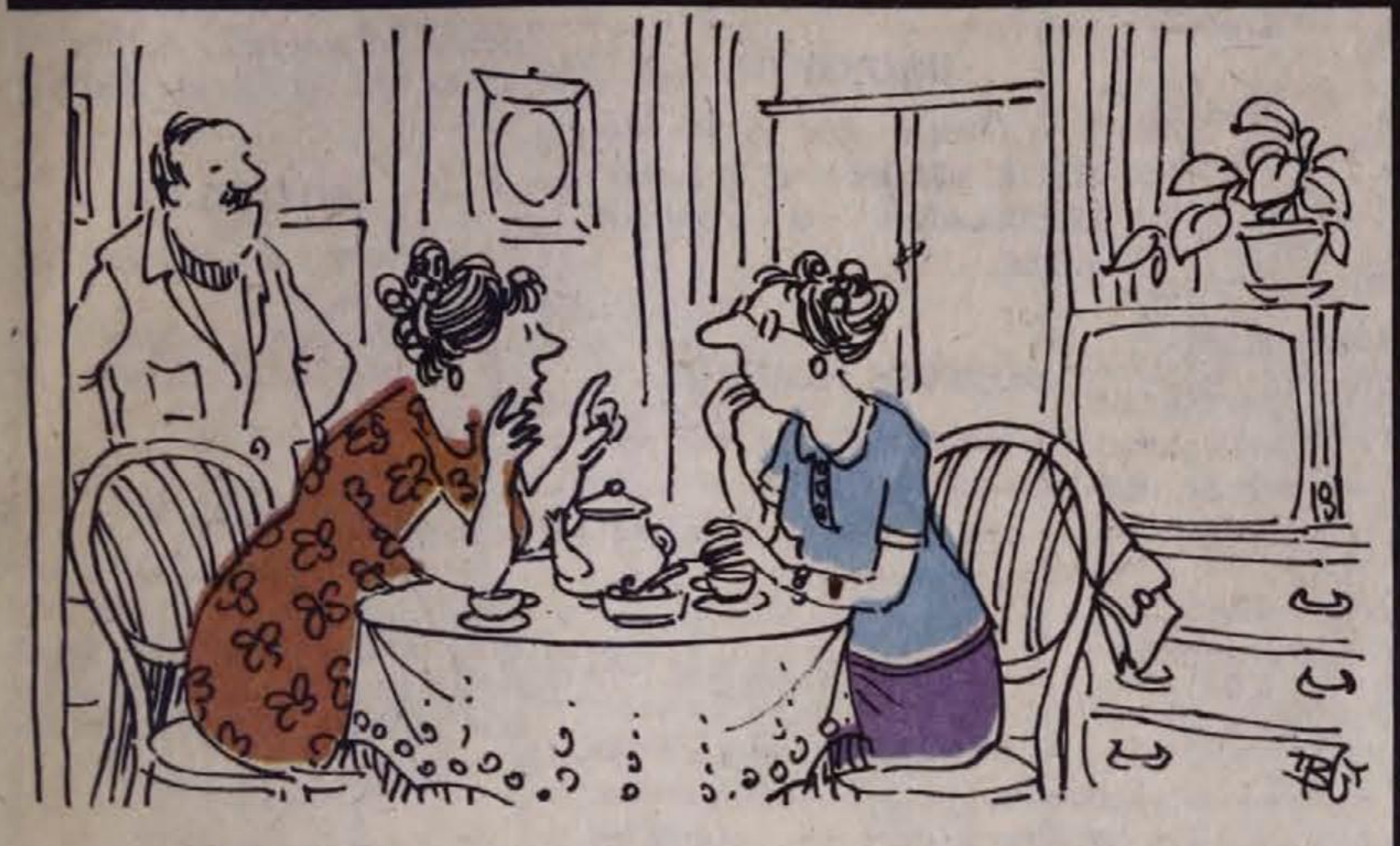

– De csitt, mert mióta párttag az uram, nem politizál!

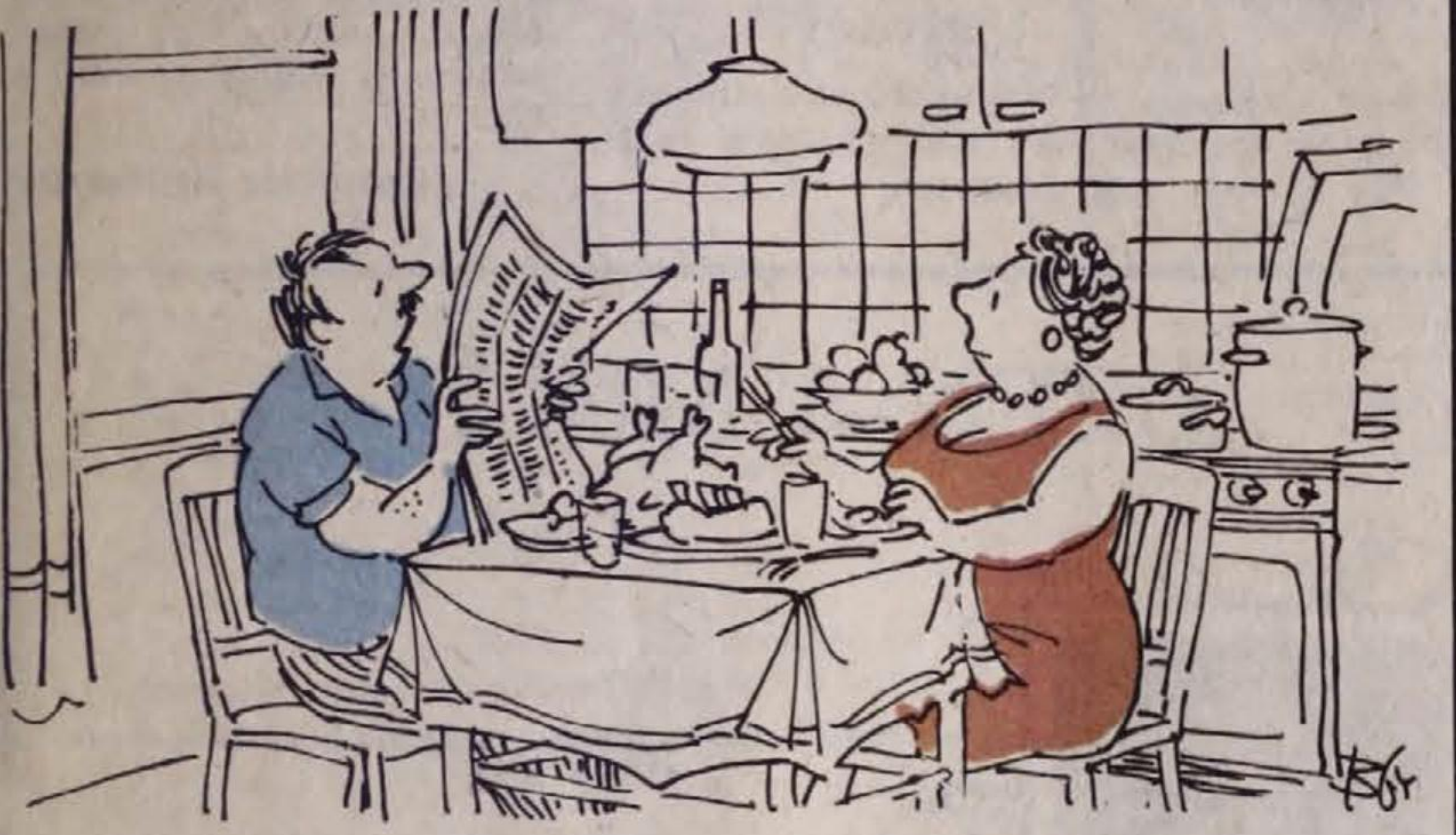

– Ha korábban szól a népgazdaság, hogy befektethetjük a magántőkét, nem költöttük volna minden fillérünket kajára . . .

PLURALIZMUS

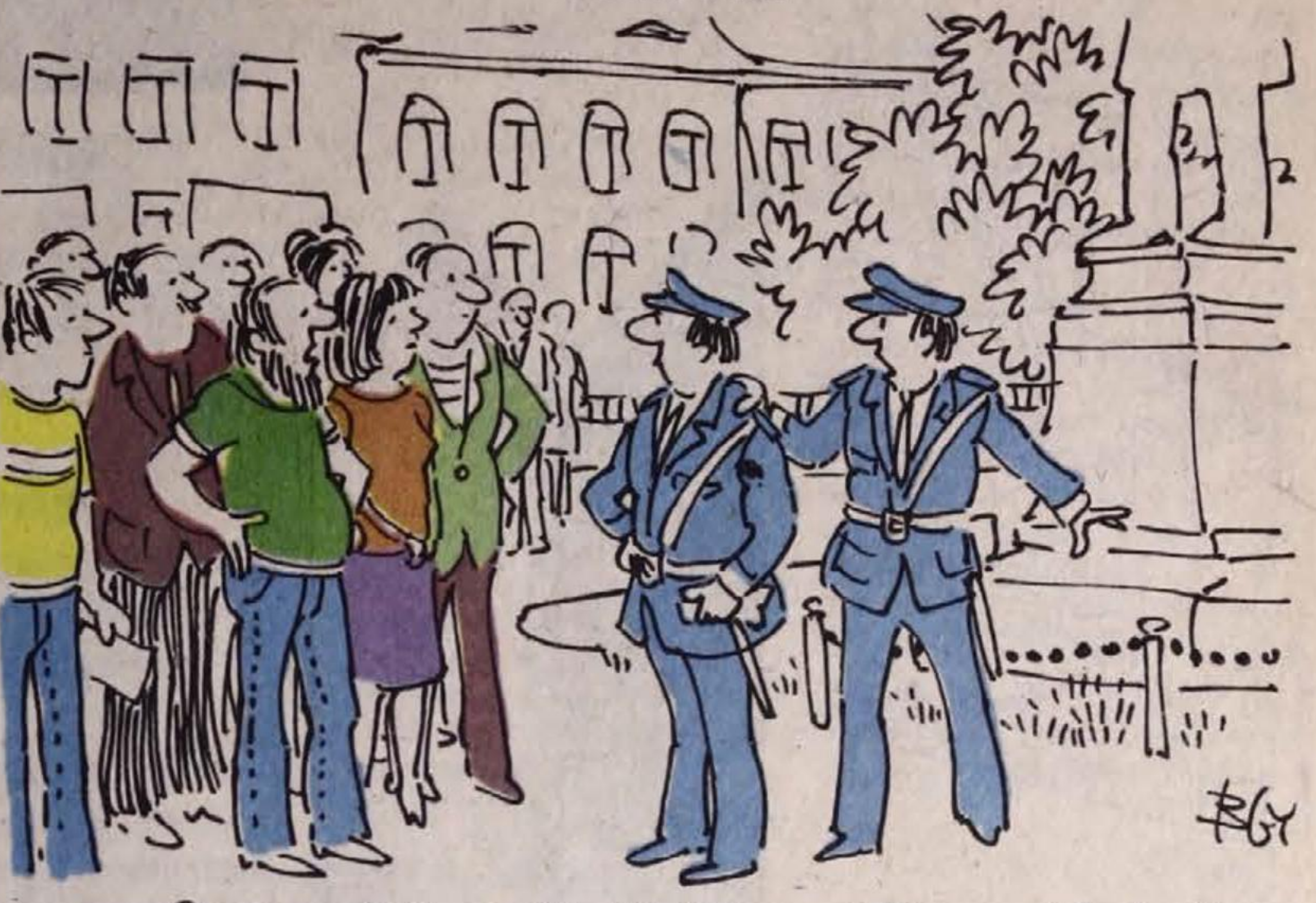

– Gyere, ne vitatkozz velük, látod, hogy másként gondolkodnak!

CSALÁDI PÓTLÉK EMELÉS

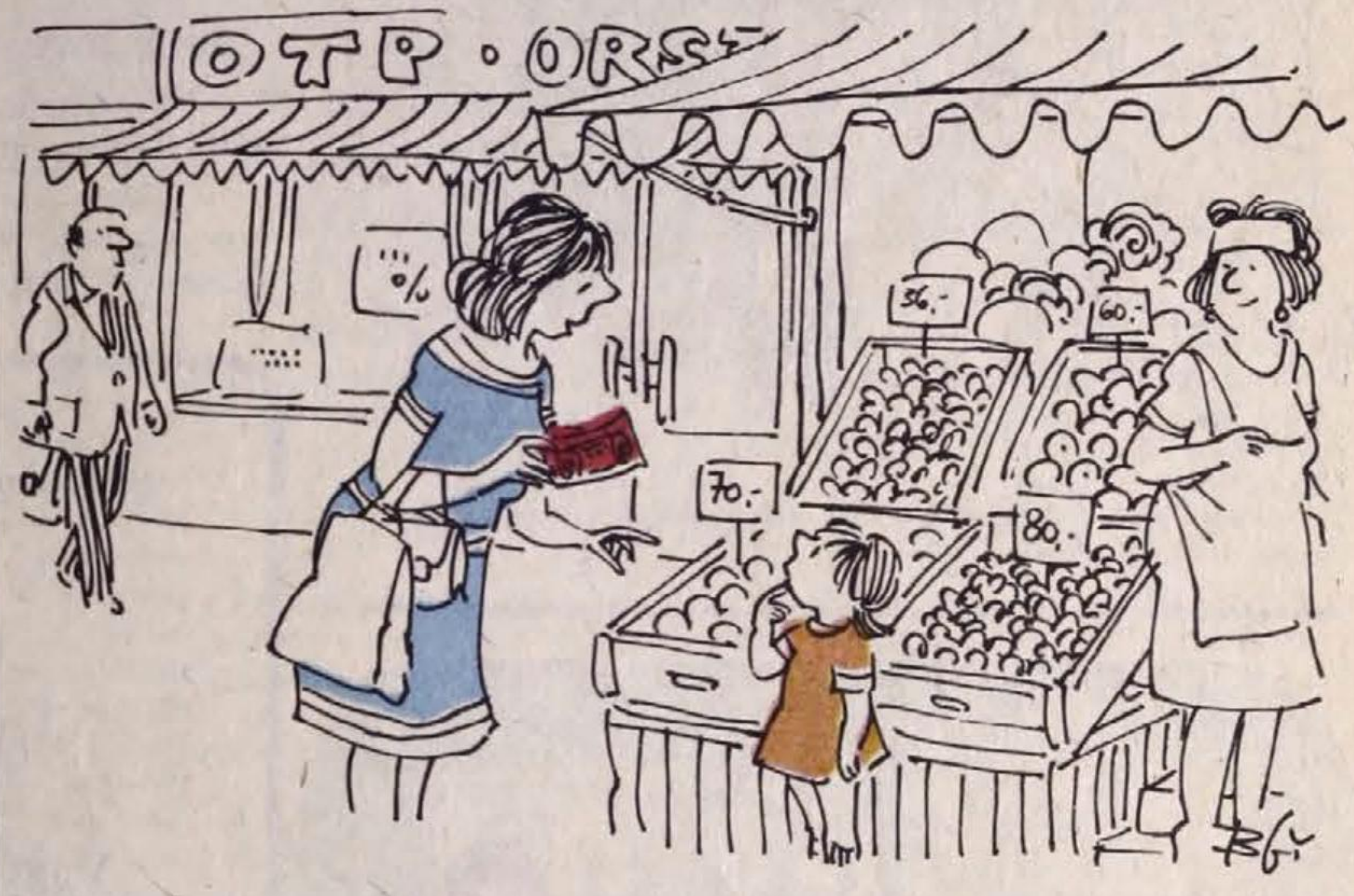

– Vegyek rajta másfél kiló gyümölcsöt, vagy kezdjünk neked lakásra gyűjteni?

SZABADIDÖT, OKSZERÜEN

— Uram, egy széles korű felmérés kapcsán önt is meg kell kérdeznem vajon okszerűen tölti-e a szabadidejét?

— Na, én aztán igen. Idehallgasson, aki nálam okszerűbben tölti a szabadidejét, az csal, hazudik, porokat szed és festi magát.

— Ah, ez felemelő. És, ha szabad tudnom . . . várjon, kitalálom. Megvan! Ön alighanem bonsait nevel.

— Mi a frászt nevelek én?

— Ebből a reagálásból arra kell következtetnem, hogy rossz nyomon járok. Bonsai — cserepes japán törpefácska. Ön tehát nem nevel cserepes japán törpefácskát?

— Nem, én nem nevelek cserepes japán törpefácskát.

— Kínait?

— Én semmilyen törpefácskát nem nevelek.

— Nagyobbacskát?

— Nagyobbacskát sem!

— Különös. Akkorhát mégis mivel tölti okszerű szabadidejét? Megvan, ön alighanem könnyűbúvárkodik. Uram, ezt csak helyeselni tudom. Ön jól választott. Trallala, nincs is szebb annál. A víz kék, mint egy déltengeri laguna, a nap tűz és ön alatt lassúdad bálnaként úszik a saját árnyéka. Jól mondom?

— Rosszul mondja. Én alattam nem úszik a saját árnyékom Nincs rá eset.

— Úgy érti, hogy valami más úszik ön alatt?

— Semmi sem úszik alattam!

— Ah, egy egzisztencialista könnyűbúvárba botlottam.

— Maga senkibe sem botlott. Értse meg, nem foglalkozom könnyűbúvárkodással!

— Valamivel nehezebbel?

— Semmilyen búvárkodással nem foglalkozom!

— Érdekes. Mégis, mivel töltheti akkor okszerűen a szabadidejét? Hoppá! Kétségkívül barkácsol. Bonyolult lombfűrészmunkák. Tizenötpercenként kijön egy kis madár és azt mondja: kakukk! kakukk!

— Szó sincs róla!

— Értem már, modern ember, korszerű barkács. Tizenötpercenként kijön egy kis párttitkár és azt mondja: glasznoszty, glasznyoszty!

— De nem jön ki és nem mondja!

— Benn marad és hallgat? Furcsa.

— Miért lenne furcsa, maga szerencsétlen? Értse meg, nem barkácsolok, nem lombfűrészelek!

— Uram, ön kezdi felkelteni a gyanakvásomat. Se bonsai, se könnyűbúvár, se barkács, se lombfűrész . . . Megvan! Csak úgy tesz-vesz a ház körül. Mondjuk fütyülni kezd a WC-tartály, azt mondja fiii-fiii-fiii . . . akkor maga megy és megragasztja epokittal, jól mondom?

— Rosszul mondja. Nem megyek és nem ragasztom meg epokittal!

— Hagyja fütyülni?

— Hagyom fütyülni!

— Fiii-fiii-fiii?

— Fiii-fiii-fiii!

— Furcsa. És ez a fiii-fiii-fiii nem zavarja a szabadidő okszerű eltöltésében?

— Nem zavar.

— Jók az idegei. Tehát se bonsai, se könnyűbúvár, se barkács, se epokit. És ennek ellenére azt állítja, hogy okszerűen tölti a szabadidejét. Mégis, mit csinál üres óráiban?

— Dolgozom.

— Dolgozi-ik?

— Na[illegible]ja! Élnem is kell valamiből!

Peterdi Pál

Új magyar belsőhármas

GRÓSZ, STRAUB, STADINGER

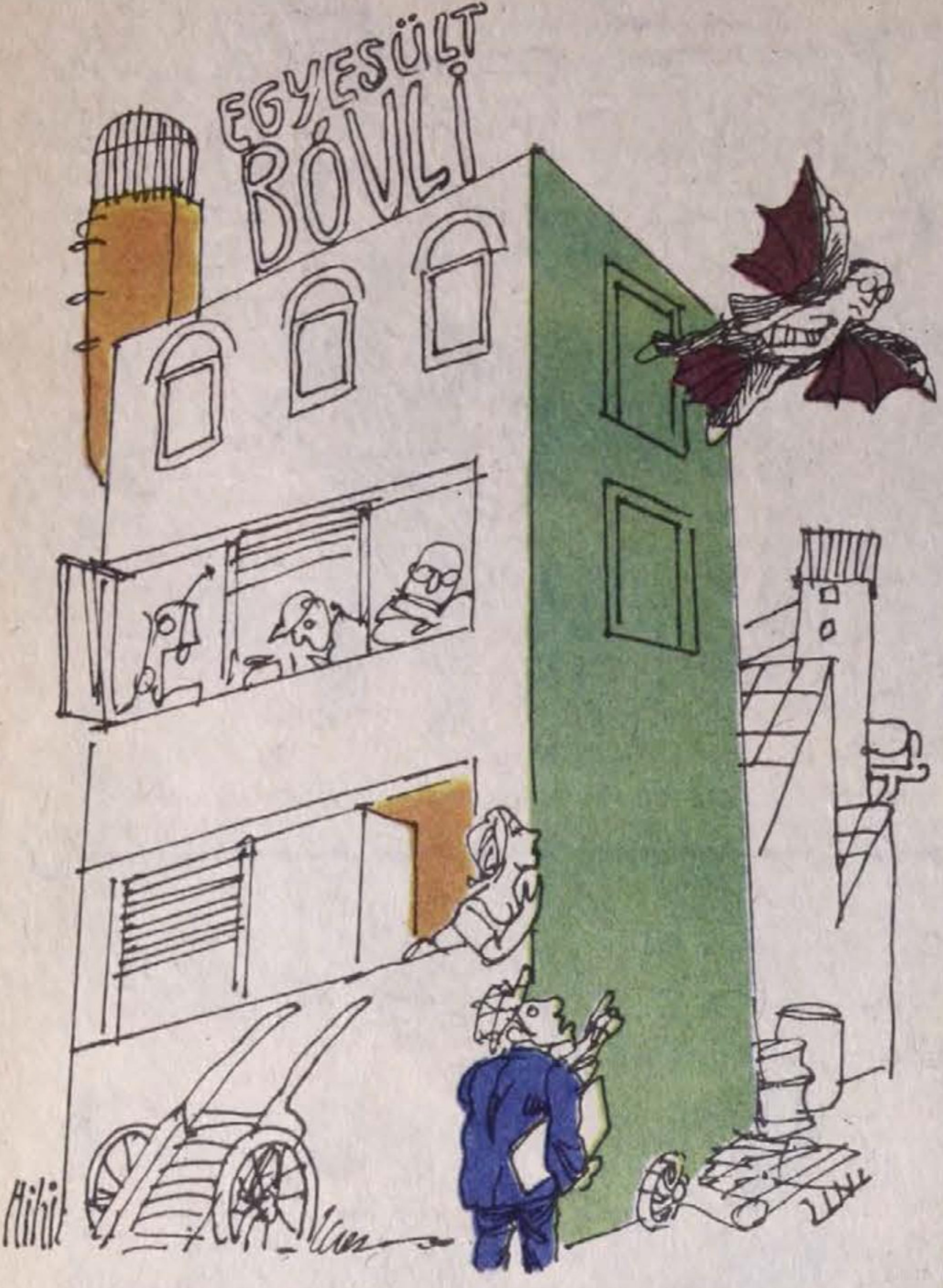

– Úgy látom, itt az ideje, hogy pályázat útján keressünk új igazgatót!

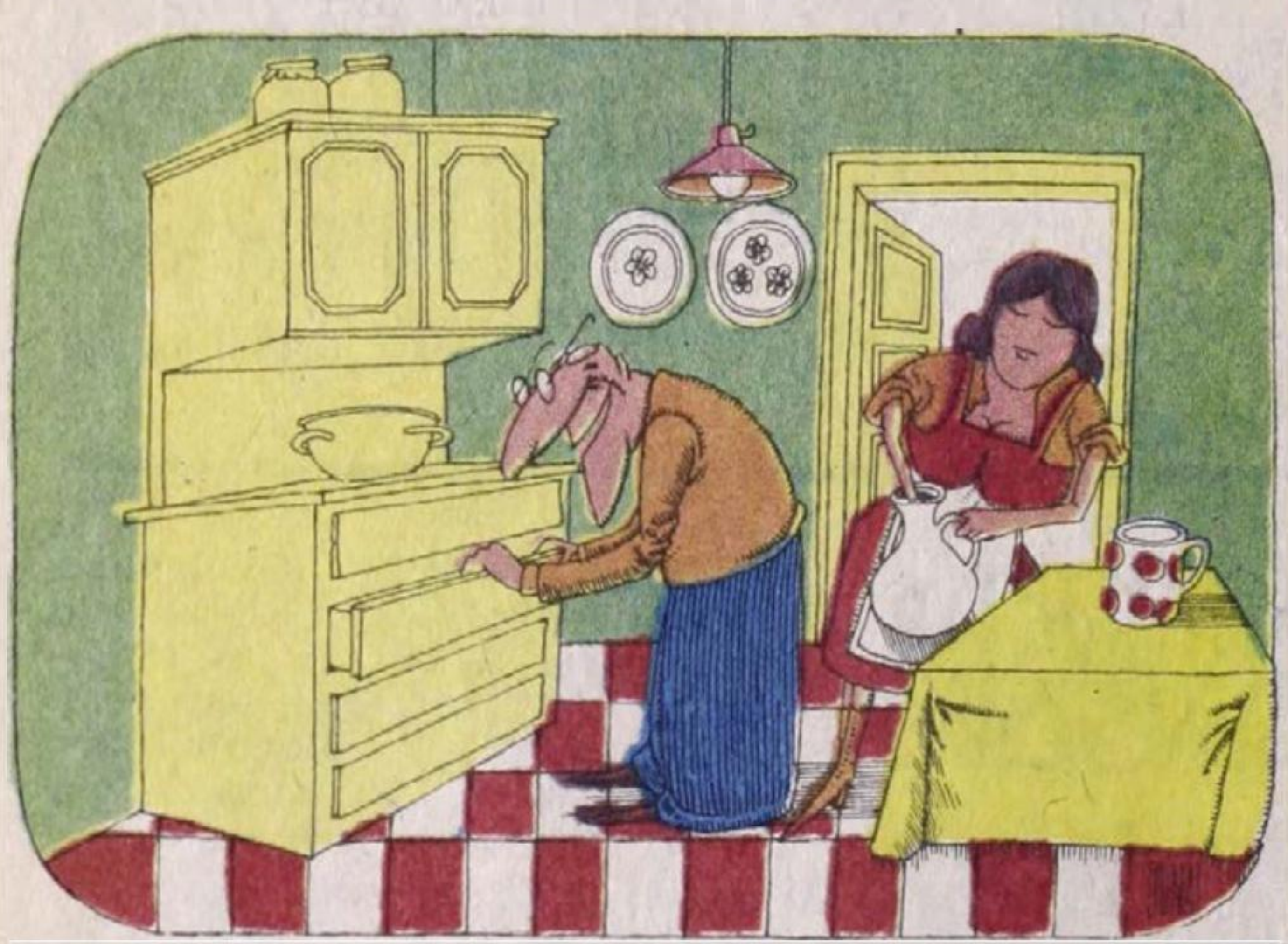

– Valahol kell még egy huszasnak lennie . . .

LAKÓTELEPI FANYÜVŐ

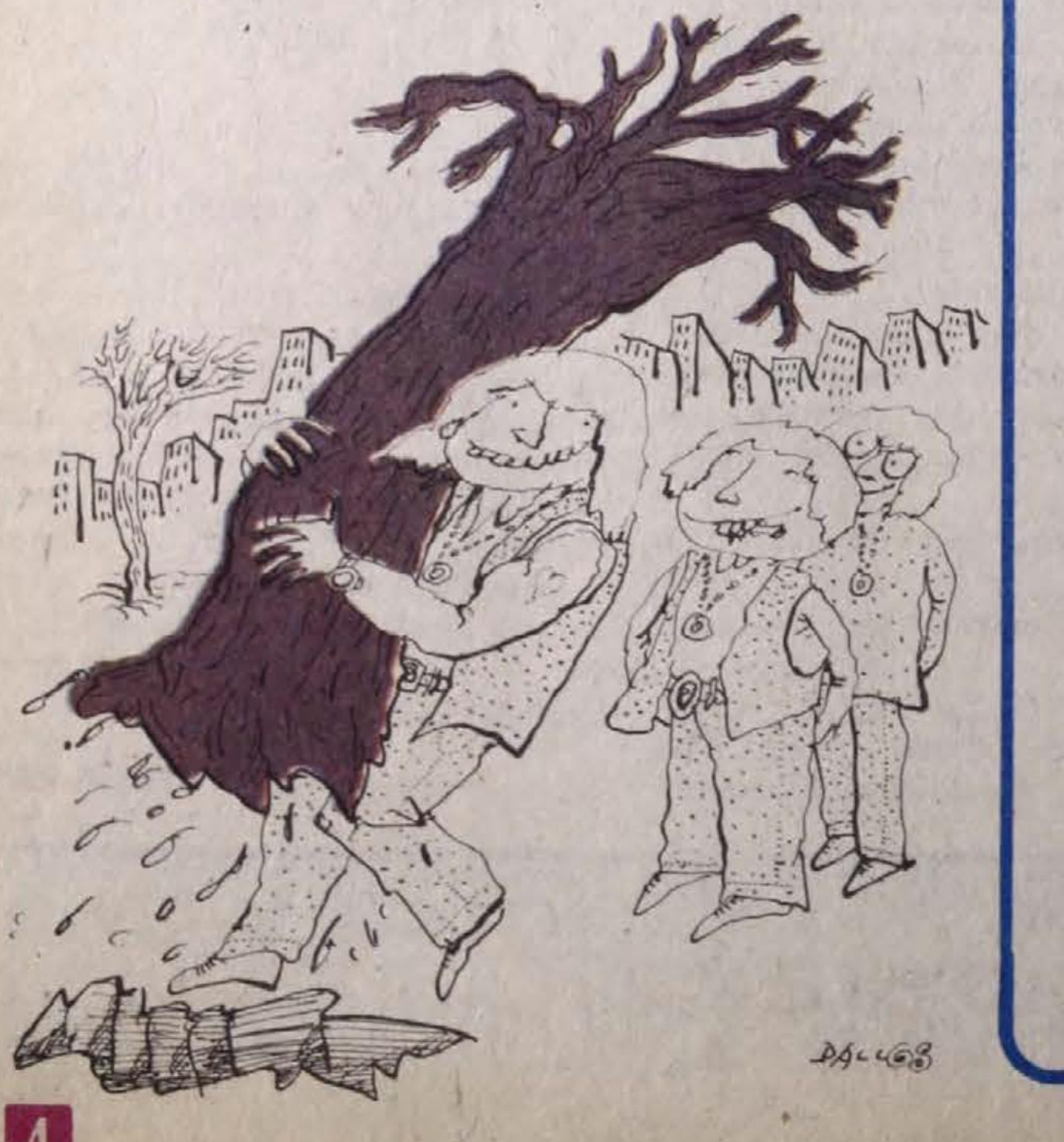

SZILÁNKOK

NŐSÜLÉS

— Látom, szereted a változatosságot. Négyszer nősültél.

— Igen, de mindig ugyanazt a nőt vettem el.

TÍPUS

— *Figyelmeztettelek, minél kedvesebb hozzád Béla, annál jobban utál.*

HUMANISTA POSTÁS

— Ez a szegény Lajos bácsi nem tudja, hogy nem csak kézbesítem, de én is írom neki a leveleket. Olyan egyedül van . . .

SZÉP KIS SZÁLLODA

— *Portás úr, reggel ötkor ébresszen.*

— *Nem ígérhetem, akkor én még többnyire alszom.*

FÉRFI DOLGOK

— Mikor voltál utoljára szerelmes?

— Talán egy negyedórája. De ki emlékszik már arra . . .

ÖRÖKIFJÚ

— *Ötven éve nem nézek a tükörbe s így nem idegeskedem a ráncaim miatt.*

KEDVES ISMERŐS

— Szeretnék veled egy kicsit elbeszélgetni.

— Jó, egyszer hívjál fel, de minél később.

SZABÓNÁL

— *Csináljon egy műpocakot is a nadrágomba, mester, mert az tekintélyt ad.*

ÉTVÁGY

— Maguknál ehetetlen az étel, de azért hozzon még egy adagot.

SIRATÓ

ÉLT NEGYVENNYOLC ÉVET. AZTÁN MEGNŐSÜLT.

ÁLARC

— Ezt az Árpádot nem lehet kiismerni. Akkor is mosolyog, amikor jókedve van.

MOZIBAN

— *Uram, ön az én helyemen ül.*

— *Hölgyem, olyan jól elhelyezkedtem. Üljön az ölembe!*

ELŐRELÁTÁS

— Én cipőfelsőrész készítő vagyok, de kívülről megtanultam a Hamletet, hátha valamelyik színházba be kell ugranom a főszerepbe.

HÁZŐRZÉS

— *A feleségem szerzett két vérebet. Azokkal őrizteti a házunkat. Így esténként nem tudok elmenni a kocsmába.*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

ÜZEN A MÚLT

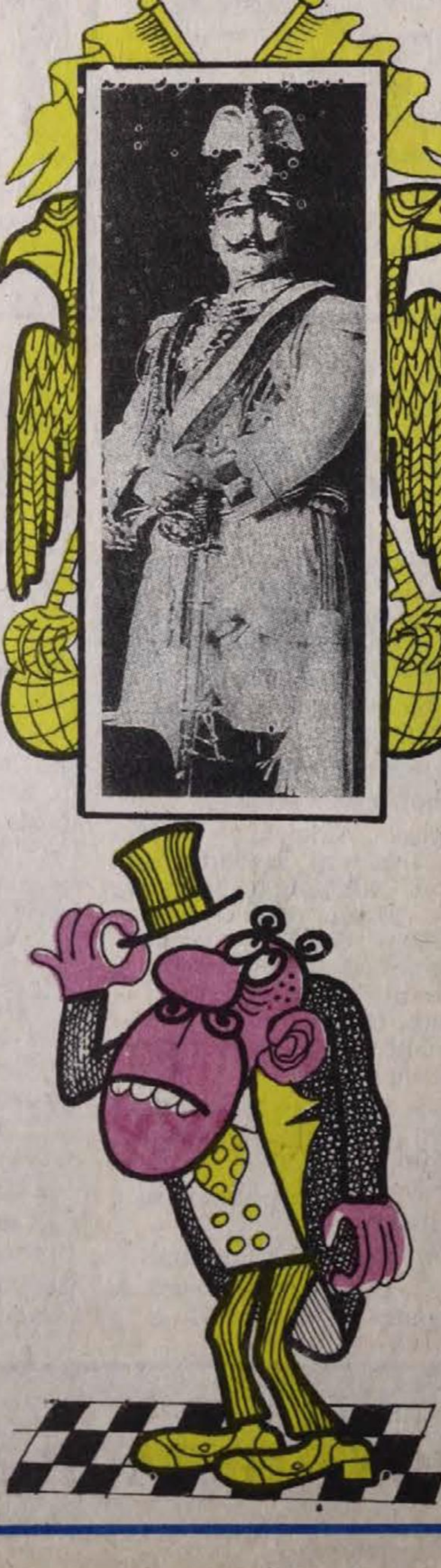

BÁLVÁNY

Ó, balsorsú szürke ürge,
felettesnek futni fürge,
ki lihegve lépcsőházban
górét simfelsz ideglázban . . .

Nézd meg ezt a fejest, haver!
Már a nézése is lever,
hátadon a lúdszőr császkál,
ez az úr volt Vilmos császár!

Blőd példakép, flancos bálvány,
merev, mint egy virágállvány,
Nézz e puccos rideg sznobra!
A felvágás élő szobra.

Tanulságnak nyilvánvaló:
vigyázz, tisztelt alattvaló,
nehogy istenített egyén
trónoljon a rangok hegyén . . .

Egy imádott plecsnitárlat,
aranyszájú zsenipárlat,
csalhatatlan bűvös köcsög,
melyből csupa ige csöpög.

Hisz tudják jól koros körök:
a példakép se mind örök . . .
bár hegynek tűnt, csak futó por,
kifütyüli az utókor.

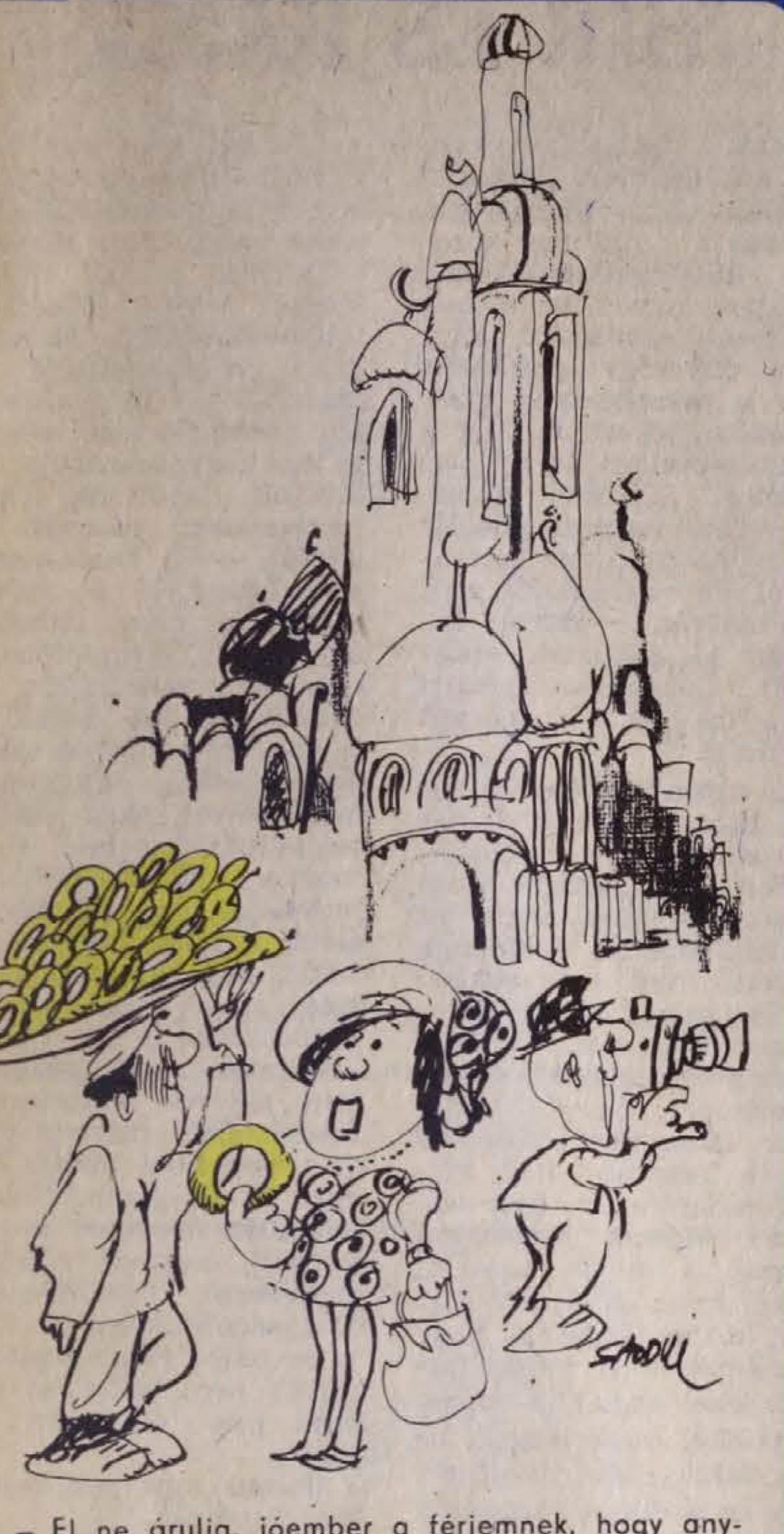

– El ne árulja, jóember a férjemnek, hogy annyit keres, mint ő otthon igazgatóként.

PARKOLJON NÁLAM!

Amikor a tömegkommunikációból arról értesültem, hogy nálunk támogatják a vállalkozásokat, elhatároztam, hogy felveszem az elém dobott kesztyűt. Ha mások így, akkor én is úgy!

Így alakítottam meg az Első Magyar Hazai Parkolászati Kisvállalkozást.

A dolog azzal kezdődött, hogy önkényesen kisajátítottam egy nagyobb darabot a Magyar Népköztársaság területéből, s kijelentettem, hogy ezentúl csak parkolási díj ellenében lehet megállni ezeken a helyeken. A kisajátítást sok vita előzte meg, hiszen el kellett döntenem, kis hazám mely részeire terjesztem ki áldásos tevékenységemet. Szóba került, hogy esetleg egész Magyarországot parkolási övezetté változtassam, de szerencsére fölül kerekedett a józanabbik énem, s így megelégedtem a néhány nagyobb megyével, valamint a főváros még szabad területeivel.

Voltak persze nehézségek, ám áldozatos munkával és nem kis leleménnyel sikerült mindent megoldani. Sokáig kérdéses volt ugyanis, hogy a parkolásért járó díj ellenében kell-e valami szolgáltatást nyújtanom az autósok számára, ám mint annyi mindenben, ebben is iránymutató volt számomra a Főv. Garázsipari Vállalat, amely köztudottan bekasszírozza a pénzt, ugyanakkor felelősséget nem vállal a gépkocsikért.

A vállalkozás jól indult, az első hónap végén a Balaton közepére is telepítettem néhány parkolóórát, enyém lett a Hortobágy, Bős-Nagymaros. Sajnos az illetékesek nem értették meg, milyen nagyszerű, lenne, ha az Országház előtti szabad területen is bevezetném a parkolási díjat. Ezzel szemben sikerült megszereznem a Városligeti tavat, ahol parkolóházat kezdtem építeni.

Úgy látszik, mindig vannak irigy emberek, akik bizonyos konkrét helyzetben nem akarják megérteni egy-egy dolog nagyszerűségét. Néhány újság ugyanis megírta, milyen jogon szedek én parkolási díjat amikor ezért semmiféle szolgáltatást nem nyújtok? Nem törlöm le az autó szélvédőjét, nem ellenőrzöm a kerékben a levegő nyomását, sőt, az általam adott parkolójegy hátoldalára rányomtattam, hogy: őrzés nélkül, ami azt jelenti, hogy a kocsiért semmiféle felelősséget nem vállalok, bezsebelem a pénzt, aztán lopja el, törje fel, aki tudja!

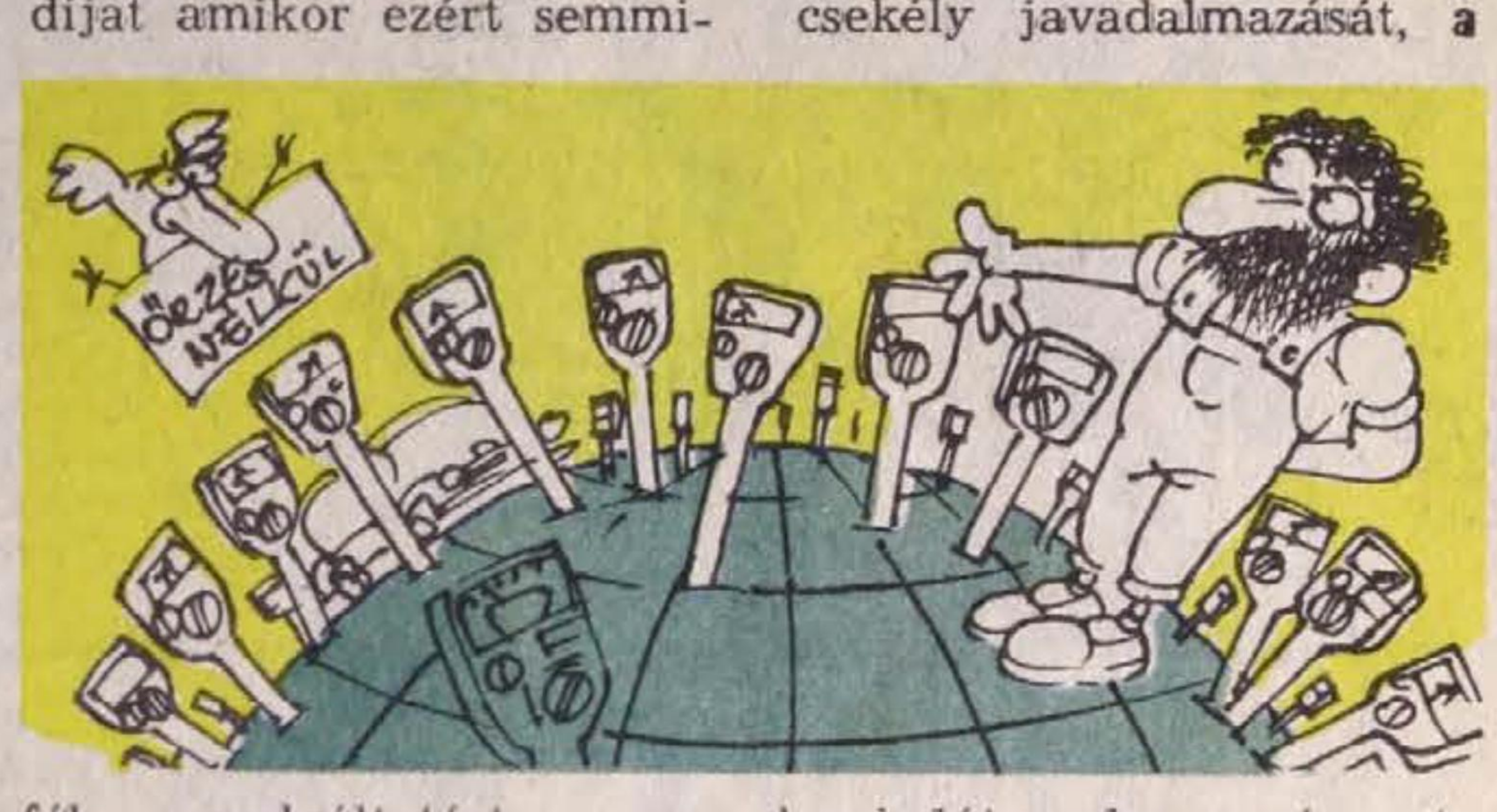

Ez persze rosszindulatú feltételezés, csakúgy, mint azoké az általános iskolásoké, akik matekdolgozat keretében kiszámították, hogy mekkora üzlet nekem ez a parkolászás, hiszen naponta [illegible] tízezer, munka [illegible] szerzett forint üti ily módon a markomat. A kis matematikusokat azután kiokosítottam, rámutatva, hogy számomra ez a vállalkozás nem több, mint hazaszeretettől átitatott jócselekedet, hiszen a parkolási díjat nem én vágom zsebre, hanem a szükséges költségek levonása után — befizetem az államnak.

Az iskolások persze nem nyugodtak, a nyári balatoni táborban újabb rendkívüli, önkéntes matekdolgozatban mutatták ki, hogy a költségeim döntő részt a saját magam eltartását szolgálják: az autósokból kiszipolyozott pénzből kell ugyanis fedeznem a parkolóórák felszerelését, a parkolóőrök csekély javadalmazását, a parkolójegyek papír- és nyomdaköltségét, valamint azt a nagyobbacska összeget, melyet a hatalmasra duzzadt vállalati központom eltartása felemészt. És akkor még nem volt szó az ellenőrzésről: nálam ugyanis rend van, mindig mindenki mindenkit ellenőriz, ennek persze megvannak a költségkihatásai, de szerencsére egészen csekély állami támogatással nyereségessé tehető vállalkozásom.

Mostanában van egy visszatérő, nagy álmom. Az egész Földet szeretném egységes parkolási övezetté változtatni, parkolóórákkal, jegyszedő nénikékkel és bácsikkal és mindezt természetesen: őrzés nélkül!

Föld S. Péter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiatal szinésznő nagyon ügyetlen.

— No, kedvesem, még sohasem adtál kosarat egy tolakodó férfinak? — kérdezi a rendező a helyzetet magyarázva.

— Nem . . .

MUNKAKUTYA

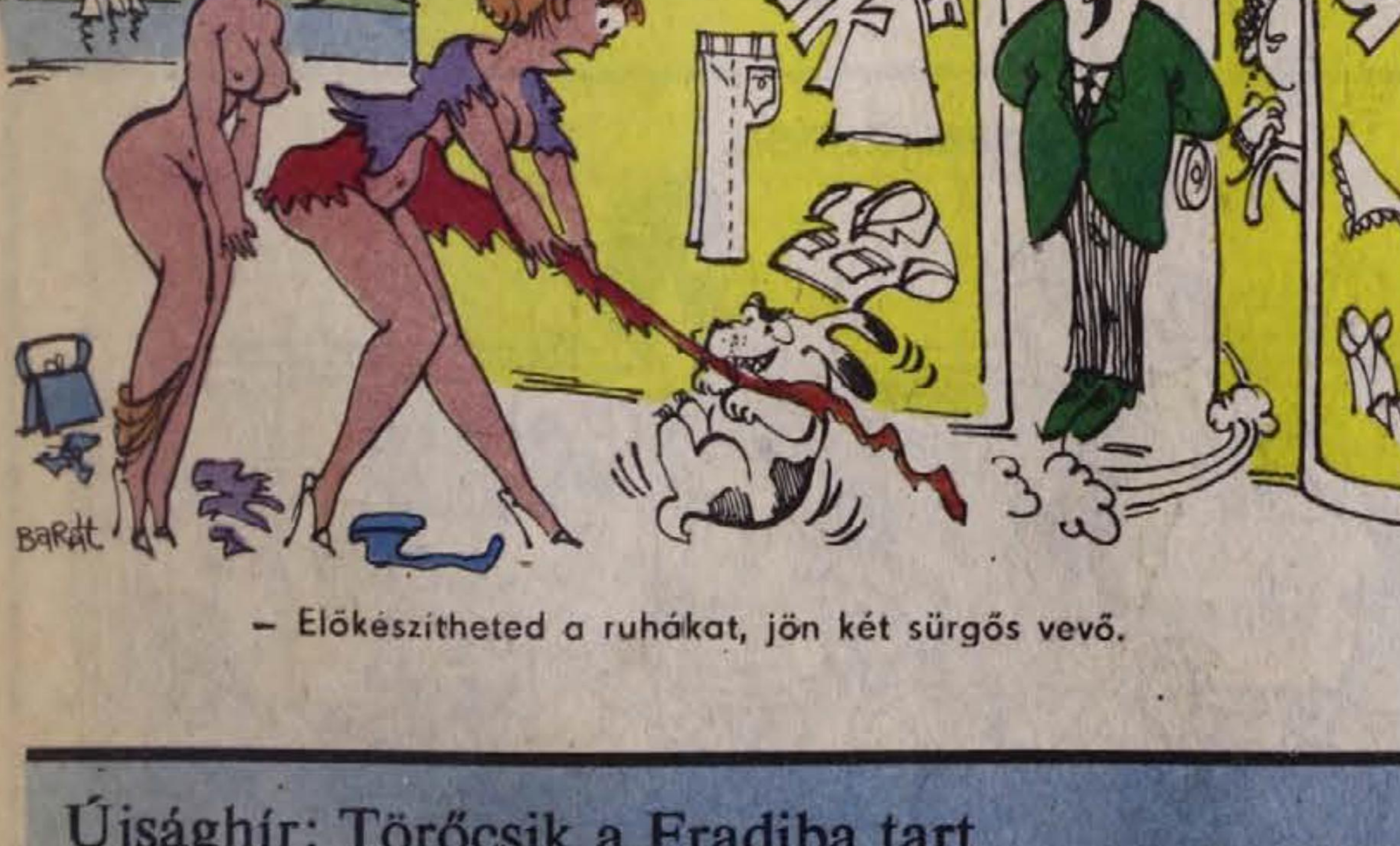

– Elökészítheted a ruhákat, jön két sürgős vevő.

VILMA NÉNI

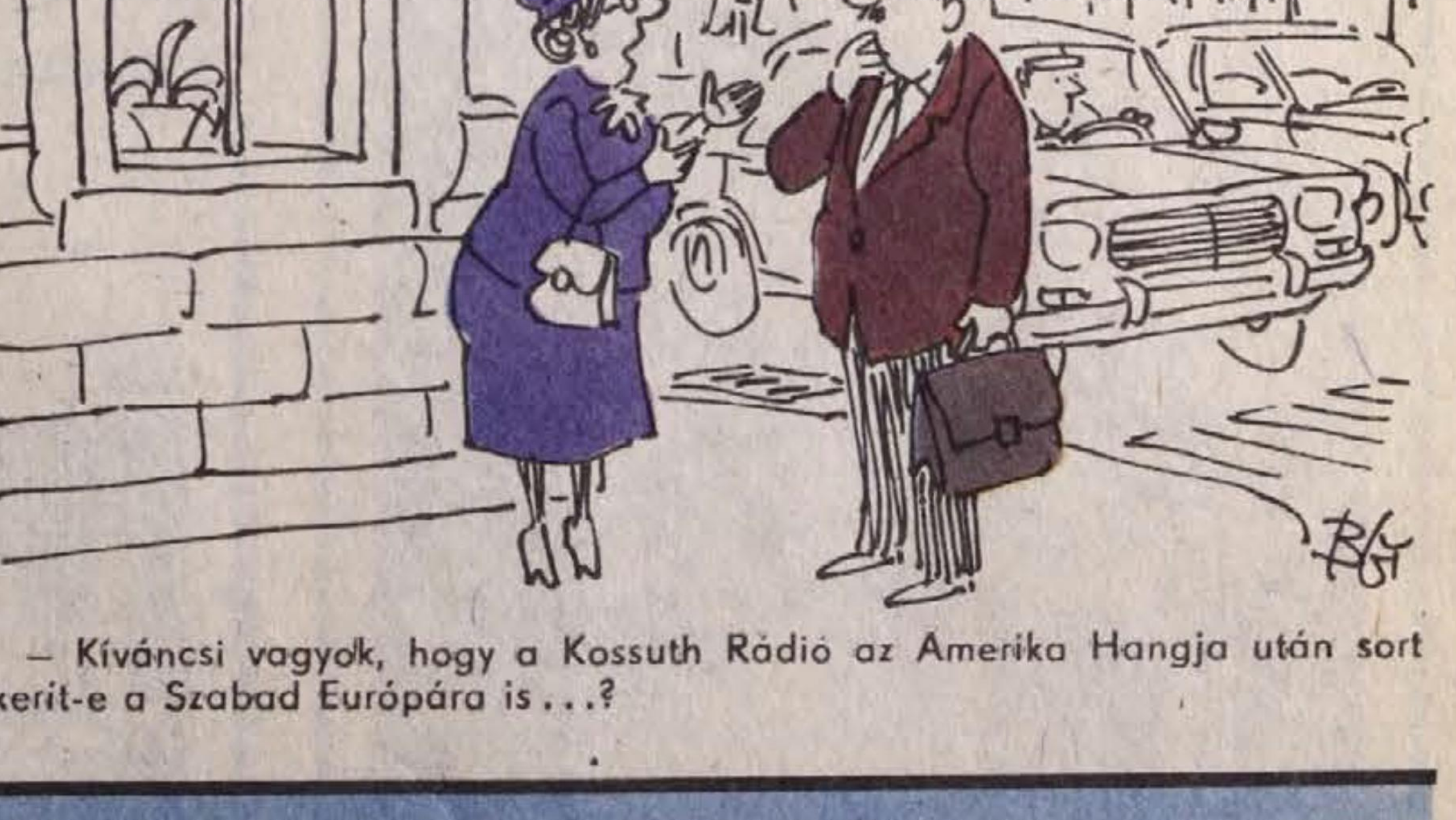

– Kíváncsi vagyok, hogy a Kossuth Rádió az Amerika Hangja után sort kerít-e a Szabad Európára is . . .?

Újsághír: Törőcsik a Fradiba tart

FTC-SZURKOLÓK: ETTŐL TARTOTTUNK...

FORTISSIMO

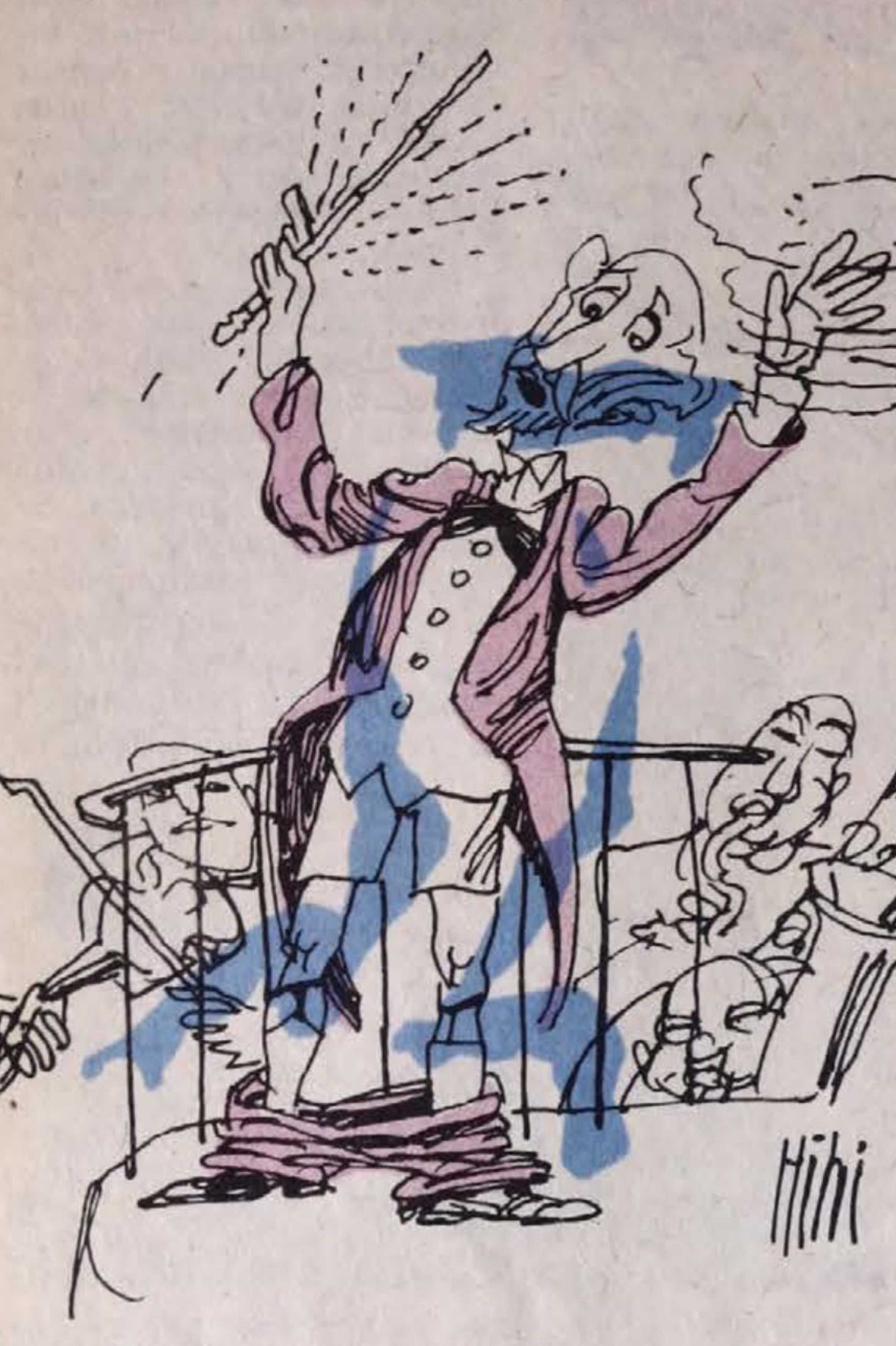

FOTÓSAROK

VILLNYŐ

Csupán 16 éves volt a képen látható néni, amikor az akkori öregektől először hallott a villnyőről, azaz a vasvilla és az esernyő kombinációjáról. Először nem tulajdonított különösebb jelentőséget a dolognak, de amikor megtudta, hogy a régiek mire használták a villnyőt, érdekelni kezdte a furcsa szerszám. A villnyőt ugyanis az ősök nagyg becsben tartották, hiszen segítségével egyszerre lehetett távol tartani az esőt és a nem kívánt udvarlókat!

Sajnos, a villnyő kémiai összetételét a régi öregek a világ minden kincséért sem adták ki, így a néni kénytelen volt maga kísérletezni. Ötvenhárom évig dolgozott a villnyőn, míg munkáját végül siker koronázta. Üröm az örömben: ebben az esetben is bebizonyosodott, hogy senki sem lehet próféta a saját hazájában. Míg ugyanis a magyarországi gyártók nem tülekednek a portája körül, egy japán, valamint 4352 tajvani cég máris jelentkezett, hogy szívesen piacra dobnák a villnyőt.

efespé

(Pető Zsuzsa felvétele)

HÍR ÉS HAMV

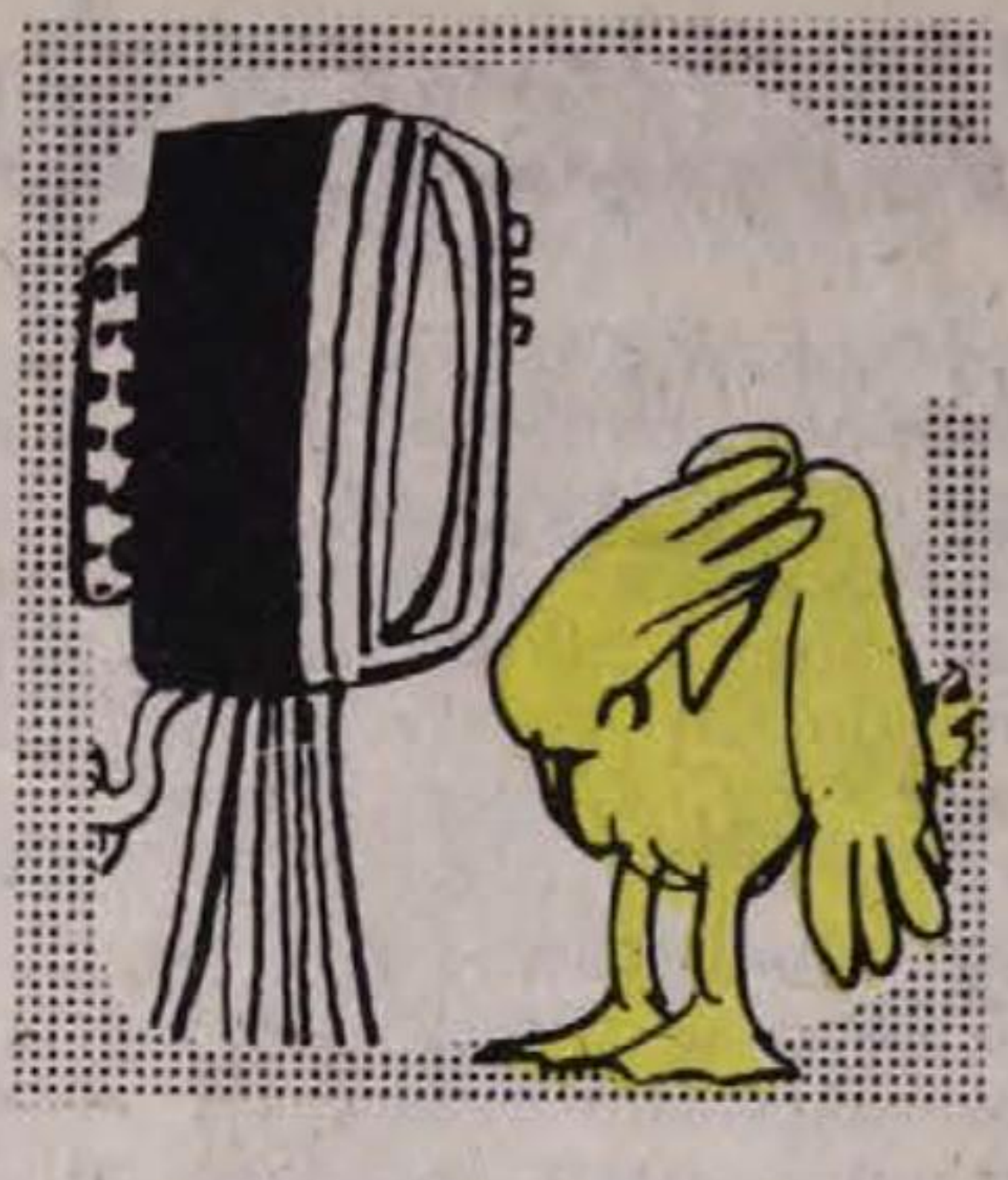

Látni fogják-e unokáink Pestről a budai Várat? Vagy sikerül-e külföldi pénzből és egy megszállott építész magasra ívelő becsvágyából szállodát tehénkedtetni a Várbazár fölé? Osskó Judit néhány hét alatt két tévéműsort is szentelt a kérdésnek. A tervről kitetszett, hogy nem tetszett, sem a budapesti polgároknak, sem a főváros épületeiért felelős szakembereknek. Kérdezhetik: ha egyszer ennyire nem kell senkinek egy terv, akkor minek annyit fecsegni róla? Vessék el, és kész.

Nos, én az így érvelőkkel szemben mélységesen osztozom Osskó Judit borúlátó óvatosságában. Már túlontúl sok olyan, népszerűtlen tervet láttam, amelyet csakazértis a nyakunkba lőcsöltek. (Volt köztük ún. feszített is.) Meg aztán régesrég hozzászokhattunk, hogy amikor véleményünk kérdik, a kérdés már régesrég eldőlt. (A rossz irányba.) Kivétel tán csak a tapolcai tavasbarlang esete volt: az ottani helyi szervek (igaz, szintén a tévé hatására) legalább megkérdezték a helybéliek véleményét, helyes-e megbízni két fiatal mérnököt a hattyastó-tavasbarlang komplexum megmentésével. Más kérdés, hogy a választ figyelemre sem méltatták. Így aztán ahelyett, hogy 200 ezer forintos — bagatell — költséggel sikerült volna a hattyastó alatt elfutó két patak vizét visszatorlasztva, a nagyhírű — és útikönyveinkben turistacsalogatóként föltüntetett — komplexumot megmenteni, „Illetékes Elvtársak" a saját, kétszer is meghozott határozatukat fölrúgva, potom 50 milliócskáért elfalaztatták a tavasbarlangot, szívükhöz nyílván közelebb álló vállalkozókkal. Épületes, ugye? Ez a falépítkezés egyébként annyira fal egy építkezés, hogy a tavasbarlang vizéről azóta nekem mindig a Panama-csatornáé jut az eszembe. Szívesen olvastam volna valamit felelősségrevonásról vagy hasonlókról, de a falaztatók mögött nyilván — hm — falazók is állhattak (állnak?), szökésben ennél fogva csak a víz maradt Tapolcán.

No aztán akad-e ép elme, akinek Roosevelt téri irodaház (becenevén — pardon — „libafos-ház") tetszik? S lám, mégis ott éktelenkedik az Akadémia mellett, mint egy elfuserált laktanya. Avagy tán a Roosevelt tér nem a világörökség részeként külön védettséget élvező budapesti Duna-part része-e? Erre a hamvába holt hírhedt monstrumra sem adhatta áldását semminő szakma, s mégis, ugye... Osskó Judit és Ráday Mihály közbenjárhatna, hogy az elképesztően ronda falfelületeket legalább mozaiklapokkal burkoltassák be azok, akik azért felelősek, hogy ez a dunai panoráma része maradhasson az említett világörökségnek.

S vajon nem egy egész világ jelentette-e be viharos nemtetszését ősi kultúrák „szocialista tökéletesítés"-nek csúfolt eltüntetése — a világörökség egy többnemzetiségű darabjának „gleichschaltoló" panelesítése — tárgyában? S lám, nem fenyeget-e mégis az, hogy országnyi történelmi múltnak hírehamva sem marad? Ráadásul — a Duna-parttal ellentétben — e „hősies" munkáról nem láthatunk egy árva híradófölvételt sem. Úgy látszik, be kell érnünk az égő dél-afrikai falvak látványával (s a szerencsétlen, jogfosztott négerekével, akik legalább településeik nevét — no meg a sajátjukat — megtarthatják), onnan ugyanis előbb kapunk képes tudósítást, mint innen a szomszédból, a magyarlakta Torockóból...

Hamvról jut eszembe: mire e sorok megjelennek, Bartók Béla hamvai talán már újra honi földön lesznek. Ez alkalomból csupán a román népzenét az utókornak megóvó világhírű zeneszerző szülőfalujából, Nagyszentmiklósról (mit is beszélek: Sinnicolau Mareból) nem jöhet át még csak egy főhajtásra sem senki.

Hacsak úgy nem, mint a víz Tapolcán.

Tímár György

ÚJ FOGLALKOZÁS

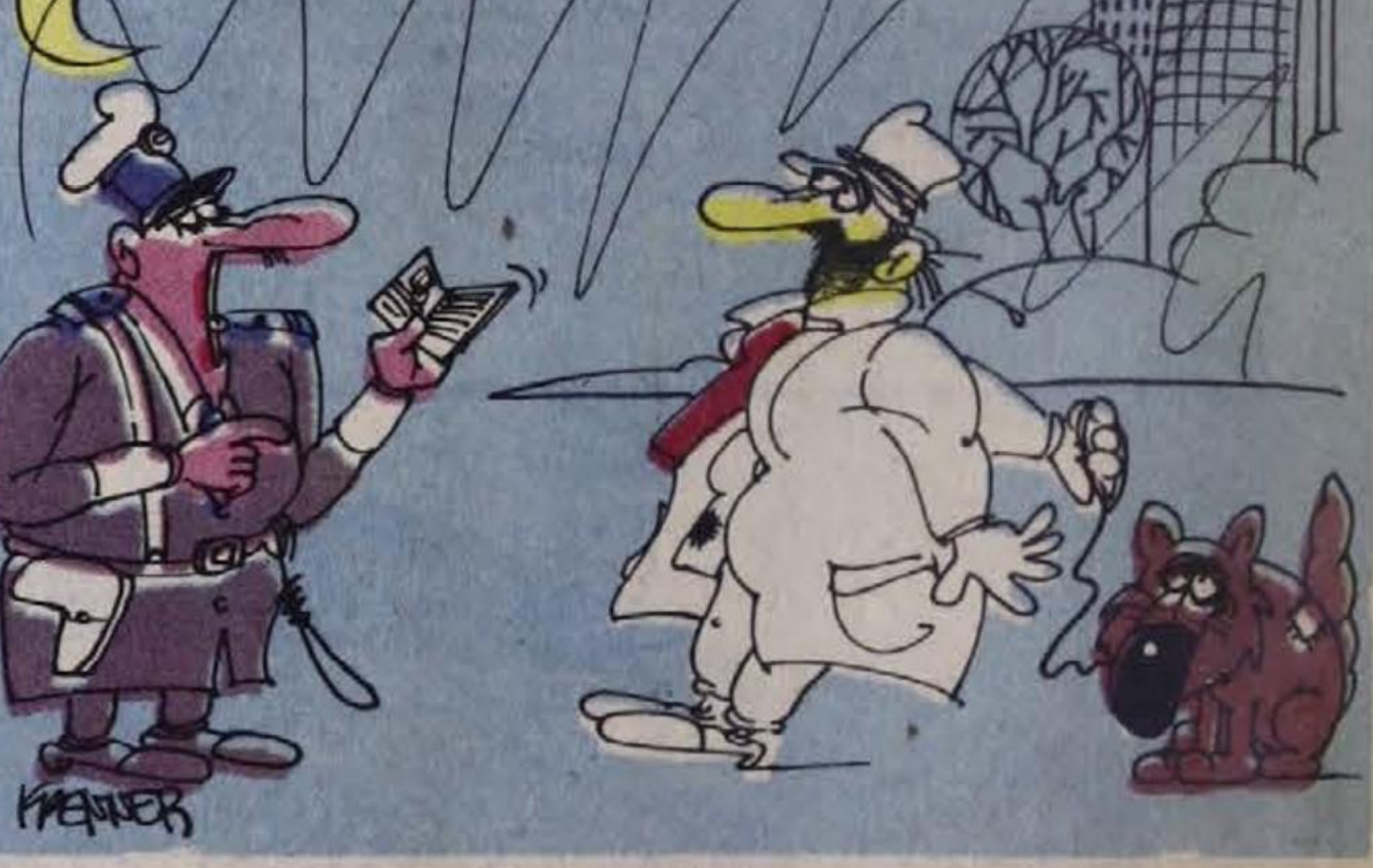

– Jó, jó, hogy adóalany, de hova van az beírva...

TÜRELMETLENSÉG

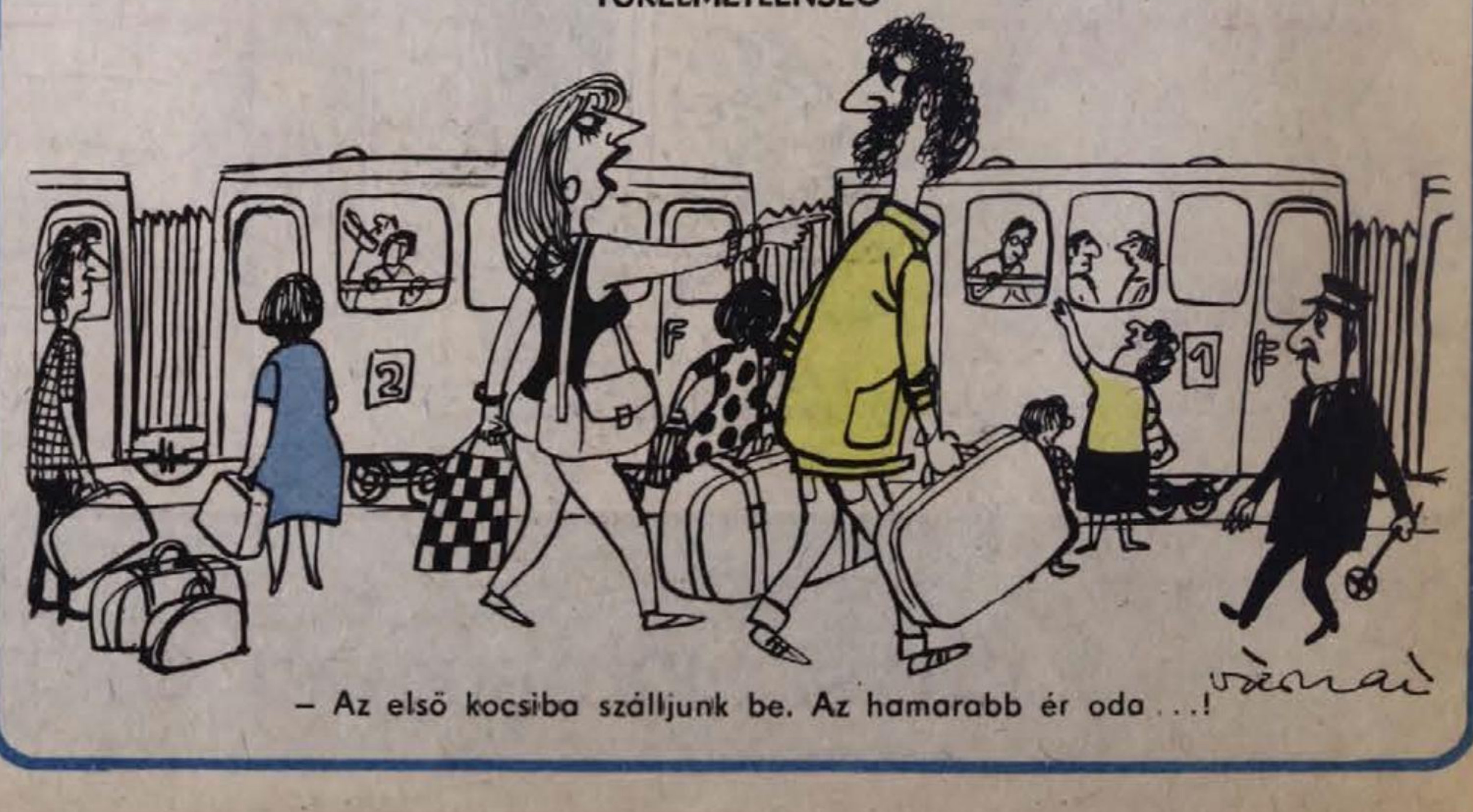

– Az első kocsiba szálljunk be. Az hamarabb ér oda...!

A pápa magyarul köszöntötte zarándokainkat

VISZONZÁSUL: KAROL WOJTYŁA, BARDZO DZIĘKUJEMY

MAGYAROS ÉTTEREM

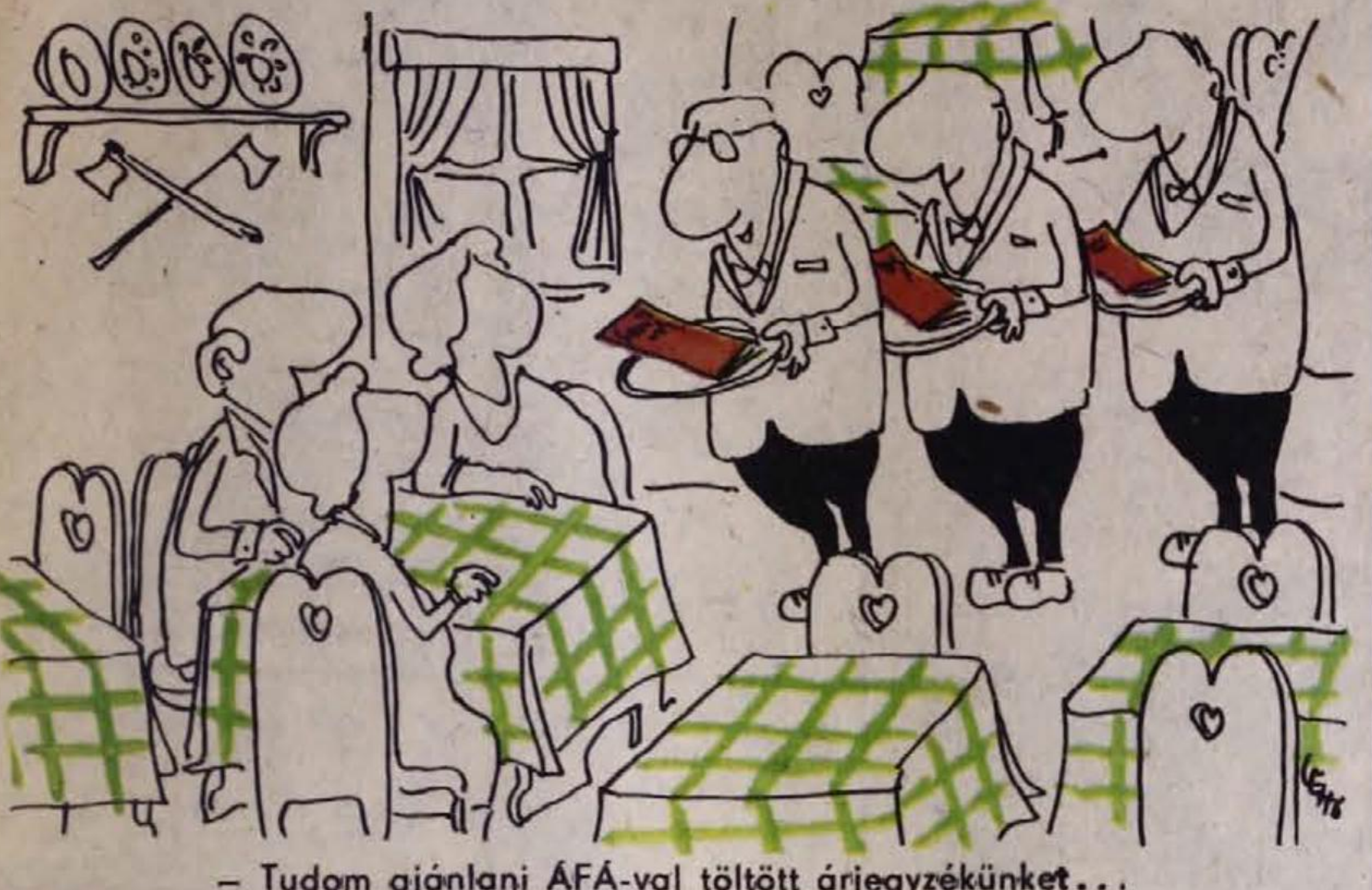

– Tudom ajánlani ÁFÁ-val töltött árjegyzékünket...

SEGITÖKESZSEG

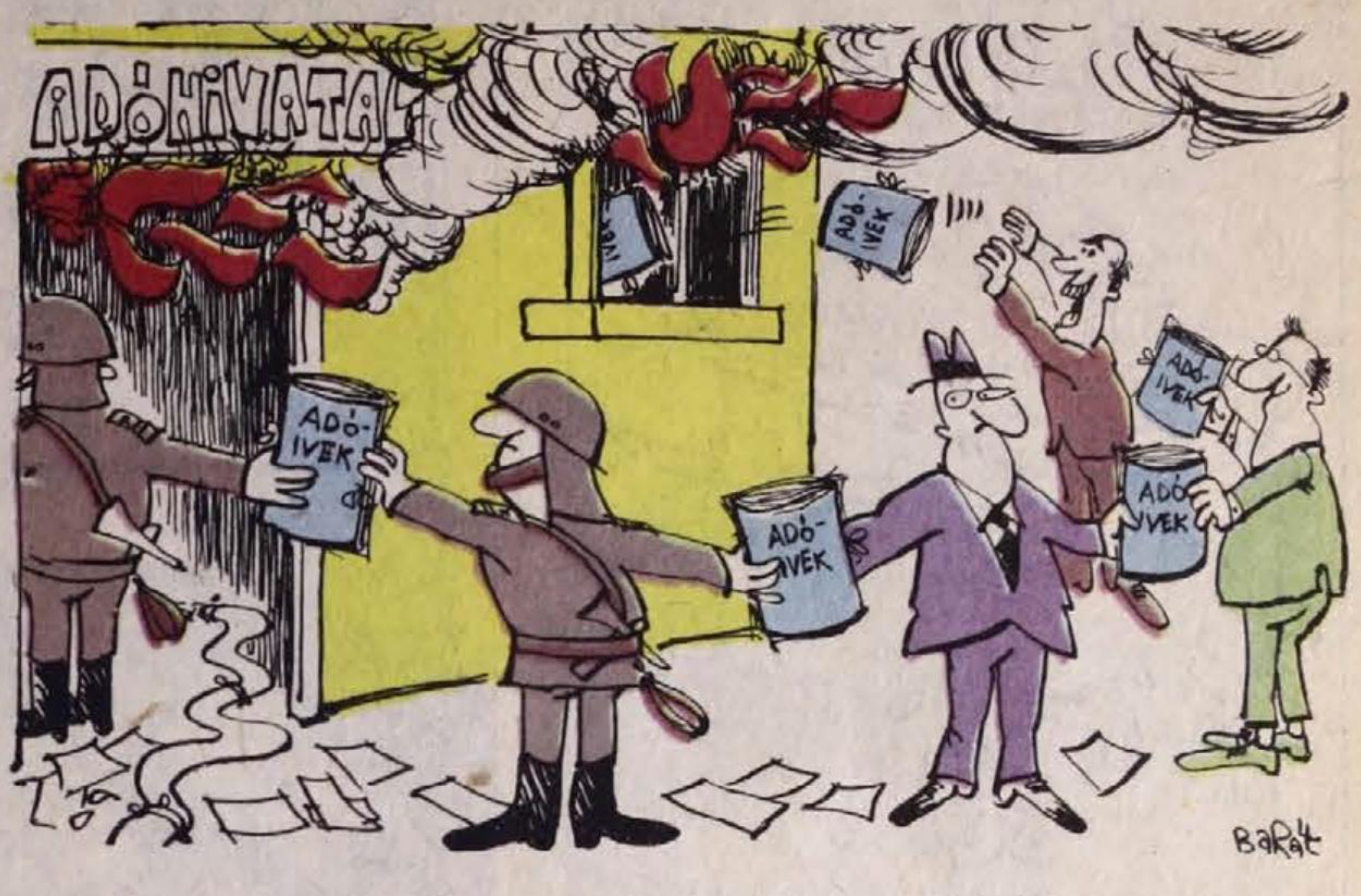

INGAJÁRAT A TENGERENTÚLRA

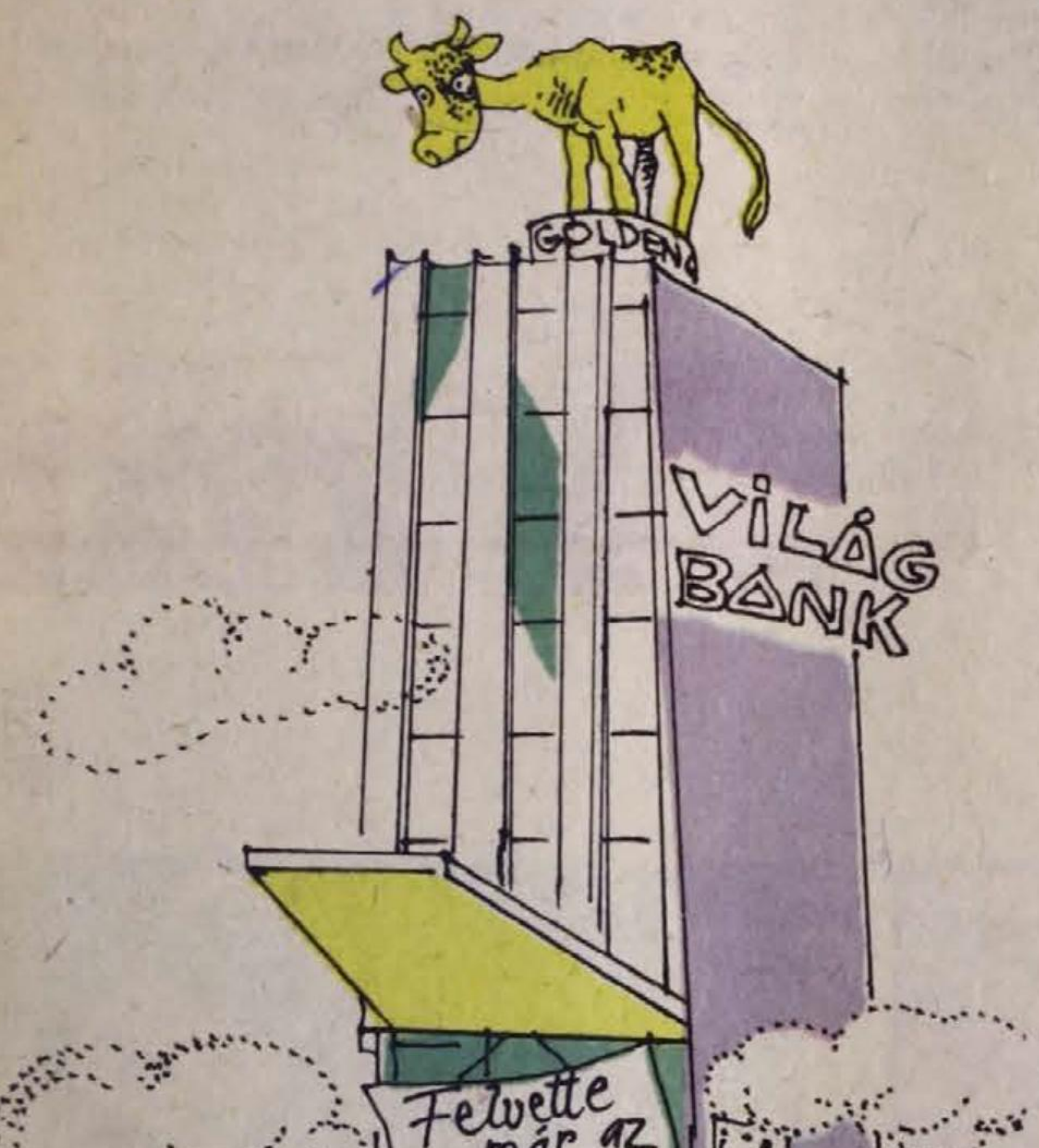
GOLDEN
VILÁG BANK
Felvette már az e hetit?

SZÁZASOK KLUBJA

Időnként ellenállhatatlan kényszert érzek arra, hogy megszondázzam a közvéleményt, néha már-már azt gondolom, egy személyben én vagyok a magyar Gallup, ám ez az állapot szerencsére elég ritka. Most is, épphogycsak néhány levelet küldtem szét a százforintos családi pótlék emeléssel kapcsolatban. Íme a visszhang.

B. Jánosné (28), kétgyermekes átlagcsaládanya: „Nagy megelégedéssel olvastam, hogy a gyermekruhák és a gyermekcipők áremelkedését ellentételezni fogják. A családi pótlék havonta és gyermekenként száz forinttal történő fölemelése igen kellemesen érint, kár, hogy a férjem egy ideje már közel sem érint ilyen kellemesen, ami ebben a helyzetben különösen kellemetlen, mert emiatt távlatilag havi kemény százasoktól esünk el. gondolok itt az esetleges harmadik gyermekünk megszületésére."

N. Nándor (23) kétszeresen amatőr labdarúgó, kapus, a területi bajnokságban: „Bár magam még nőtlen vagyok, mindig csodálkozom, amikor mások legyintenek, hogy mi az a százas. Ezzel kapcsolatban szeretnék emlékeztetni angol kollégámra, bizonyos Mr. Shiltonra, aki most a foci Európa-bajnokságon öltötte magára pont századszor a válogatott mezt, s mégsem cserélne énvelem, az szinte biztos."

G. Tünde (18), cipőbolti eladó: „A köztudatban úgy él, hogy minekünk itt a pult másik oldalán nem okoz fejfájást a legutóbbi áremelkedés. Felelősségem teljes tudatában kijelenthetem, ez nem így van. Számunkra szinte létkérdés a vevők mosolya, mert ha ez eltűnik, ugyan kire mosolyoghatnánk kedvesen vissza. Az utóbbi hónapokban sajnos gyakran kerültünk ilyen lehetetlen helyzetbe. Most viszont megnyugodtam: hála ennek a százforintos családi pótlék emelésnek, visszatér majd a mosoly a vevők pénztárcájába."

M. Elemérné (100), nagy kort megért kisnyugdíjas: „Engem nemrég köszöntöttek a századik születésnapomon, száz úttörő, kedvesek, mosolygósak, akkor még mindegyiknek volt cipője, ruhája, most nem tudom, mi a helyzet, azóta nem néz felém a kutya sem."

K. Zsolti (7,5) egyke, tanuló: „Megkaptam a bizonyítványt, mehetek másodikba, ami a szüleim szerint csak azért probléma, mert ezzel egybekötve kinövöm majd a ruháimat, ez persze éppúgy nem az én hibám, mint ahogy a pénzügyi kormányzat sem tehet róla, kérem ne tessenek fennakadni ezen a felnőttes szóhasználaton, én ugyanis politikus alkat vagyok, telisteli közéleti érdeklődéssel, és talán megbocsájtják gyermeki őszinteségem, de én ezt a száz forint emelést kicsit kevésnek érzem."

Z. Klára (25), testi szabadfoglalkozású: „Ma már egy százas az semmi..."

?. ? (?), névtelen névtelenlevél író: „Mindkét szomszédom adócsaló. A bőrük alatt is gyerekruha van. A körmükre kéne nézni végre!"

Egy százforintos (42): „Kérem, tekintsenek el a választól, nem mintha nem volna elég önbizalmam, de talán mégiscsak szerencsésebb volna, ha valamelyik új ötezerforintost kérdeznék meg."

Münz András

KISPAD

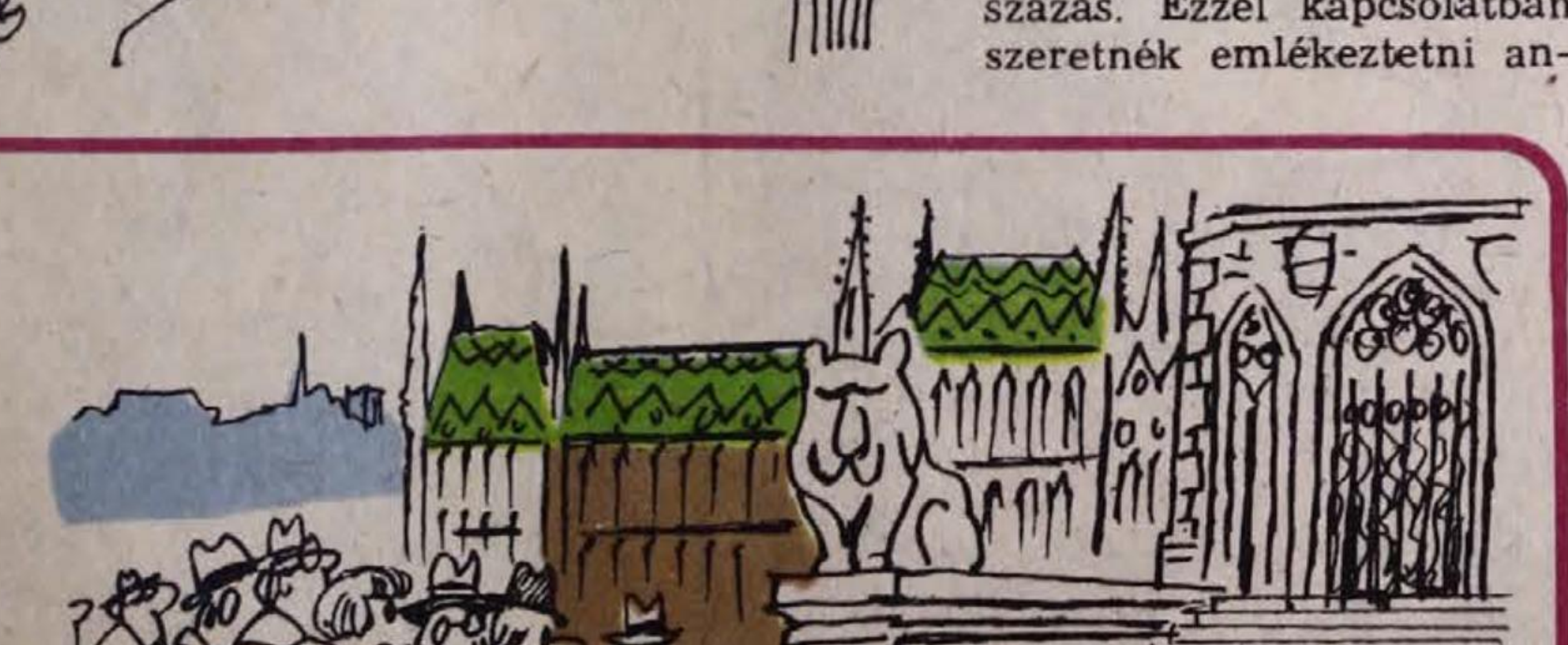

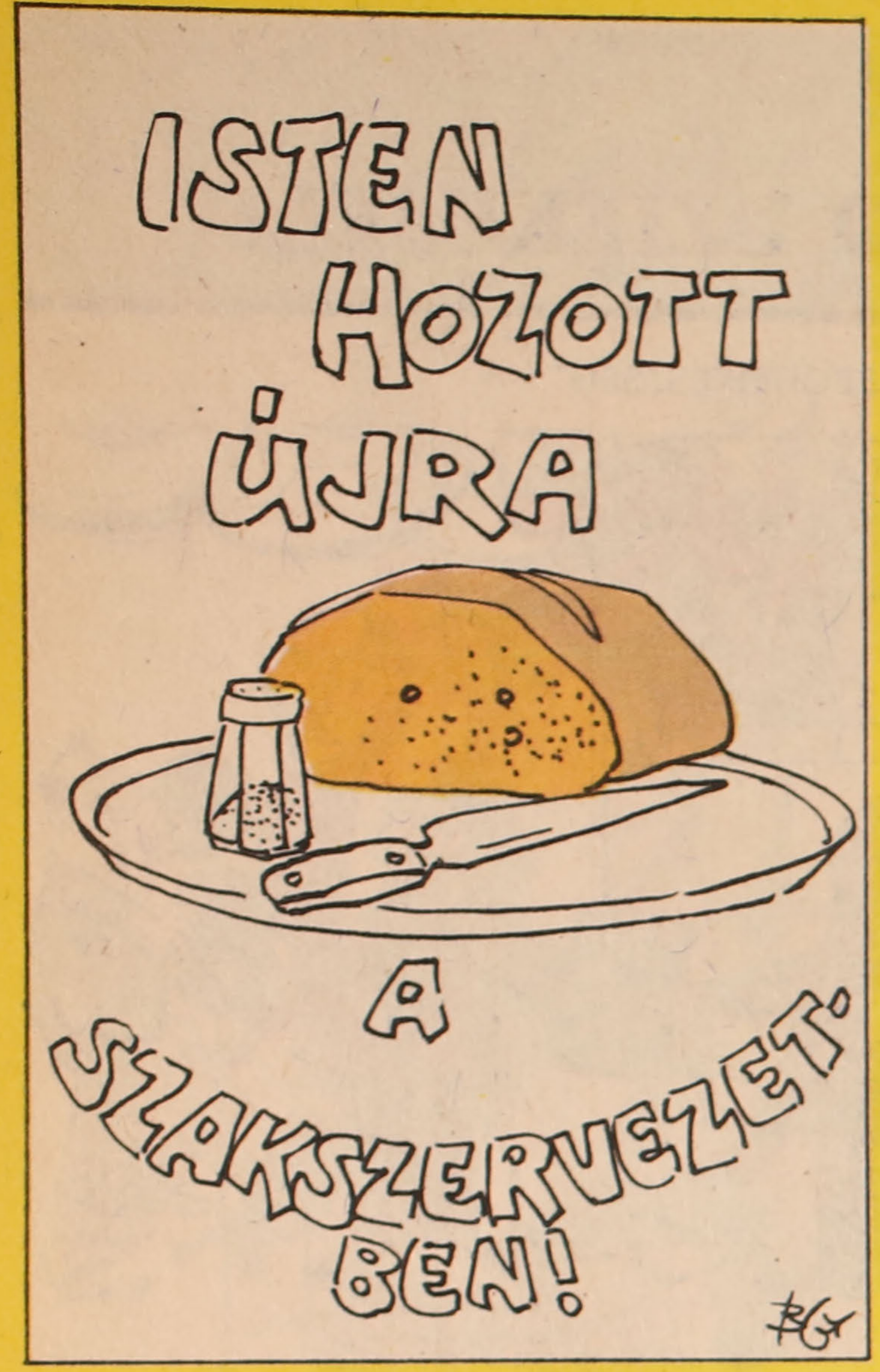
ISTEN HOZOTT ÚJRA
A SZAKSZERVEZET-BEN!

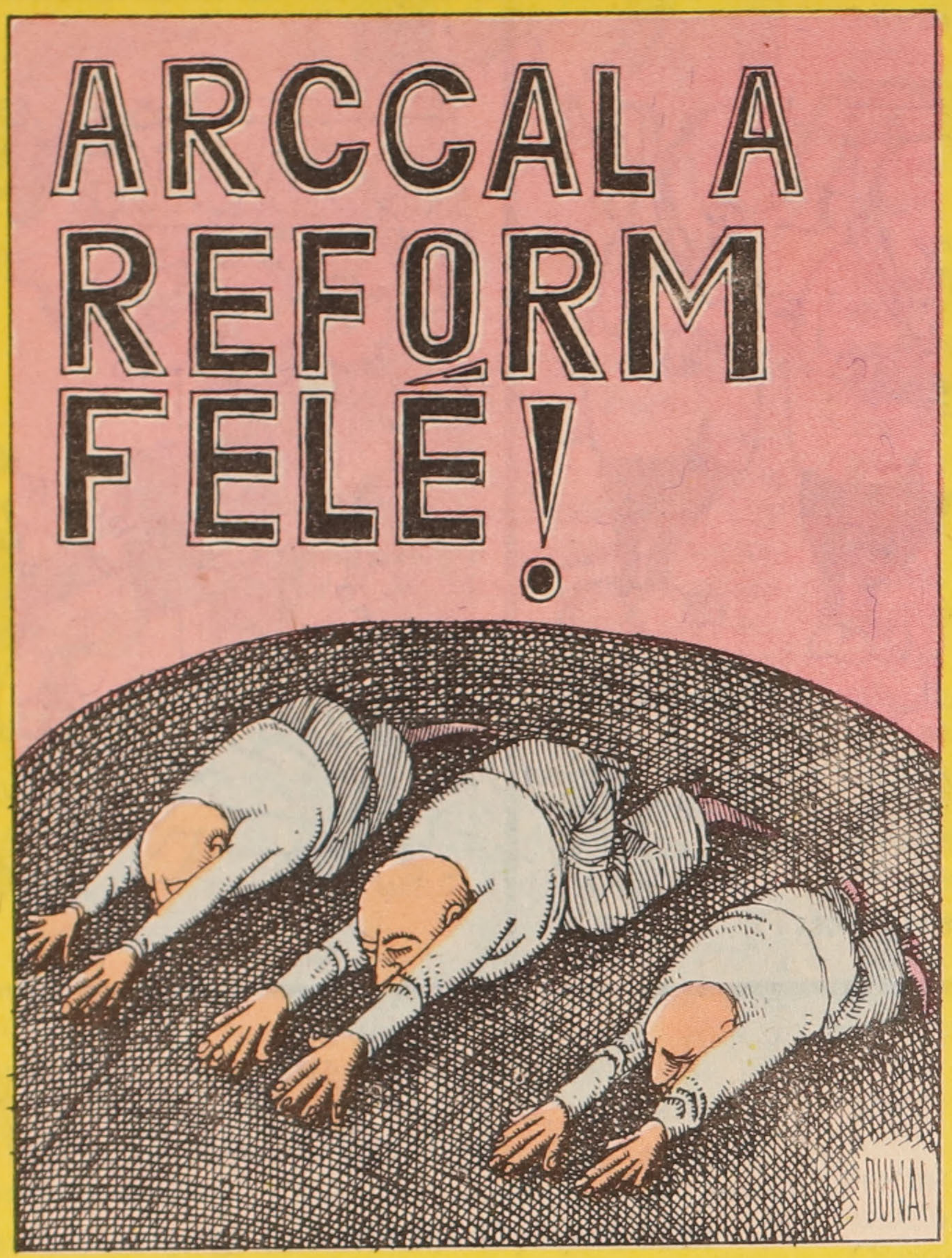
ARCCAL A REFORM FELÉ!
DUNAI

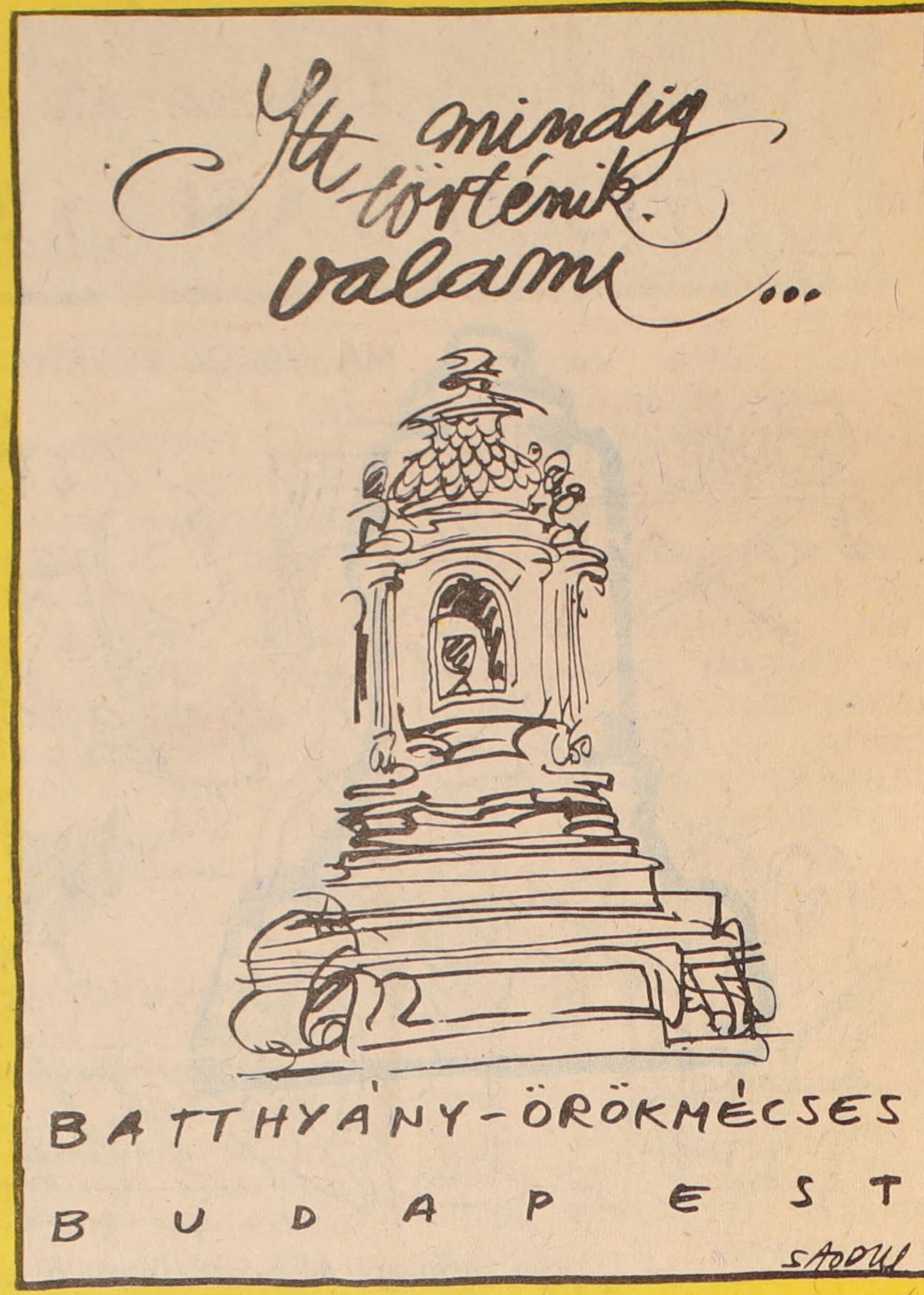
Itt mindig történik valami...
BATTHYÁNY-ÖRÖKMÉCSES
BUDAPEST

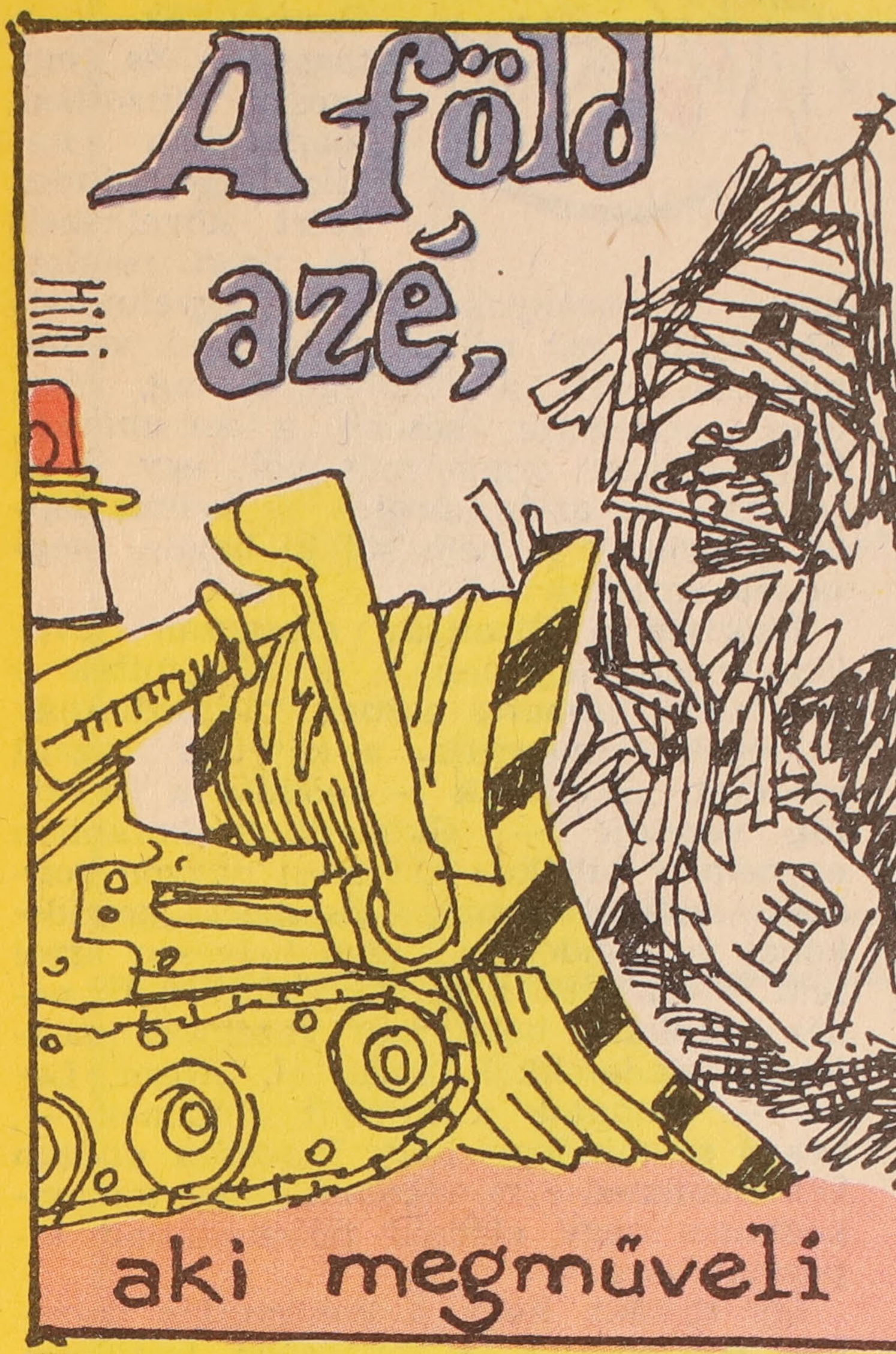
A föld azé,
aki megműveli

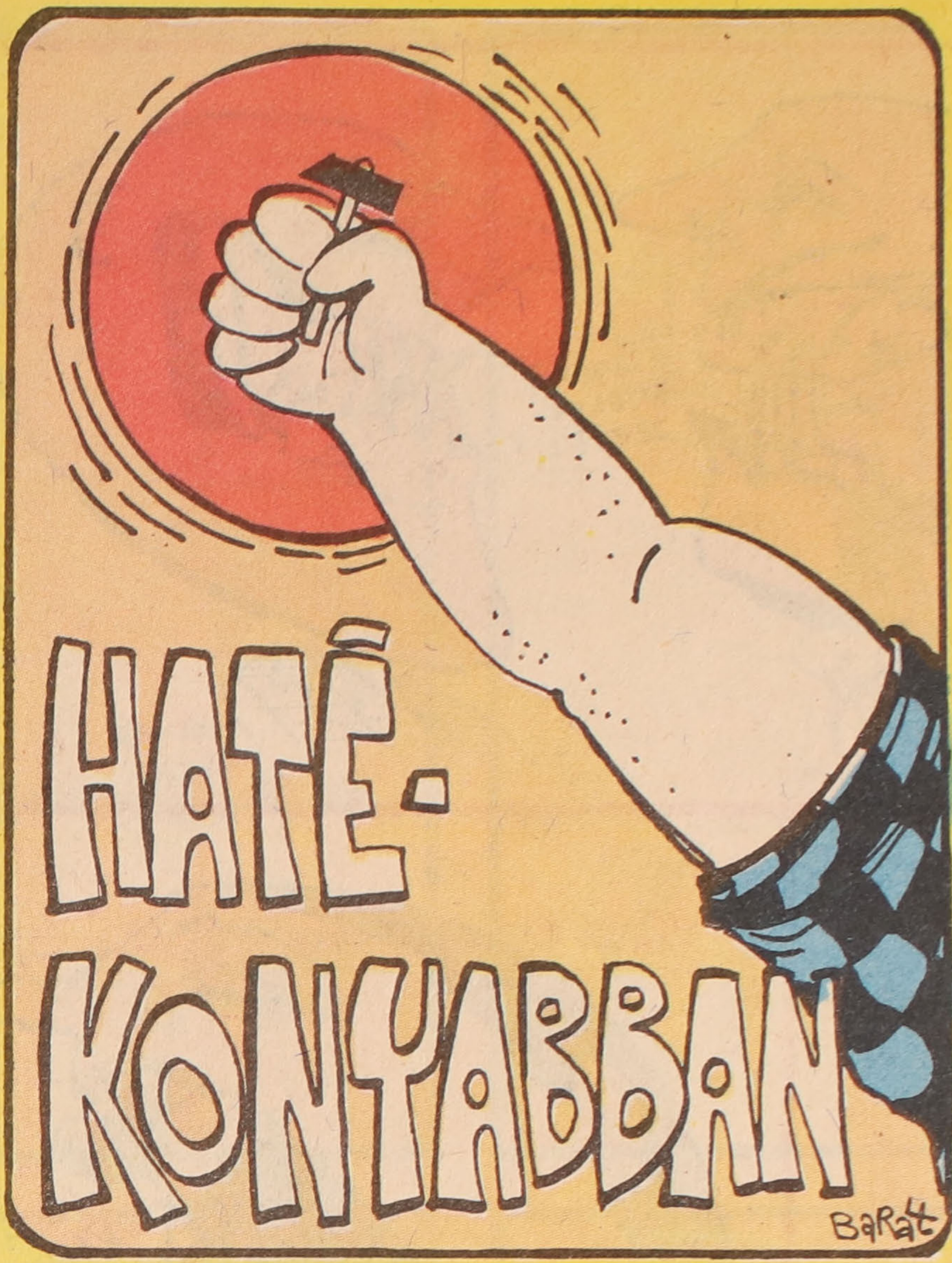
HATÉ-KONYABBAN
BARÁTT

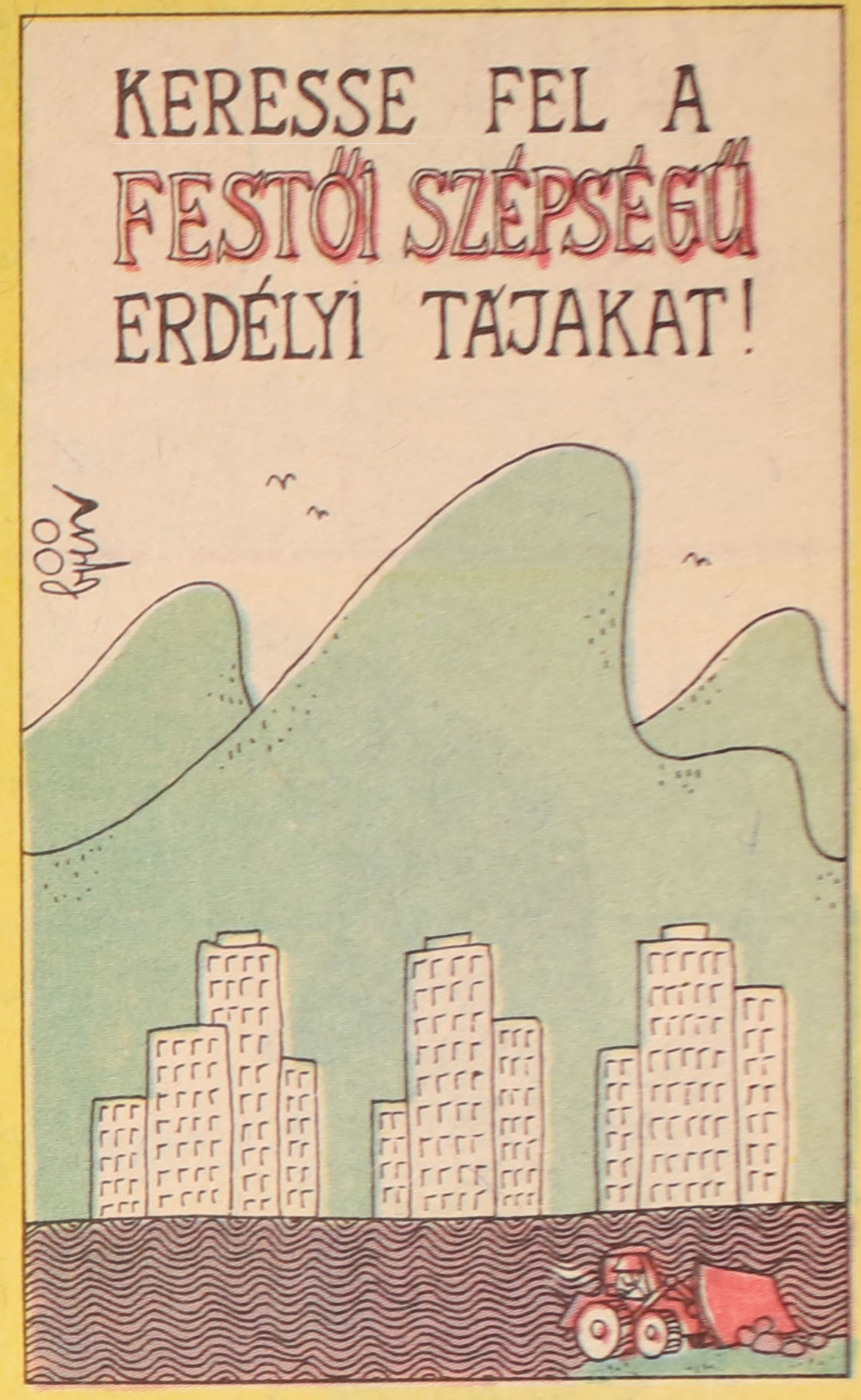
KERESSE FEL A
FESTŐI SZÉPSÉGŰ
ERDÉLYI TÁJAKAT!

A mi plakátjaink

(Ráadás a 16. oldalon)

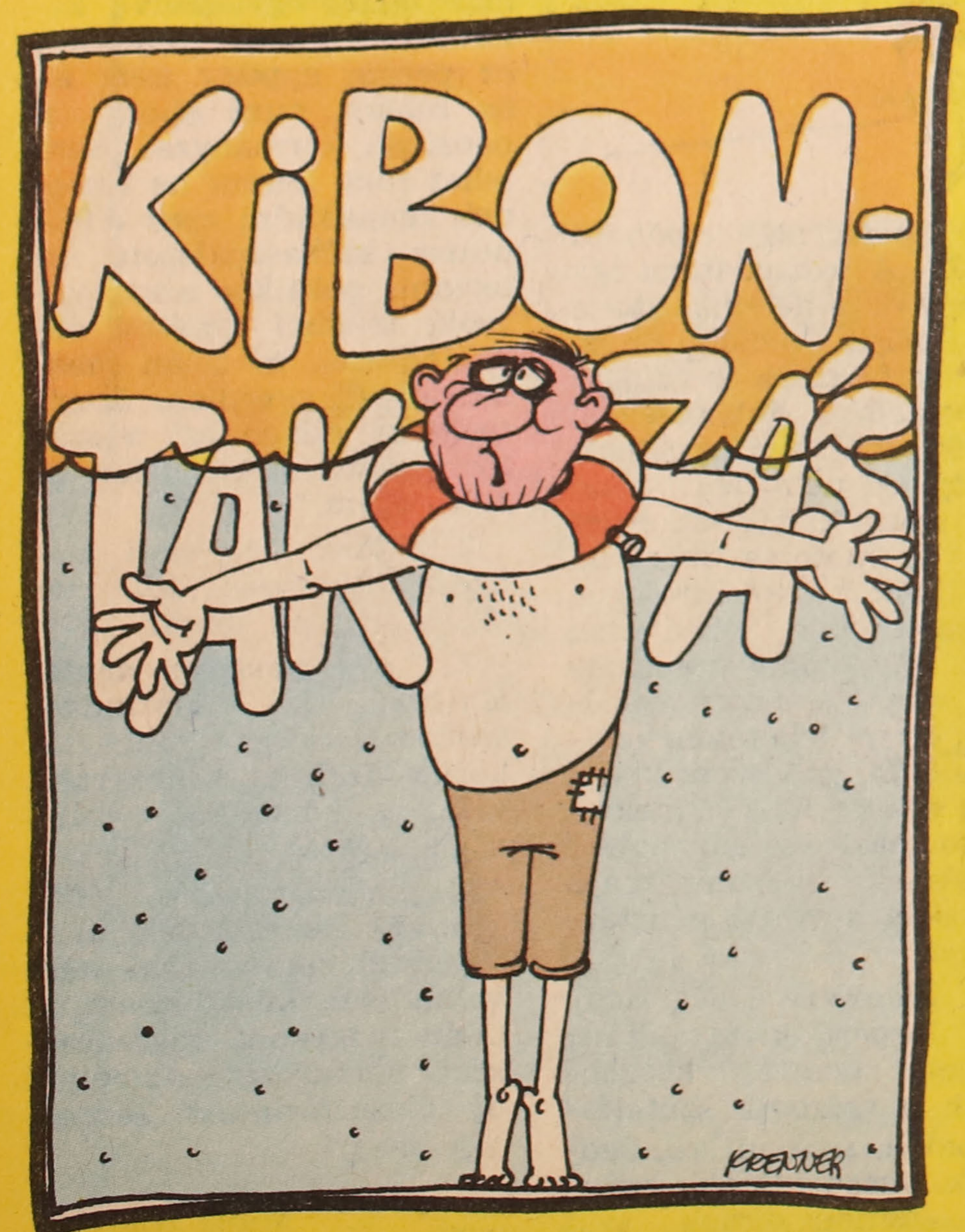
KiBON-TAKOZÁS
KRENNER

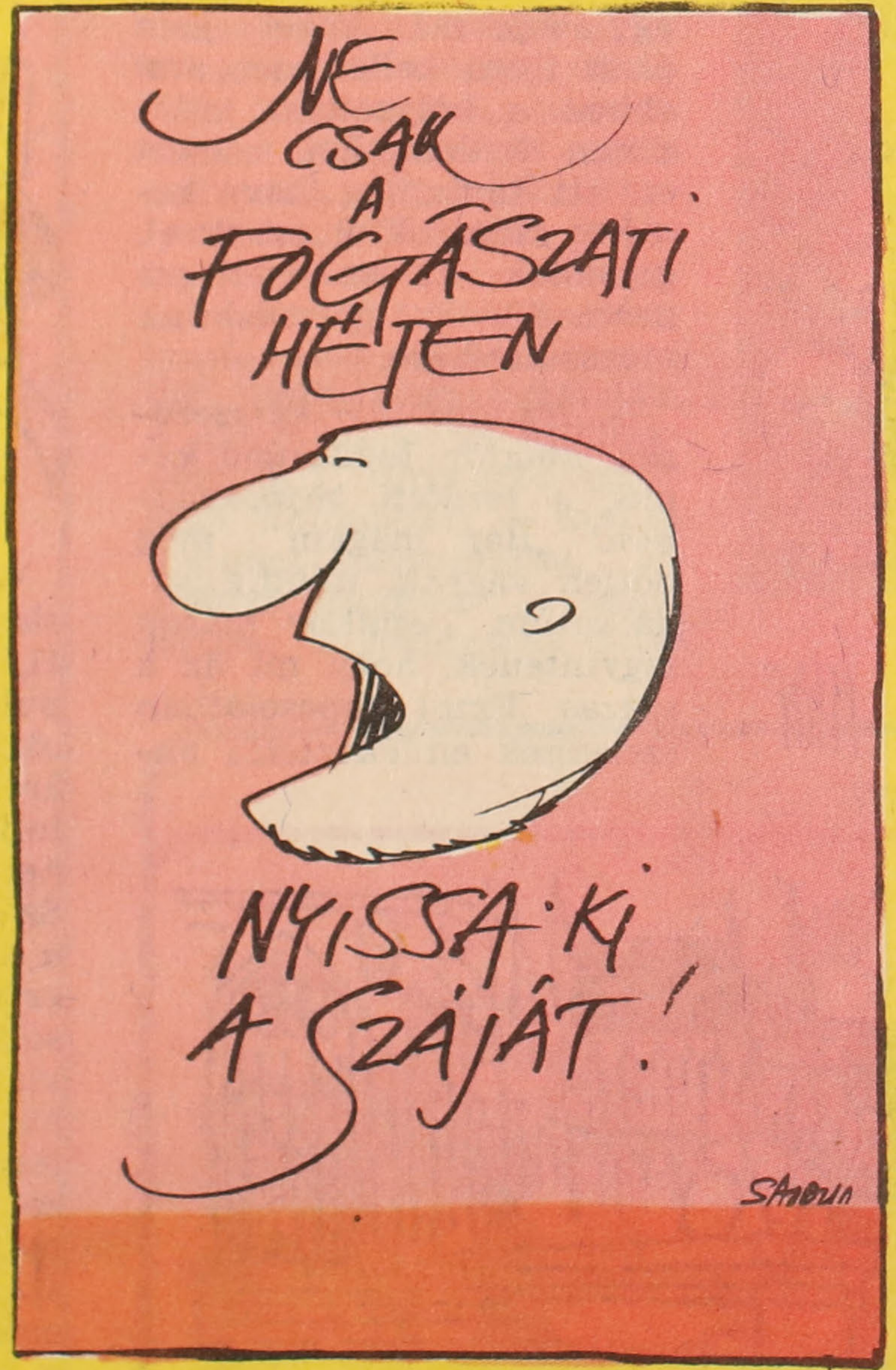
NE CSAK A FOGÁSZATI HÉTEN
NYISSA KI A SZÁJÁT!

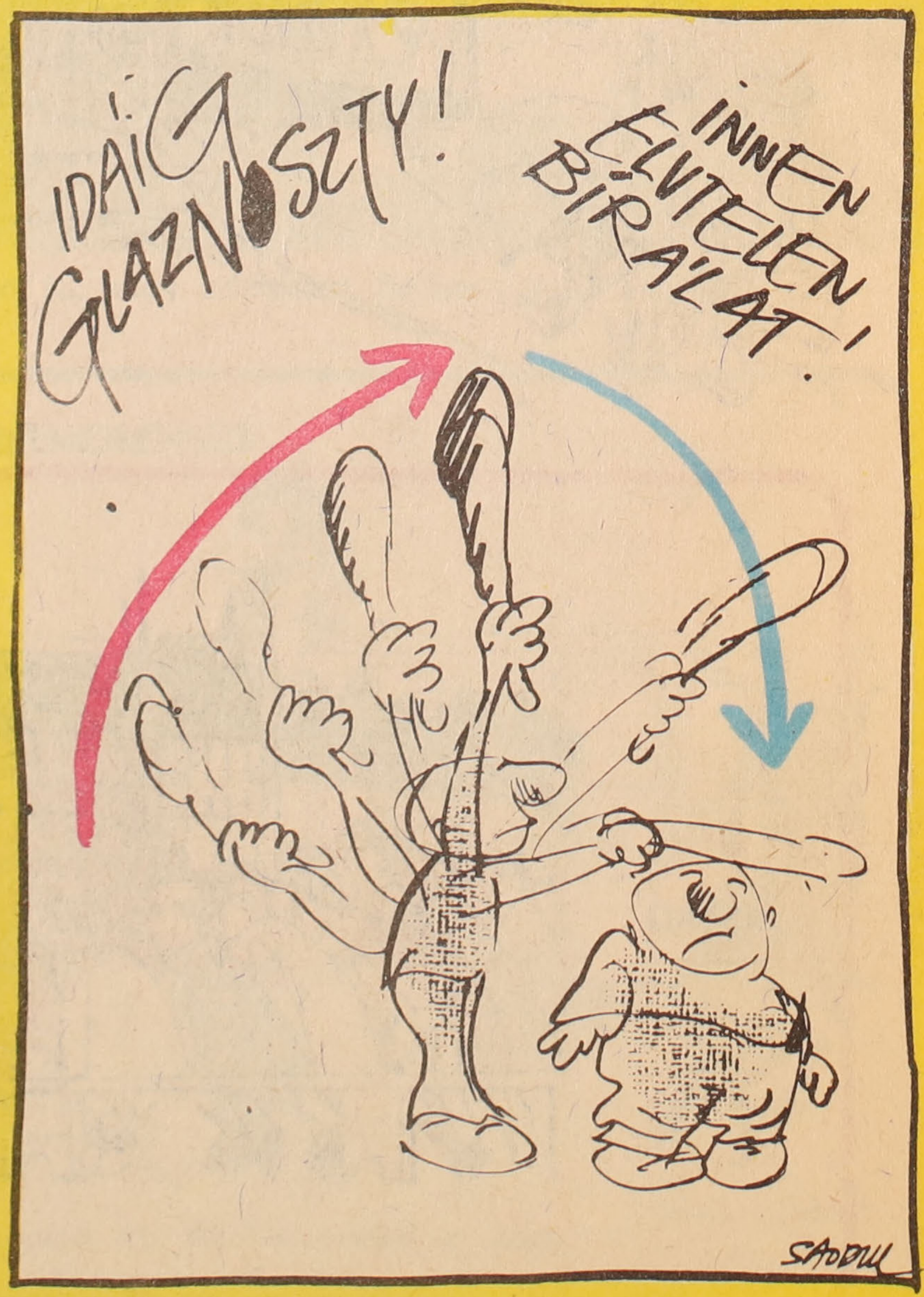
IDÁIG GLAZNOSZTY!
INNEN ELVTELEN BÍRÁLAT!

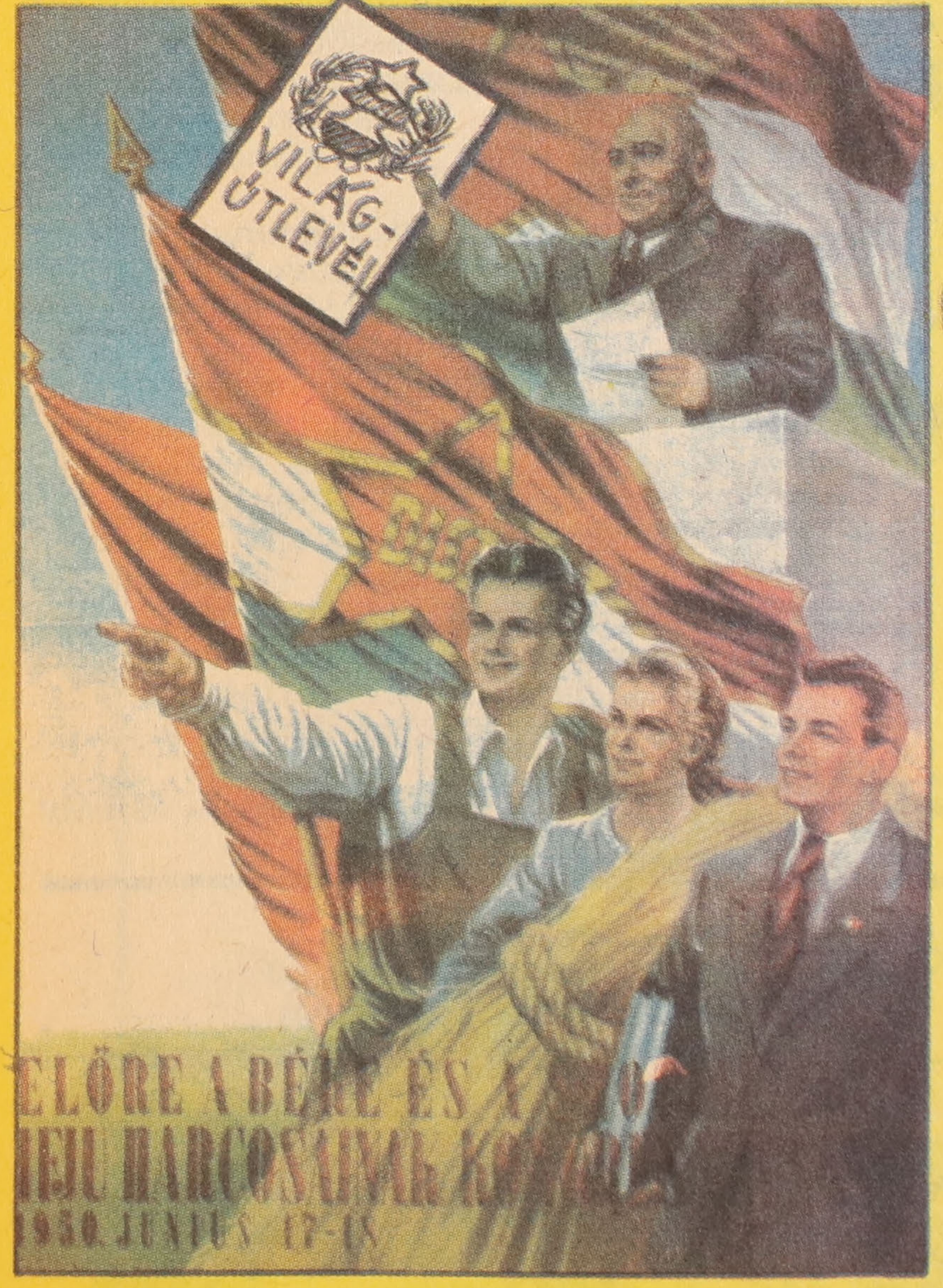
VILÁG-ÚTLEVÉL
ELŐRE A BÉKE ÉS A
IFJU HARCOSAINAK KO
1950. JUNIUS 17-18.

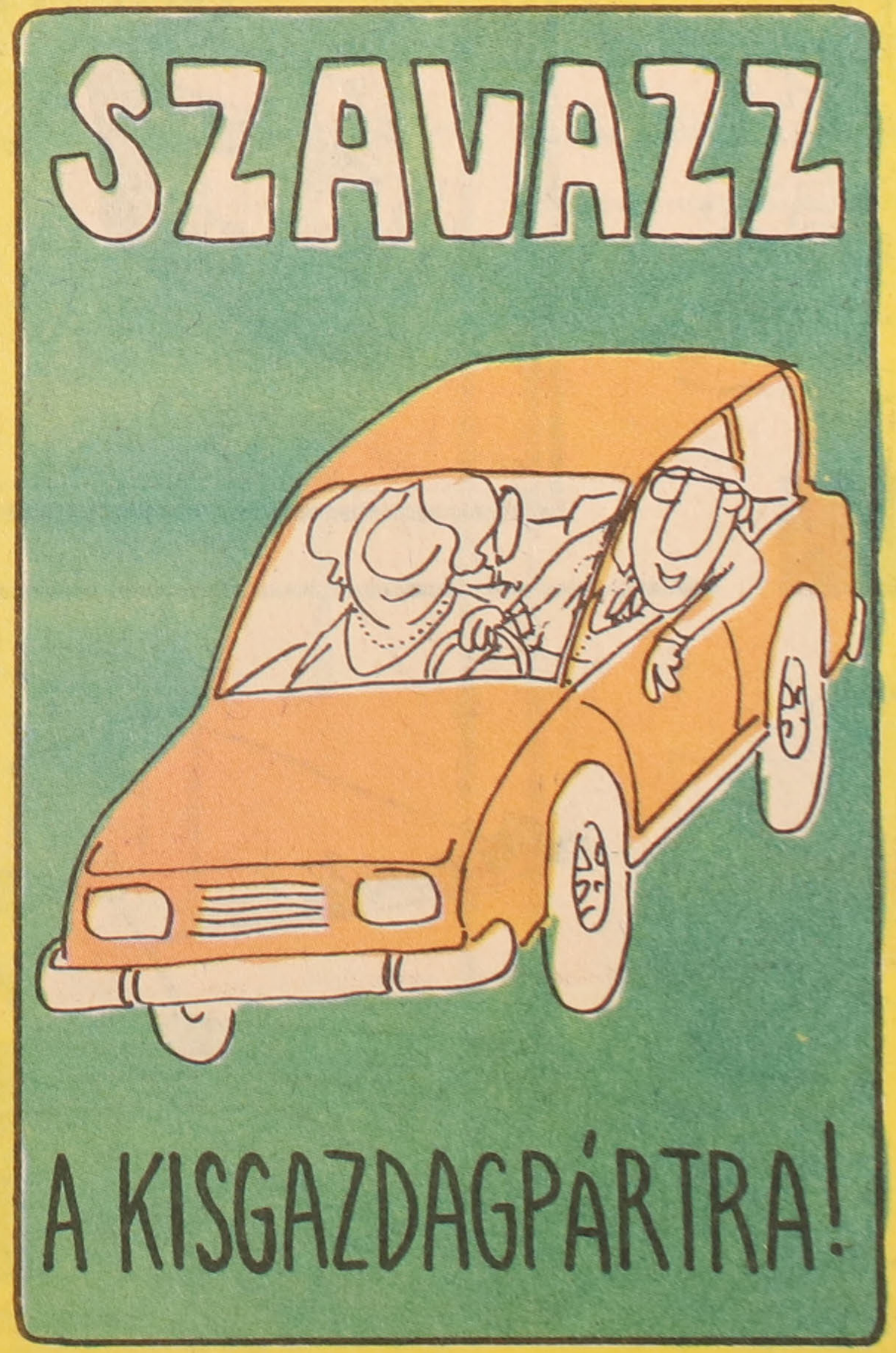
SZAVAZZ
A KISGAZDAGPÁRTRA!

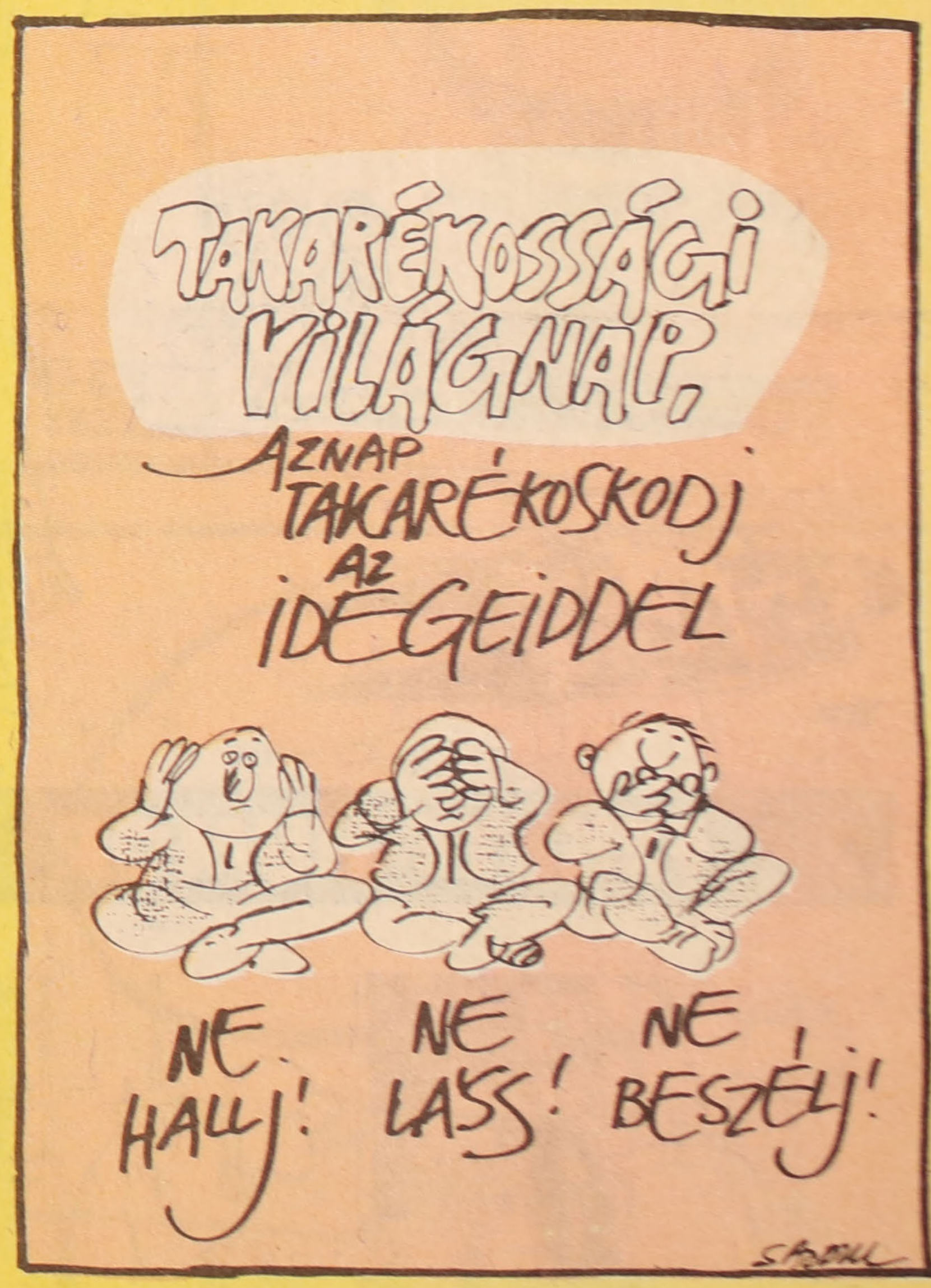
TAKARÉKOSSÁGI VILÁGNAP,
AZNAP TAKARÉKOSKODJ AZ IDEGEIDDEL
NE HALLJ!
NE LÁSS!
NE BESZÉLJ!

DALLOS JENŐ:

SZÁJA-LÁS

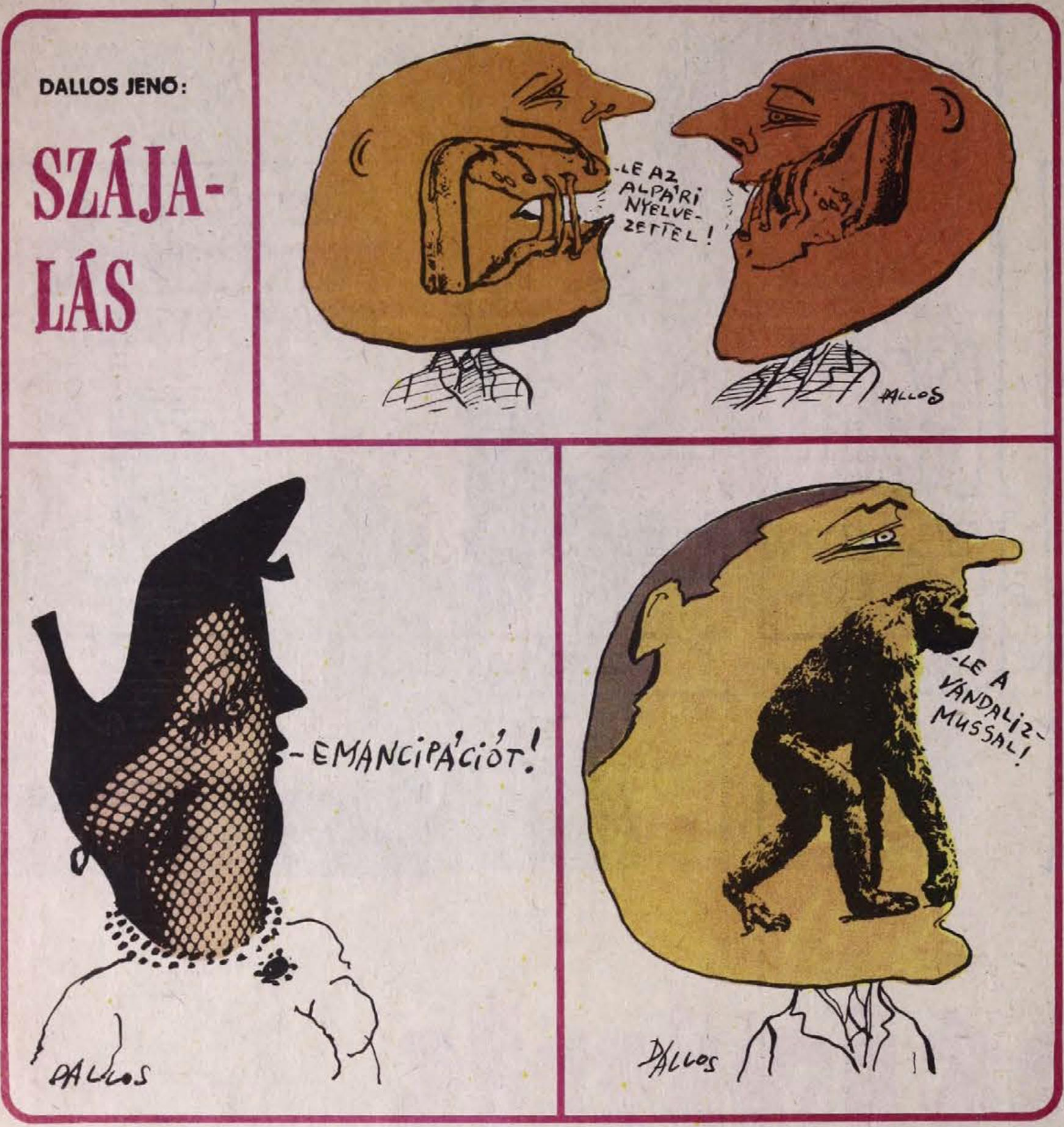
– LE AZ ALPÁRI NYELVEZETTEL!
DALLOS
– EMANCIPÁCIÓT!
DALLOS
– LE A VANDALIZMUSSAL!
DALLOS

ÓL-CÉL PROGRAM

Reformváron (eldugott kis falucska valahol Kelet-Közép-Nyugat-Észak-Dél-Európában) szanálni kellett a téeszt. Összehívták a tagságot és egy egész Bizottság magyarázta nekik, hogy mindez azért következett be, mert romlottak a cserearányok. A falut fegyelmezett nép lakta, szó nélkül tudomásul vettek mindent, csak a legöregebb tag, Józsi bácsi emlegette később a kocsmában, hogy egyszer régen már volt egy ilyen „szana", de aztán megint be kellett lépni. „Ügyhogy jó nem sül ki belőle, meglássák emberek..."

Eközben a Bizottság szorgosan tevékenykedett, legelébb is kiválasztották a megfelelő embert, akiben megbízhatnak a népek: kimozdítja a kátyúba ragadt szekeret. „Elvtársak — mondta a Bizottság vezetője —, elkövettünk korábban egynémely hibákat, hát most nagyon gondosan kell eljárnunk." És mert „gondoskodás = gondosság", igen helyesen arról sem feledkeztek meg, hogy a korábbi nehéz munkába belefáradt vezetőket megfelelő feladatokkal lássák el. „Nézd, Lajos — mondták a kijelölt elnöknek —, neked se mindegy, hogy magadra utaltan kell döntened-e mindenben, vagy támaszkodhatsz nagy elődeid pótolhatatlan tapasztalataira."

Így történt, hogy a kontinuitás jegyében életrehívták a tanácsadó testületet, s minthogy azelőtt is az állattartás volt a téesz fő tevékenységi területe, a szerkezetváltás jegyében elnevezték ól-cél program testületnek. Ez az ÓL-CÉL PROGRAM mindenki tetszését megnyerte, kiváltképpen, mert az új vezetőség minden tagja jól tudta, hogy mindenekelőtt a célokat kell világosan meghatározni, a többi már megy, mint a karikacsapás. Pláne, ha az ember tanácsokkal is el van látva.

Abban ugyan volt egy kis vita, hogy kit állítsanak a tanácsadó testület élére, de végül is meggyőzően hangzott az érv: szakember kell ide, s így döntöttek az addigi főállattenyésztő mellett. A Bizottság vezetője még azt is elmagyarázta az új bandagazdának, hogy demagógia volna ennek a kiváló szakembernek a szemére hányni az olyan — később ugyan hibásnak bizonyult — döntéseket, mint a tejtermelés növelése érdekében szorgalmazott malacfialtatás. „A szándékot kell nézni, Lajos!"

A faluban mindenki örömmel vette a változásokat, szépen megsüvegelték az új elnököt meg a főtanácsadót (aki azontúl mindig az elnök jobbján volt látható, ami azonban egyáltalán nem jelenti azt, mintha csakis jobbról adott volna tanácsokat; időnként átszaladt a másik oldalra is). Csak Józsi bácsi állította meg egy ízben a tanácsadót: „Te, fiam — mondta neki igen barátságosan —, adnék ám én is egy jó tanácsot a te elnöködnek." És mivel a tanácsadó figyelmesen feléje fordult, hát kénytelen volt folytatni:

„Időnként azért kérjen mástól is tanácsot!"

Kocsis L. Mihály

ÁRNYÉK NÉLKÜLI EMBER

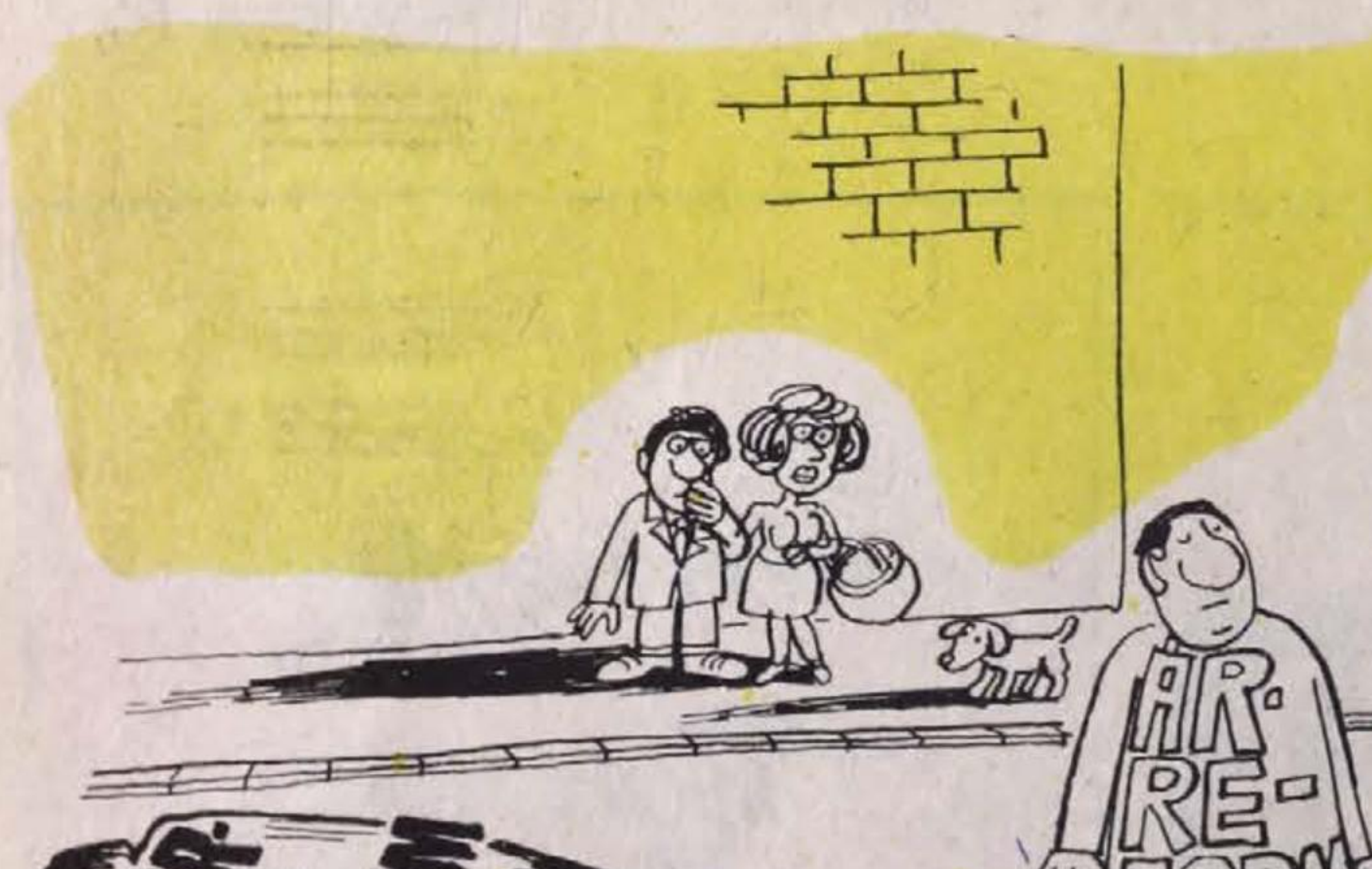

DOKTOR AGY

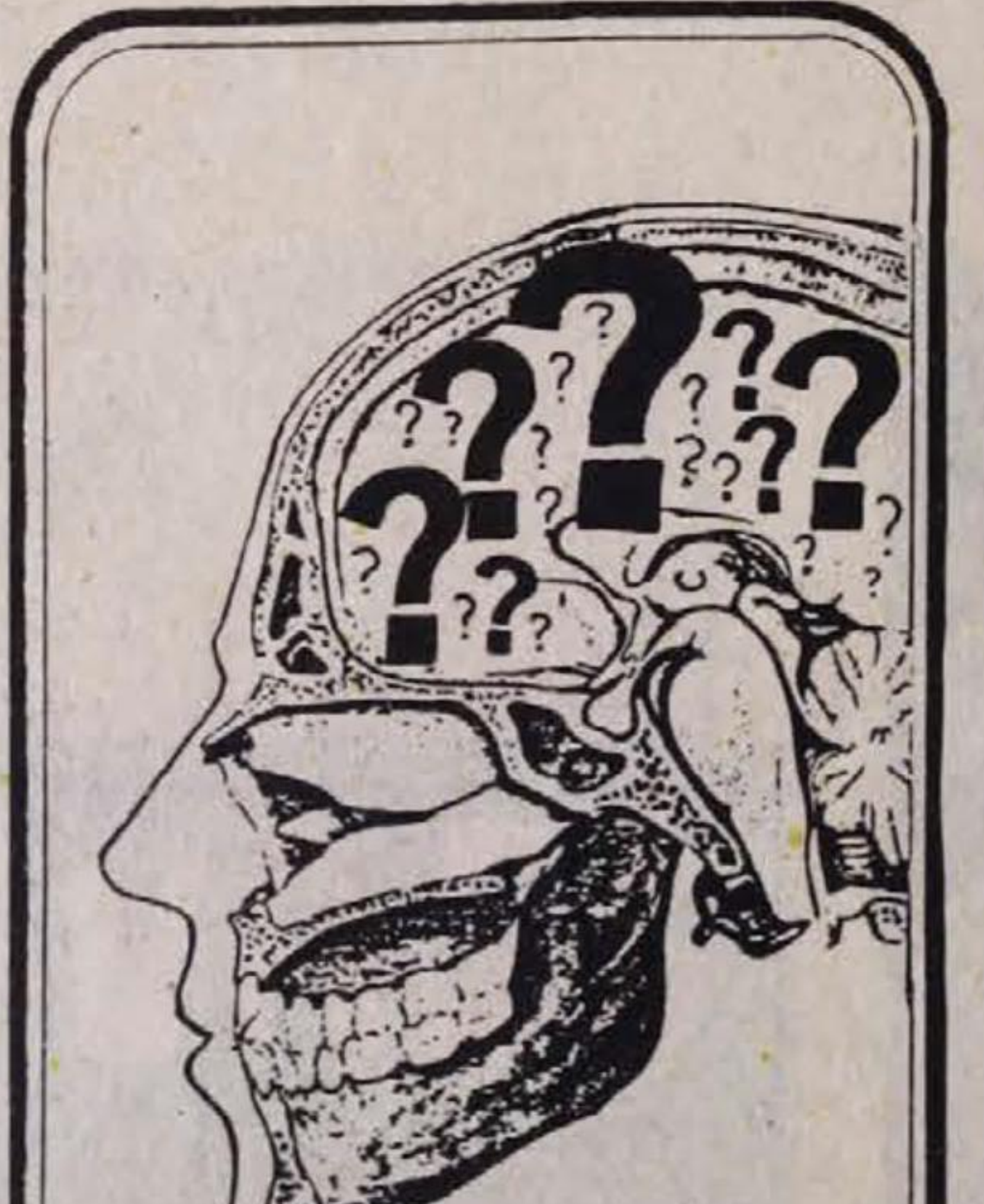

FEKETE HUMOR

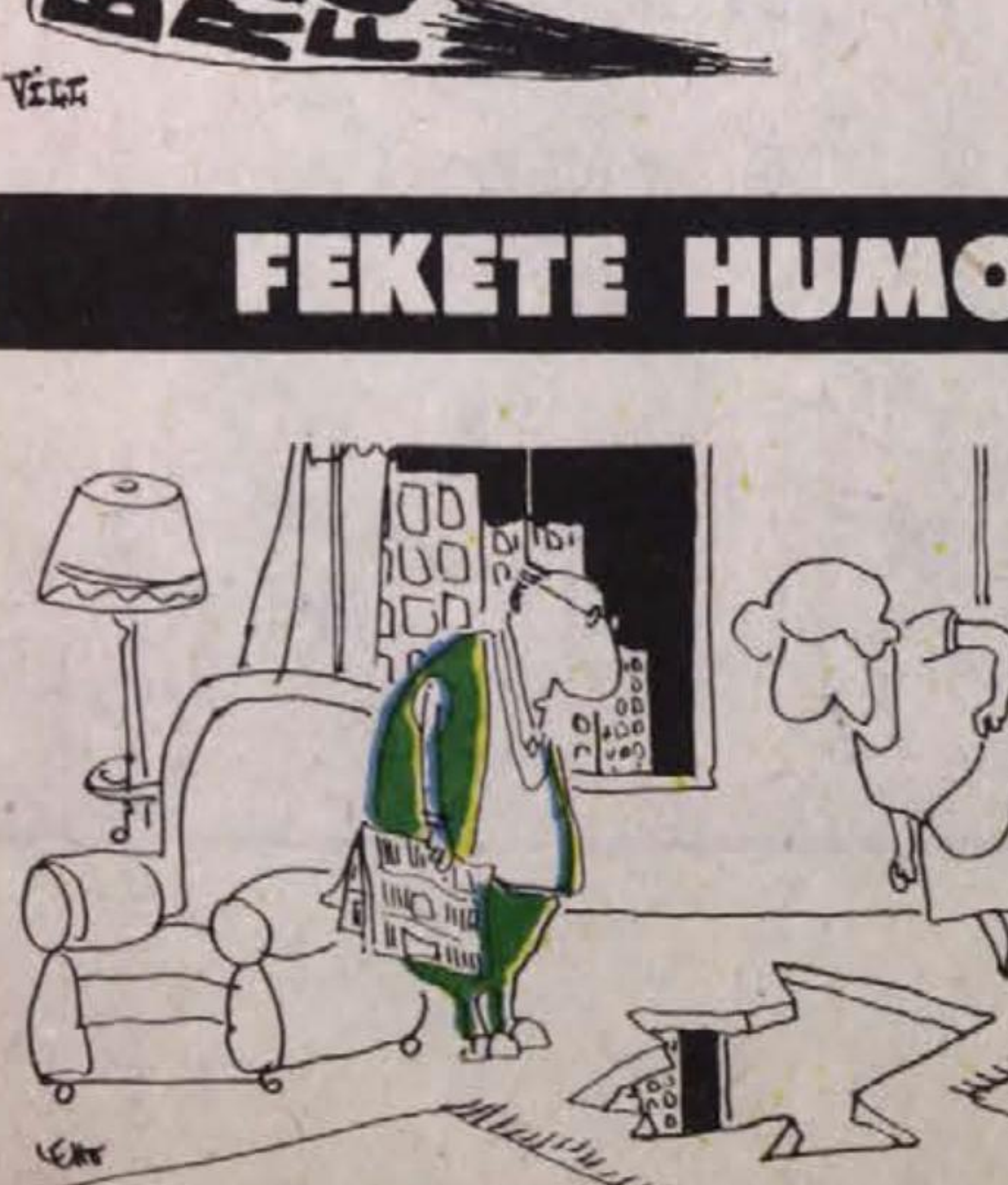

– Ettől féltem, hogy az alattunk lakó beváltja a fenyegetését és egyszer tényleg felköti magát...!!

KÜLÖNC

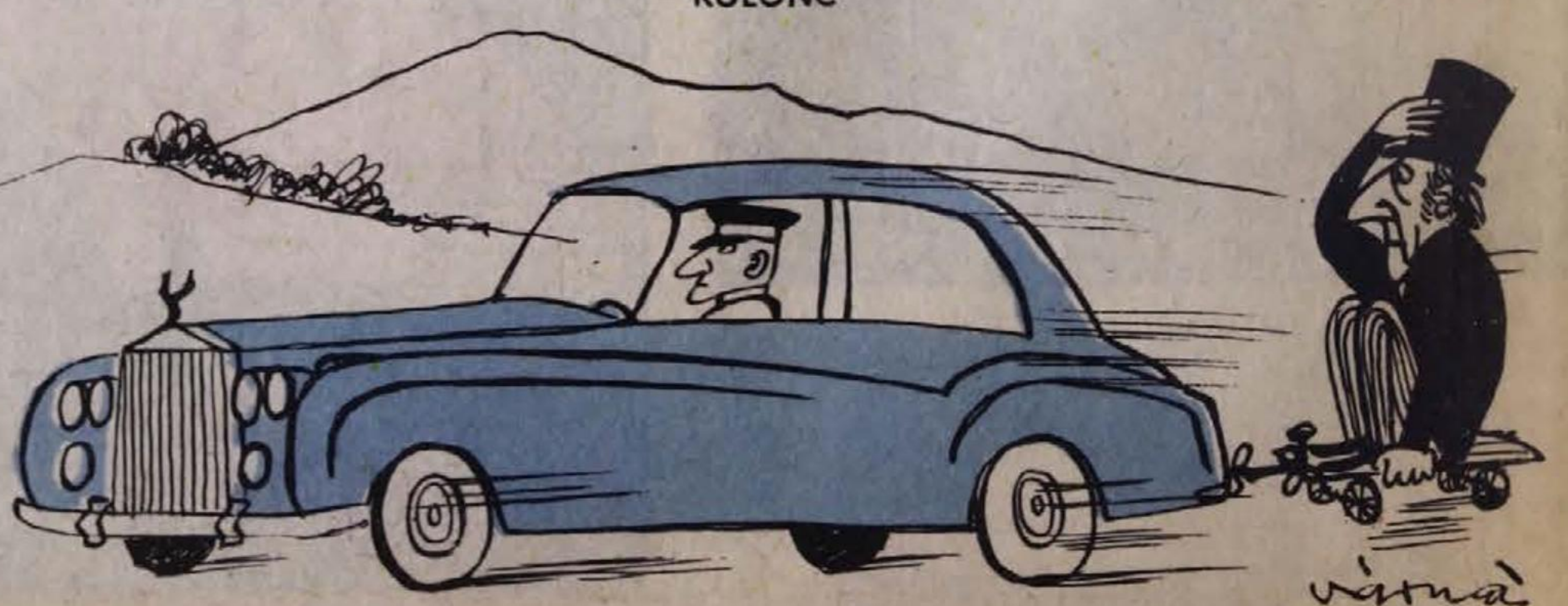

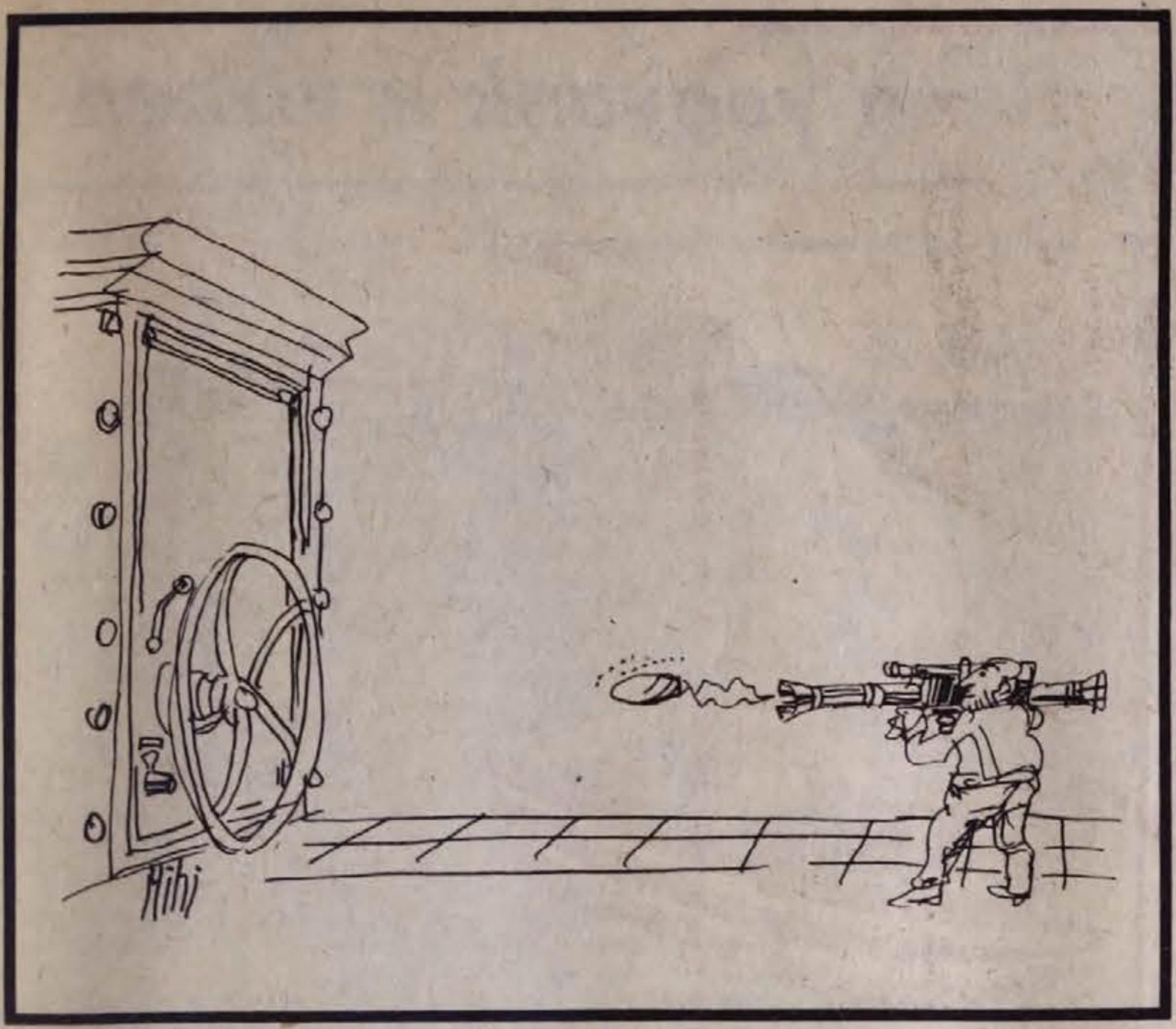

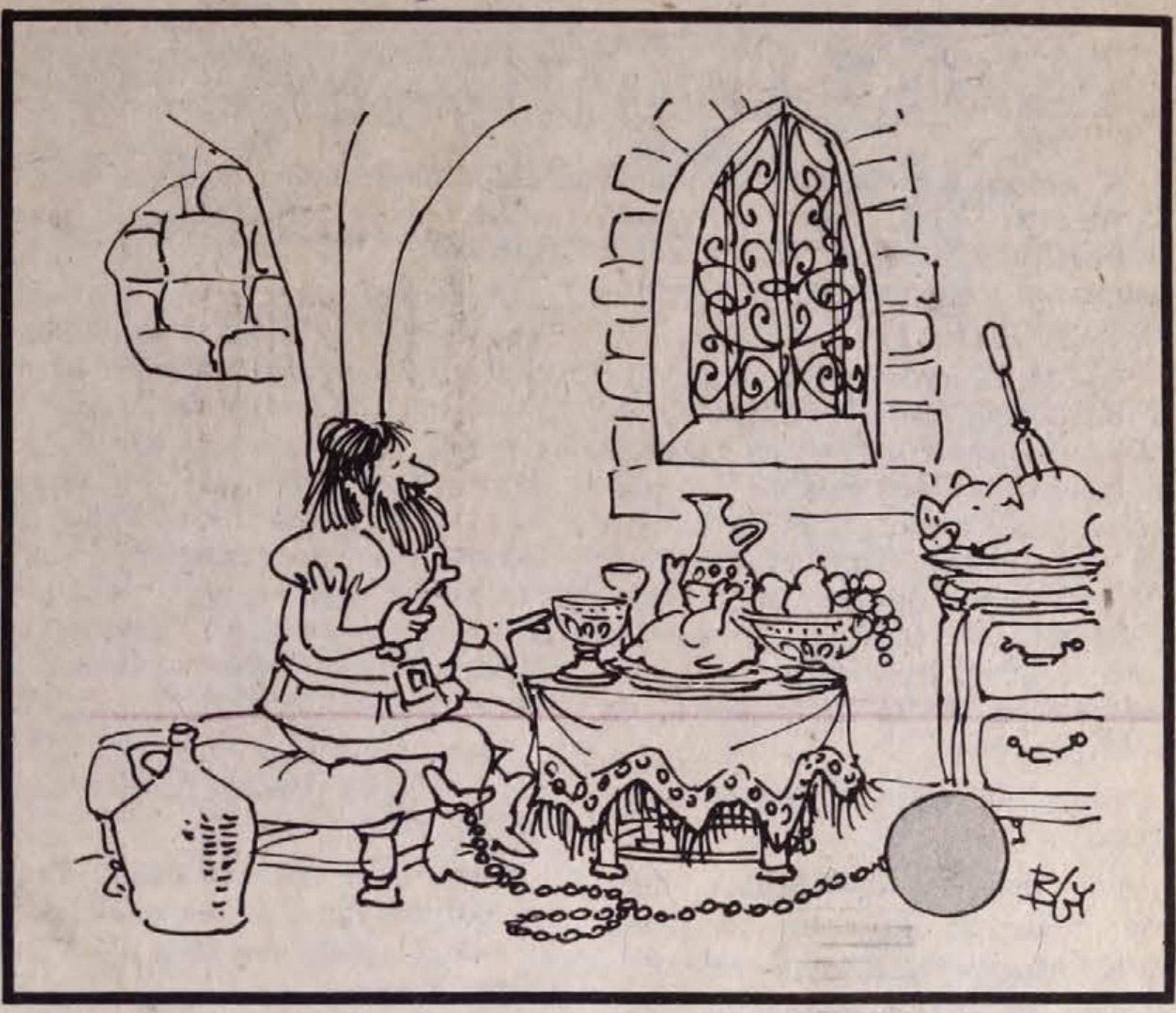

MÓDSZER

HEGEDÜS, BRENNER, FÜLÖP, VARNAI, DALLOS, SAJDIK, DUNAI

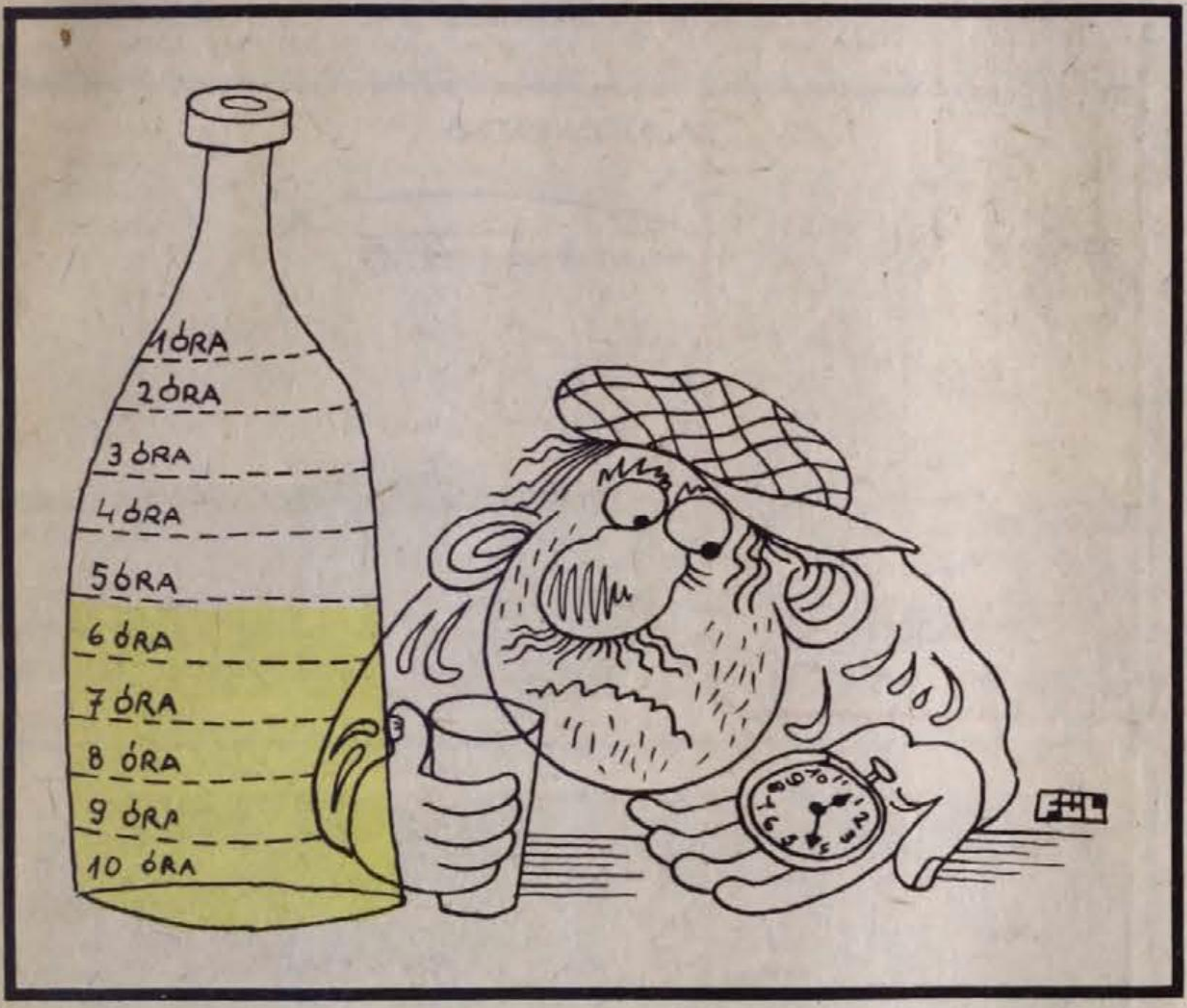
1 ÓRA
2 ÓRA
3 ÓRA
4 ÓRA
5 ÓRA
6 ÓRA
7 ÓRA
8 ÓRA
9 ÓRA
10 ÓRA
FÜL

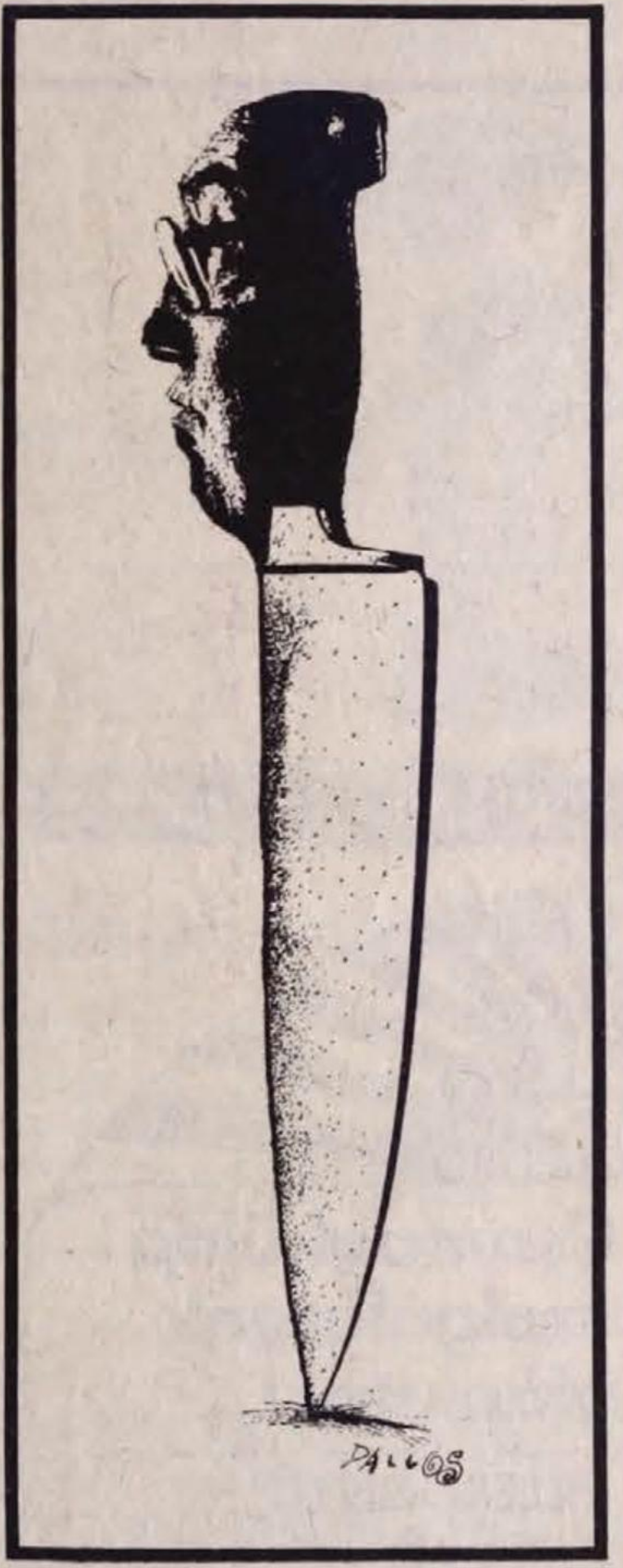

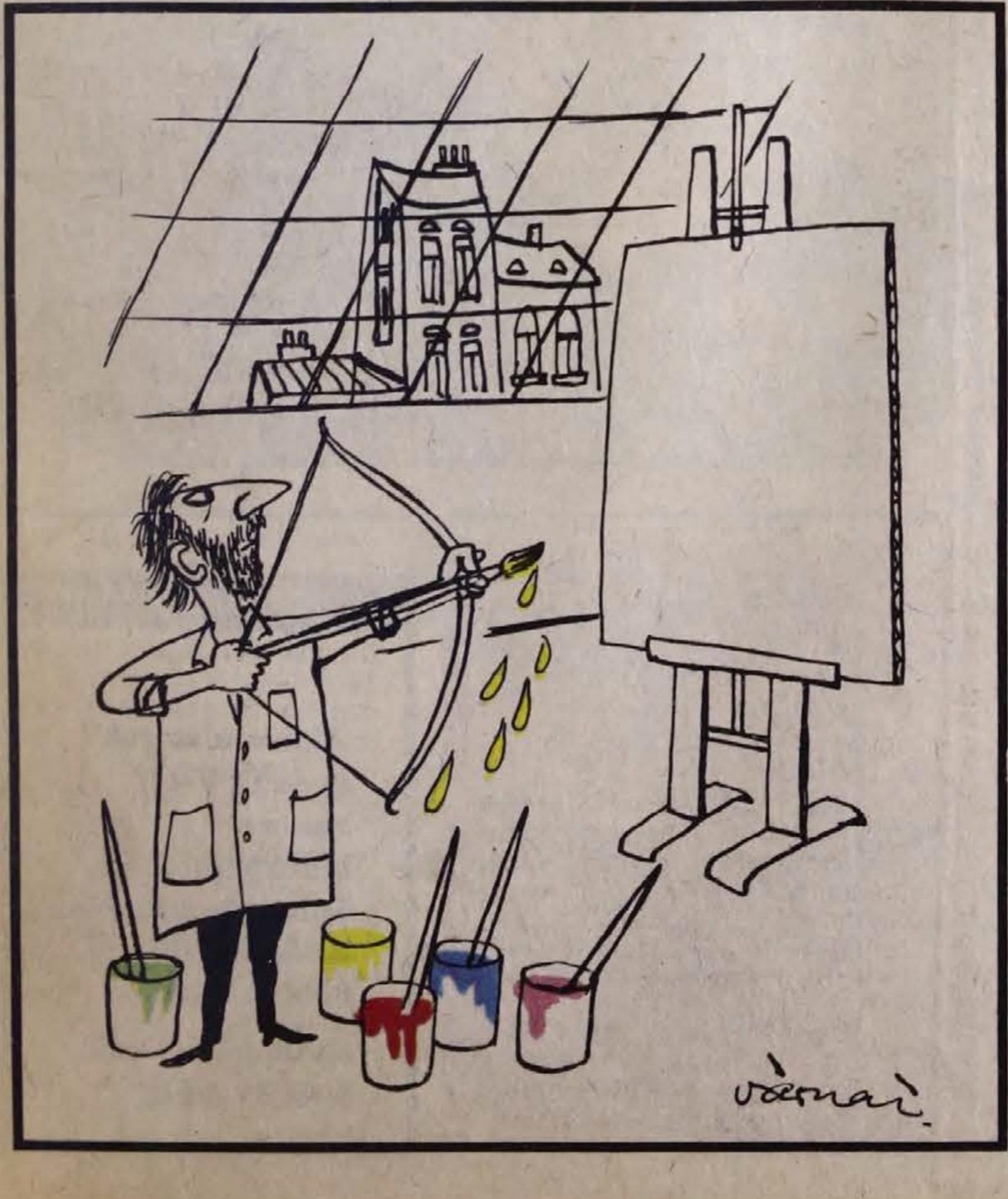

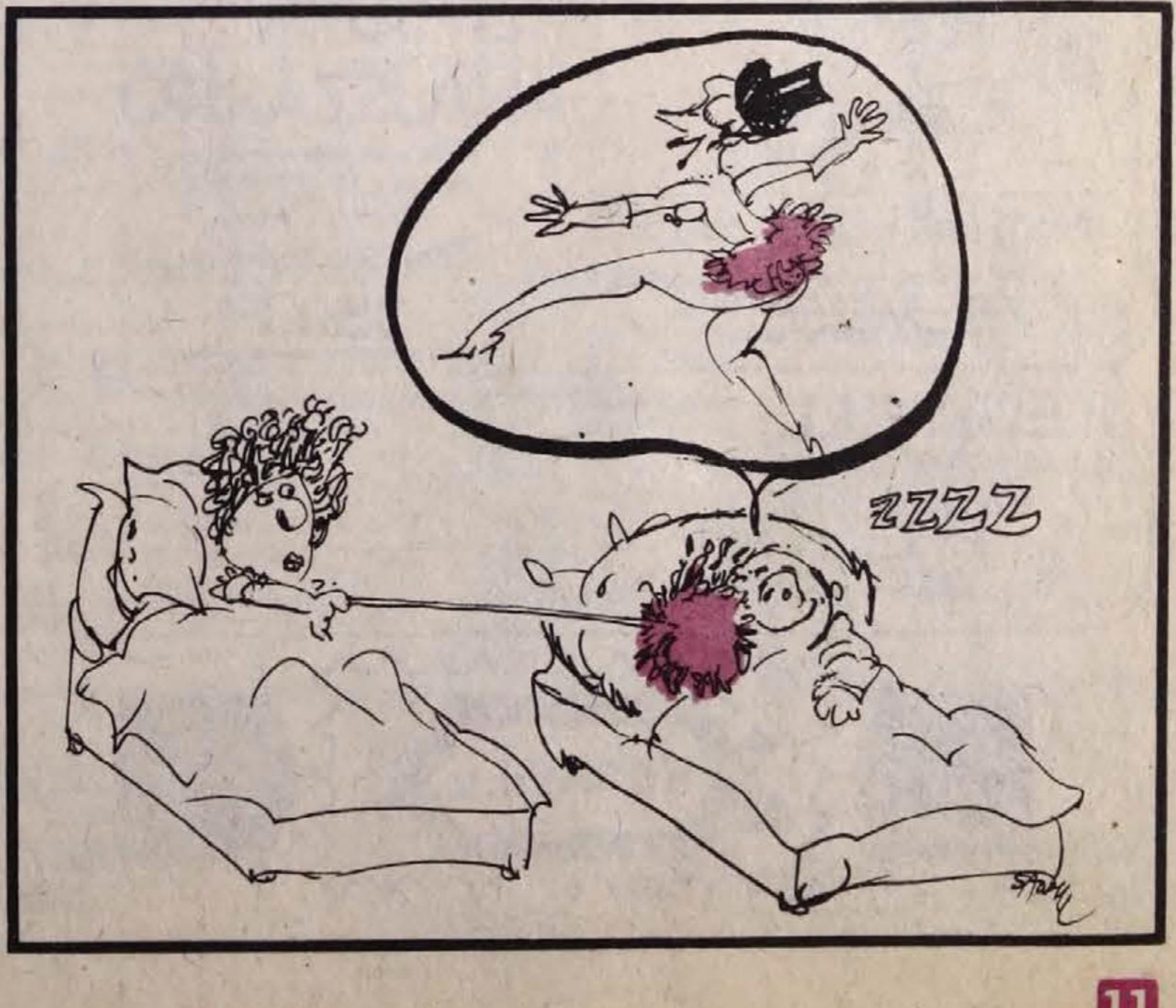

ERŐS LÁNYAINK

A csöpp San Marinóban megrendezett első női súlyemelő Európa-bajnokságon versenyzőink alaposan megemelték saját tekintélyüket.

Tudniillik erős lányaink: Csilla, Judit, Edina, Ibolya, Anikó, Erika, Veronika és Klára — ha sikerült helyesen összeszámolnom — összesen tizennyolc érmet gyűjtöttek az új sportág kontinensviadalán. Ők nyolcan hazánk nemesfémkészletét öt arany- és három ezüstéremmel gyarapították, s természetesen a tíz bronzérem is szépen csillog!

Vajon mi lehet e fényes siker titka?

Azt, hogy a gyengébbik nem már régen az erősebb, túlságosan olcsó magyarázatnak tartom. Különben is: női súlyemelőink nem férfiak, hanem hölgyek között diadalmaskodtak, ez viszont tovább növeli teljesítményük sportértékét.

A fényes siker titka alighanem abban rejlik, hogy hazánkban a női súlyemelésnek komoly hagyományai vannak. Ki ne látott volna még magyar anyát karján kisgyermekkel zsúfolt villamoson ácsorogni? Ki ne látta volna még leányainkat, asszonyainkat nehéz szatyrokat cipelve, egy megállónál alig lassító busszal versenyezve? Ilyen tömegbázisból könnyű élversenyzőket nevelni...

Csupán egyet nem értek: a bolgár hölgyek cekkerei miért tömöttebbek?

Ugyanis a női súlyemelő Európa-bajnokságon a nemzetek pontversenyét Magyarország előtt Bulgária nyerte...

Walter Béla

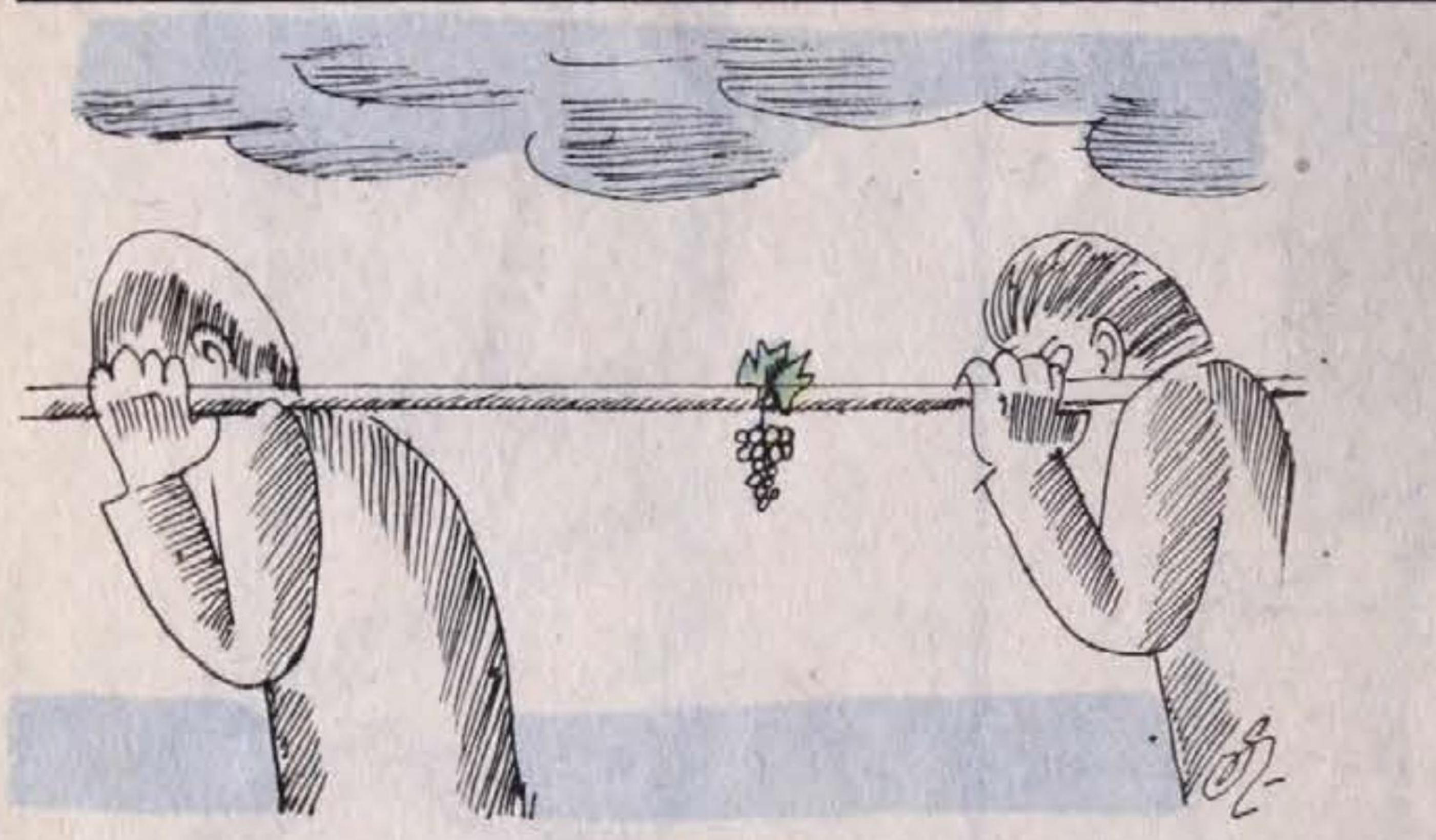

A MAGYAR KÁNAÁN

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Keravill VÁSÁR!

Csomagküldő szolgálatunk ajánlata:

PILLEKÖNNYŰ BURÁJÚ, LT-50 HAJSZÁRÍTÓ

A július 18-ig beérkező megrendelésekre (ára: 509 Ft helyett) 350 Ft

Nem kell kézben tartani!

A fenti cikket – utánvéttel – postán, DÍJTALANUL SZÁLLÍTJUK, amíg a készlet tart.

KERAVILL
Kereskedelmi Vállalat
Budapest,
Pf. 3.
1921

Megrendelem az LT-50 hajszárítót, vásári áron.

Név: ....

Cím, irányítószám: ....

KERAVILL

Mi már kifizettük. A levélre BÉLYEG HELYETT ragassza fel emblémánkat!

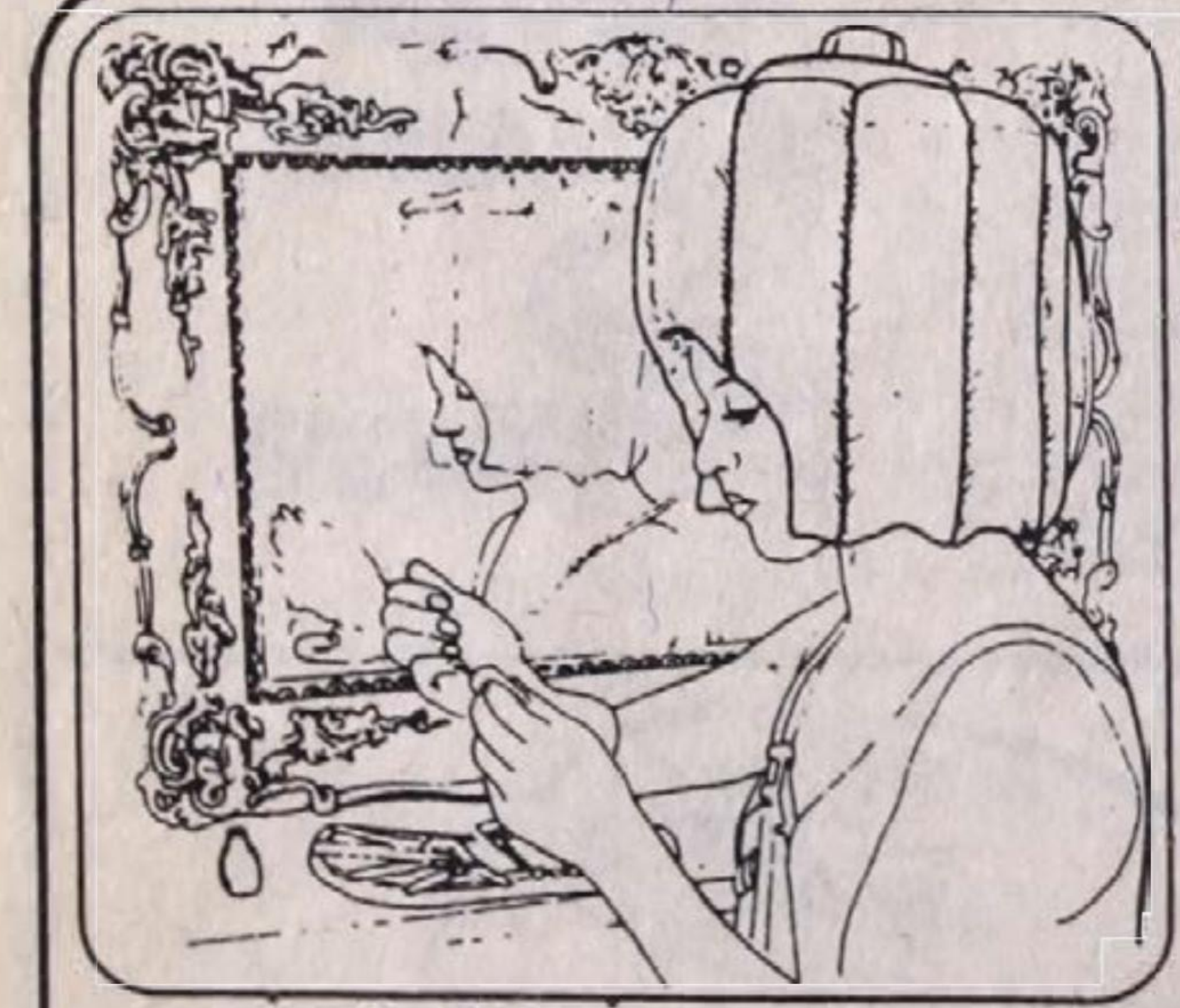

Benn vagyunk a vízben

PEDANTÉRIA

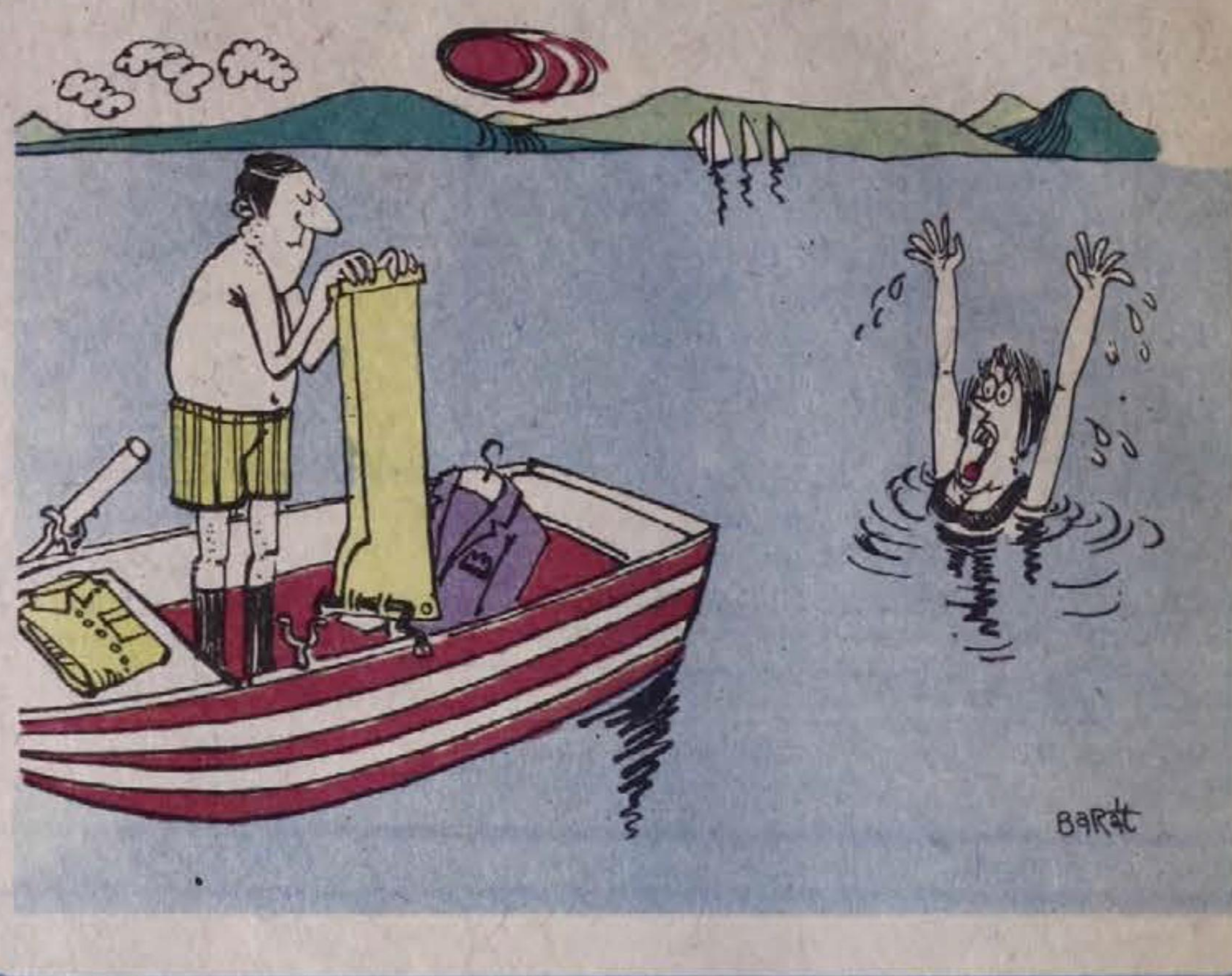

BALATON RÁDIÓ

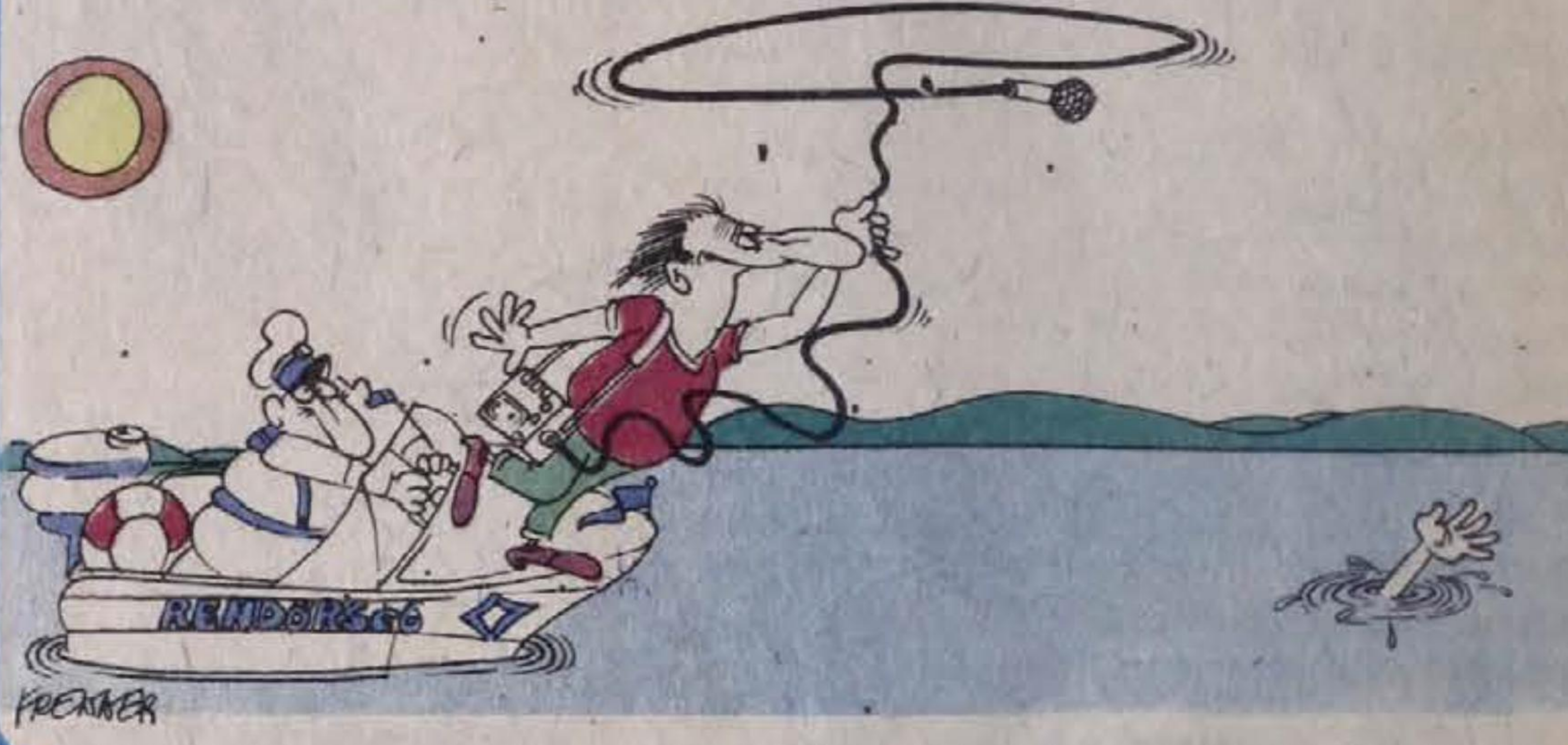

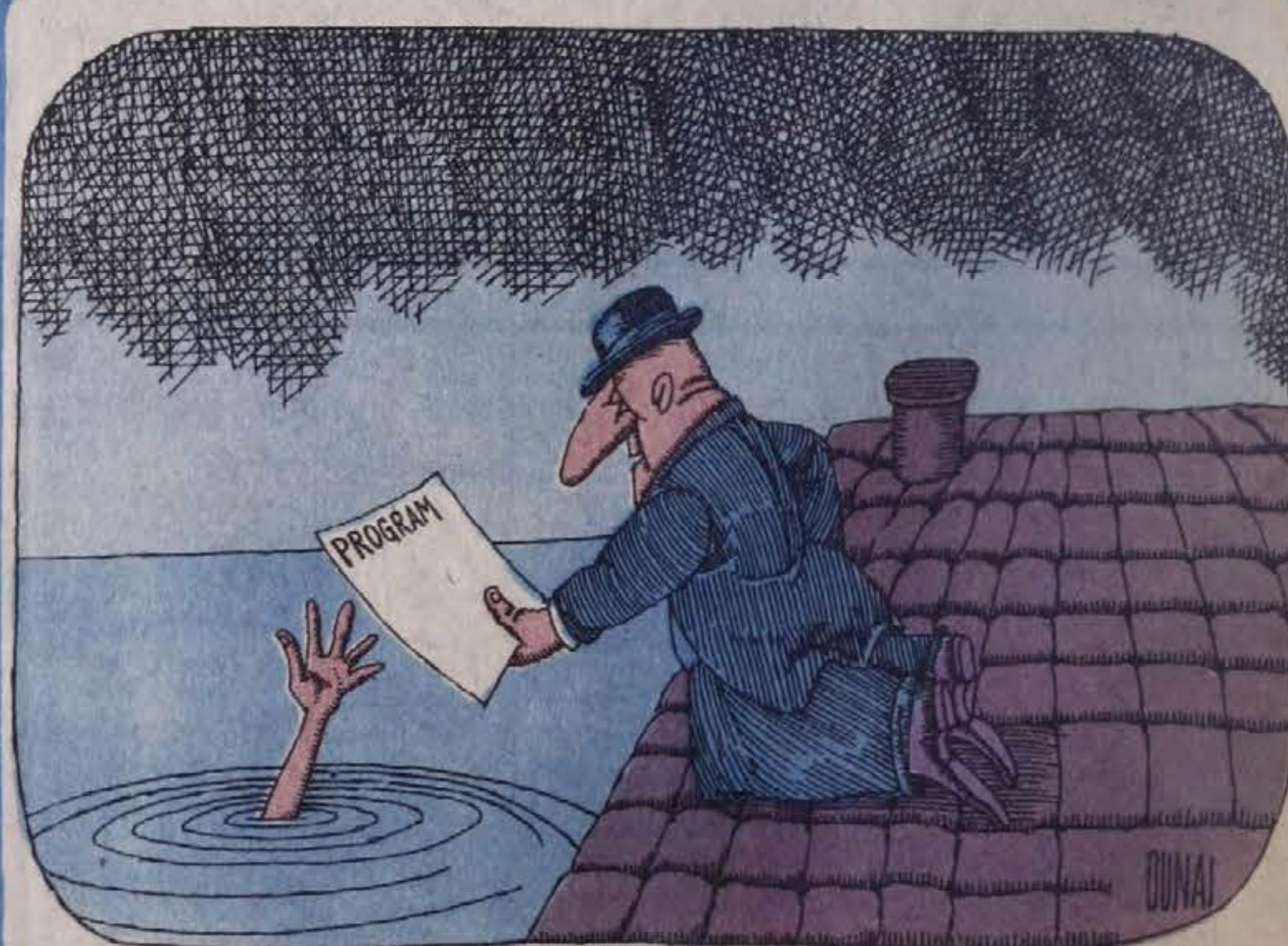

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az apa gondolkozik, hogyan mondja meg négyéves kisfiának, hogy hamarosan testvére születik. Úgy határoz, hogy a régi jó gólyameséhez folyamodik.

— Remélem, a gólya nem ijeszti meg anyát — aggódik a kisfiú.

— Miért ijesztené meg, kisfiam?

— Apa! Te nem tudod, milyen érzékenyek a terhes nők?

HIRDETÉS ● HIRDETÉS

Akkumulátorok
(6 és 12 V-os)
motor-
kerékpárhoz.
Töltve és szárazon.
Budapest III.,
Föld u. 48/A.

Nyitva:
8-tól 17 óráig.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Isaac Asimov Alapítvány-trilógiáját; — M. Shelly Frankenstein c. művét — A Kozmosz sorozatban megjelent fantasztikus könyveket; — 48 Kb-os Sinclair ZX Spectrum számítógéphez GENS3 és MONS3 programokat, kazettán.

KÍNÁLNAK: Gyermekruhákat 56—80-as méretig; — Pólyát; — Új gyermekoverallt, 86-os méretben; — A Képes 7 85—86-os számait; — Füles Évkönyveket (1985., 1986.); — A Százoldalas 1981—1987 között megjelent számait; — A Labdarúgás 1977—1987 között megjelent egyes példányait; — Diatárat, diakereteket; — 2—3 személyes sátrat; — Suphraphon lemezjátszót; — 180 cm-es rézkarnist; — ZX Spectrum számítógépet; — Super Star 61. típ. nagyképernyős fekete-fehér tévét; — Budapest típ. hálózati rádiót; — Calcorex gyártmányú mechanikus számológépet.

CSERÉLNEK: Bővített, új típusú C—64-es számítógépet régi típusú C—64-re; — Suphraphon lemezjátszót és 180 cm-es rézkarnist kemping kerékpárra; — Super Star 61. típ. nagyképernyős fekete-fehér tévét Videoton gyártmányú monó magnós rádióra vagy kazettás magnóra; — Budapest típ. hálózati rádiót és Calcorex típ. mechanikus számológépet C—60-as magnókazettákra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

MINDEN JÓ . . .

18. számunkban jelent meg Kovácsics István bicskei olvasónk levele, melyben azt panaszolta, hogy hónapok óta hiába jár úgynevezett tea tűzhelylapért, sehol sem kap.

A Salgótarjáni Vasöntöde és Tűzhelygyártól kapott tájékoztatás szerint május közepén küldtek egyet a panaszosnak az áhított tűzhelylapból (magyarul rezsó) —, díjtalanul. S hogy ezt olvasónk meg is kapta, arról szerkesztőségünknek írt levele tanúskodik, melyben köszönetet mond a gyár vezetőinek figyelmes segítségükért.

(f.)

NEM MEGALAPOZOTT . . .

Méhészek kontra Hungaronektár címmel, 19. számunkban jelent meg dr. Vicze Ernő méhegészségügyi témájú levele, melyre a MÉM-től az alábbi választ kaptuk:

A MÉM 1988 tavaszán a Magyar Méhészek Egyesületének egyetértésével a méhállomány felmérést megszervezte. Az Egyesület részéről az egyik tárgyaló fél a levél írója volt. A felmérő lap rovatait az Egyesület javasolta, s ezen Vicze Ernő saját kezűleg módosított. Ez az alapbizonylat jelenleg irattárunkban van.

A felmérést megbeszélésünk és az egyesület javaslata alapján végeztük el. Ennek lényege, hogy több mint 15 000 méhésznél felmérettük, mennyi volt a méhcsaládjaik száma az állam által fizetett és az 1987 nyarán végrehajtott méhegészségügyi vizsgálatok során, és ugyanezen méhészeknél mekkora volt az állomány 1988. április 31.-én. Úgy vélem, ha ismerjük a két biztos adatot (melyek nemcsak bemondáson alapulnak), a kettő különbsége a veszteség, tehát az elhullott méhcsaládok száma. A felmérést 2000 méhegészségügyi felelős végezte az országban, akik egyébként gyakorló méhészek. Az értékelést és a számításokat azonban központilag végeztük el. A MÉM-be beérkezett adatokat egy független szakértő bizottság értékelte, s ennek során az adatokkal a Magyar Méhészek Egyesületének elnöke

is egyetértett. A fentiek értelmében a levél írójának kijelentéseit nem tartom megalapozottnak. Megjegyzem továbbá, hogy a méhészeti ágazat helyzetének javítása érdekében eddig is és jelenleg is mindenkivel szívesen együttműködünk.

Dr. Juszku István
főosztályvezető-helyettes
MÉM

SZAGOS SZENDVICSEK

A Pestvidéki Vendéglátóipari Vállalattól május 9-én hetven darab szendvicset rendeltem, darabját 15,70-ért. A szendvicsek vastagsága helyenként meghaladta a három centit. Az alapozásnak szánt vaj, vagy bármilyen más, erre a célra szolgáló anyag teljesen hiányzott. A díszítésként rászeletelt tojás büdös volt. Amíg nem ettem a szendvicsből, nem értettem, hogy vendégeim miért kérik, hogy tojás ne legyen rajta. Amikor a szag megütötte az orromat, megértettem. Nagyon kellemetlen volt a vendégeim előtt, hogy nekem kellett szégyenkeznem a Pestvidéki Vendéglátó helyett.

Mérei Lórándné
Budapest

A VENDÉG NEM NYÚLHAT BE . . .

Ez évi 18. számunkban „Elrontják a játékomat” címmel jelent meg Molnár Mihály panaszos levele, melyben azt kifogásolta, hogy a Vidám Parkban nem ő választhatta ki a sorsjegyeket, hanem azt a pénztáros adta oda neki. A Fővárosi Vidámpark igazgatójától a következő választ kapta levélírónk:

A Vidámparkban húsz éve működtetünk sorsjegyes ajándéküzemet. Sajnos, a kezdeti kedvezőtlen tapasztalatok miatt kénytelenek voltunk úgy intézkedni, hogy a sorsjegyet a pénztáros adja, a vendég nem nyúlhat be a pénztárba. Erre az intézkedésre azért volt szükség, mert gyakran előfordult, hogy több sorsjegyet vettek el, mint amennyit fizettek.

Arra természetesen mód van, hogy a pénztáros azt a jegyet adja oda, amelyikre a vendég rámutat. Egyébként ez a játékszabály, miszerint: „A jegyet a pénztáros adja, a pénztárba benyúlni nem szabad!” — valamennyi sorsjegyes ajándéküzemünk pénztáránál jól láthatóan ki van írva, tehát a vendégnek módjában van eldönteni, hogy ilyen feltétellel játszik-e.

TÜCSÖK és BOGÁR

JOG SZERINT

„Állatok szolgálatjára”

A kereskedelmi általános üzleti szabályzat szerint a kiszolgálás rendje üzleteinkben a következő:

15. §. (1.) Az üzlet dolgozói kötelesek a fogyasztók kiszolgálását szakszerűen, gyorsan és udvariasan végezni. Az üzlet munkájában csak a vállalat alkalmazásában álló, az üzletbe beosztott dolgozók vehetnek részt.

Ennyit a vásárlók megbecsüléséről!

(A Magyar Nemzetből nyírta Bleier András.)

A versről eddig elmondottakat a következőképpen foglalhatjuk össze: az *Előszó*ban a szakaszolás, a verselés, a jelentésegységek és az időszerkezet szintjén megnyilvánuló megszerkesztettség, valamint az egyszerre külső és belső léttörténet szerves egysége, tehát a négy hídszerkezet és a szerves egészet képező folyamat egymás hatását erősíti, anélkül, hogy pontosan egybeesnék egymással.

Szót kell még ejtenünk a költemény nyelvéről

Ettől aztán mindenki megszereti a költészetet.

(Egy másodikos irodalomkönyvben találta egy debreceni diák)

KERESKEDŐHÁZZÁ ALAKULT a négy alföldi megyét vas- és műszaki cikkekkel ellátó Vidia Kereskedelmi Vállalat. A szegedi székhelyű vállalat régebben csak nagykereskedelmi tevékenységet folytatott, de az utóbbi időben most már több saját üzlete, áruháza is van, hiánycikkeket is gyártanak. 1987-ben megkapták a tőkés országokba irányuló exportjogot.

Nincs elég? . . .

(A Népszabadságból ollózta Molnár Győző budapesti olvasónk.)

3 éves középtermetű utánfutó levizsgáztatva eladó. Érdeklődni: [redacted] Hunyadi út 16. * [redacted] 1

Ha csak hároméves még jócskán nőhet!

(A Heves megyei Népújságban lelte dr. Ács József, egri olvasónk)

Az NB I-ben sem árt vigyázni!

Hajaj!

(A Vasárnapi Hírekben találta Jákli Lajos, pápai olvasónk.)

REFLEXVIZSGÁLAT

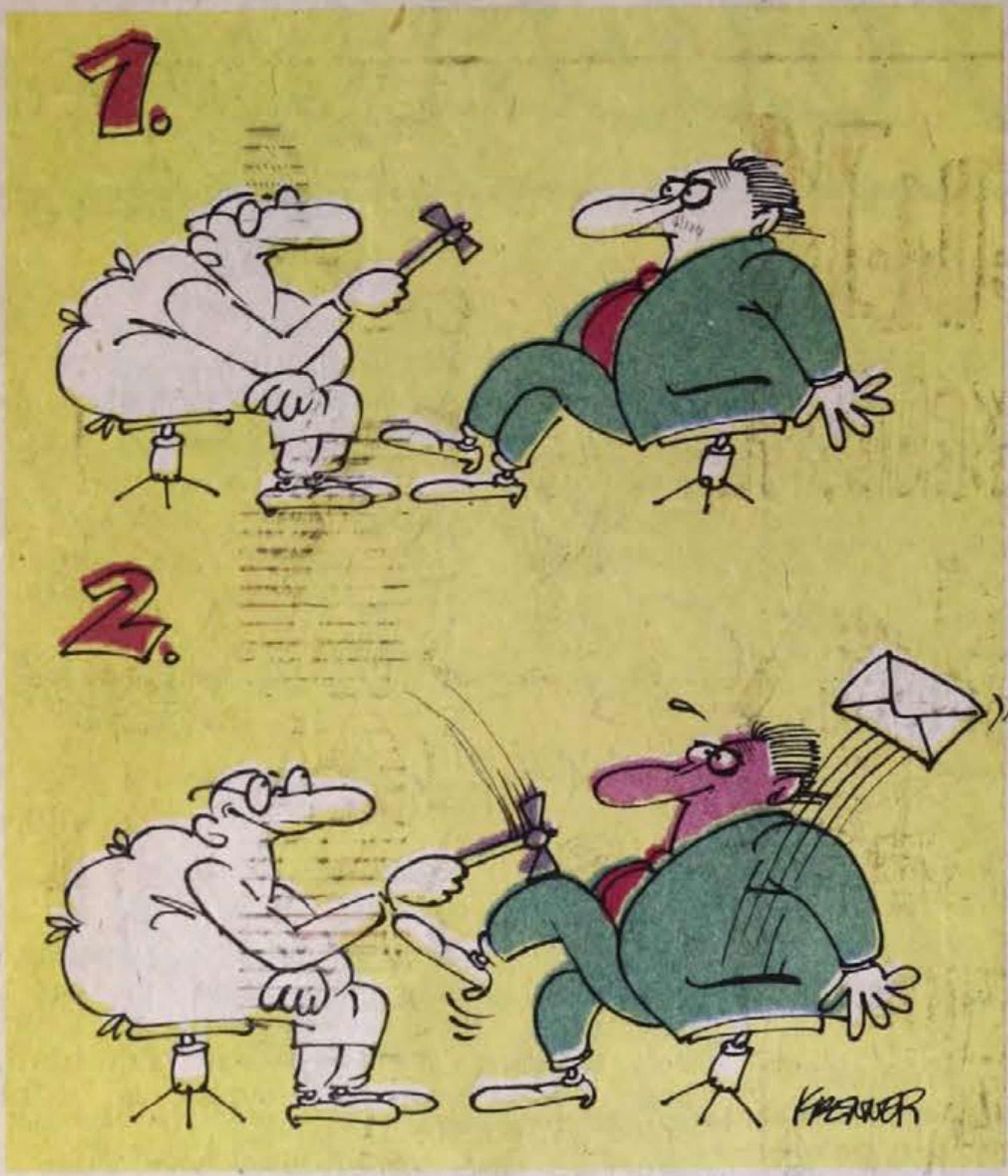
1.
2.
KASSOWITZ

GÓLYAMESE

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Hogy fog ez a néni csodálkozni, ha egy napon gyereke születik.

200—200 forintot nyert:

Bán Zsuzsanna, Becsvölgye, Fő út 24., 8985.

Gyulai Gyuláné, Budapest, Dembinszky u. 4. 1071.

Berde Andrásné, Szerep, Néphadsereg u. 7., 4163.

A nyereményeket postán küldjük el.

— Már csak a talpára kéne állítani a gyárat...

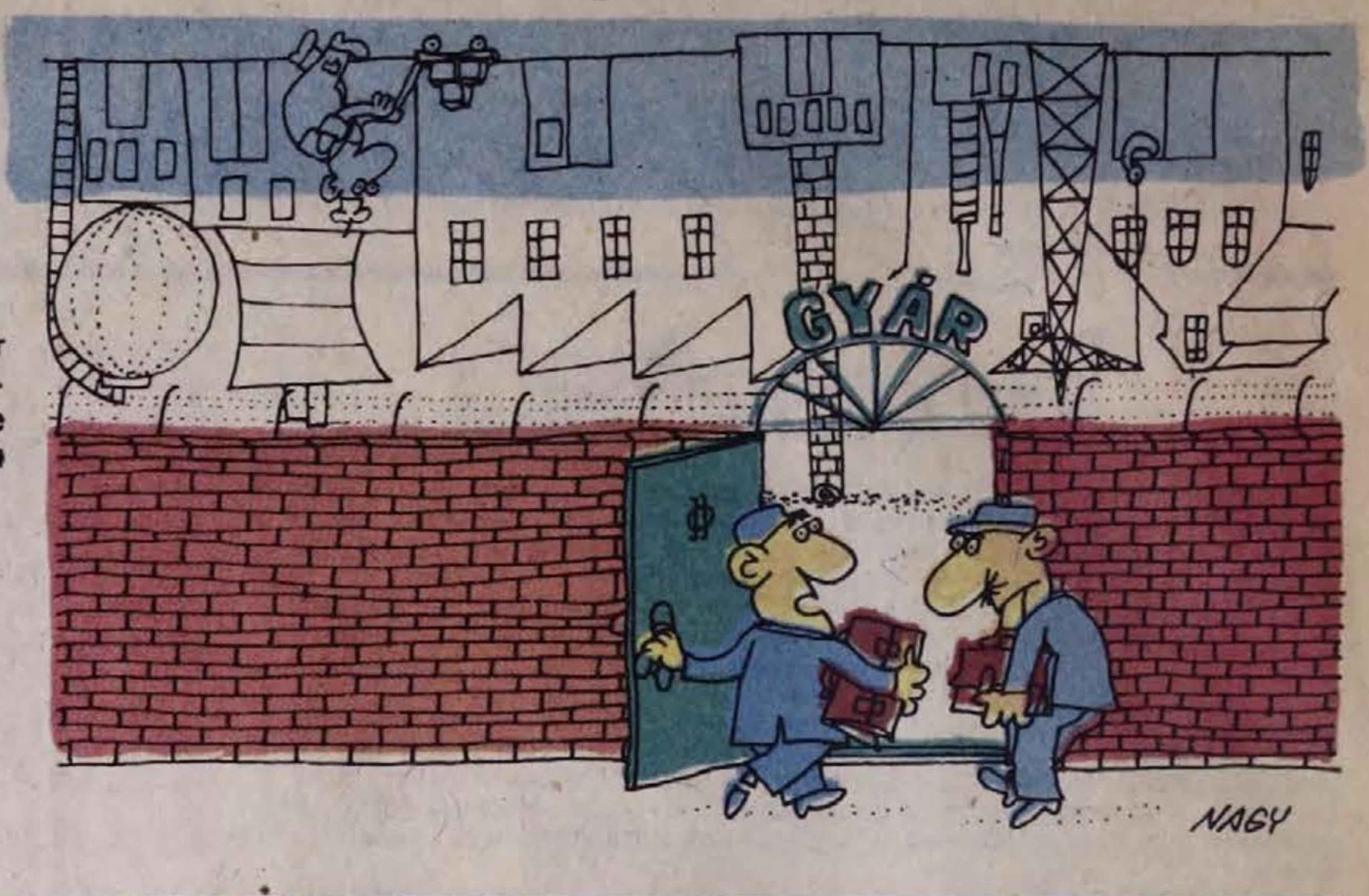

TRIBÜN

Edwin Moses, a 400 gát veterán királya mondta szöuli esélyeiről:

— Az ellenfeleim napról napra gyorsabbak, én meg napról napra öregebb vagyok.

* * *

Senki sem élhet nálam sportszerűbben — mondta a bajnok. Nem iszom, nem dohányzom, nem hajszolom a nőket, este nyolckor ágyban vagyok, hajnalban kelek, végzem a munkámat... nade csak legyen vége az edzőtábornak!

* * *

A nagypapa hosszasan meséli, micsoda hőstetteket vitt véghez a futballpályán.

— Egyet árulj el még — mondja végül a kisunoka. — Minek kellett akkor melléd a többi tíz játékos?

* * *

Az öreg golfozó még mindig jól ütötte a labdát, de a szeme már gyenge volt, gyakran nem látta, hová ment. Egy napon odalép hozzá a klub gondnoka:

— Charlie, találtam neked egy partnert. Tom veled egykorú, nagyjából úgy játszik, mint te, de a szeme, mint a sasé.

Másnap kimennek a pályára, Charlie elüti a labdát

— Láttad? — kérdi Tomot.

— Aha.

— Hová ment?

— Azt elfelejtettem.

* * *

Boris Beckert, az ifjú tenisztitánt interjúvolják.

— Vissza tudna emlékezni élete legnagyobb kudarcára?

— Persze. Van még kérdése?

(p. p.)

CSALÓDÁS

– Hogy sikerült a házasságod?

– Rosszul. Nem tudok belenyugodni abba, ...

A válasz folytatását a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb július 11-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

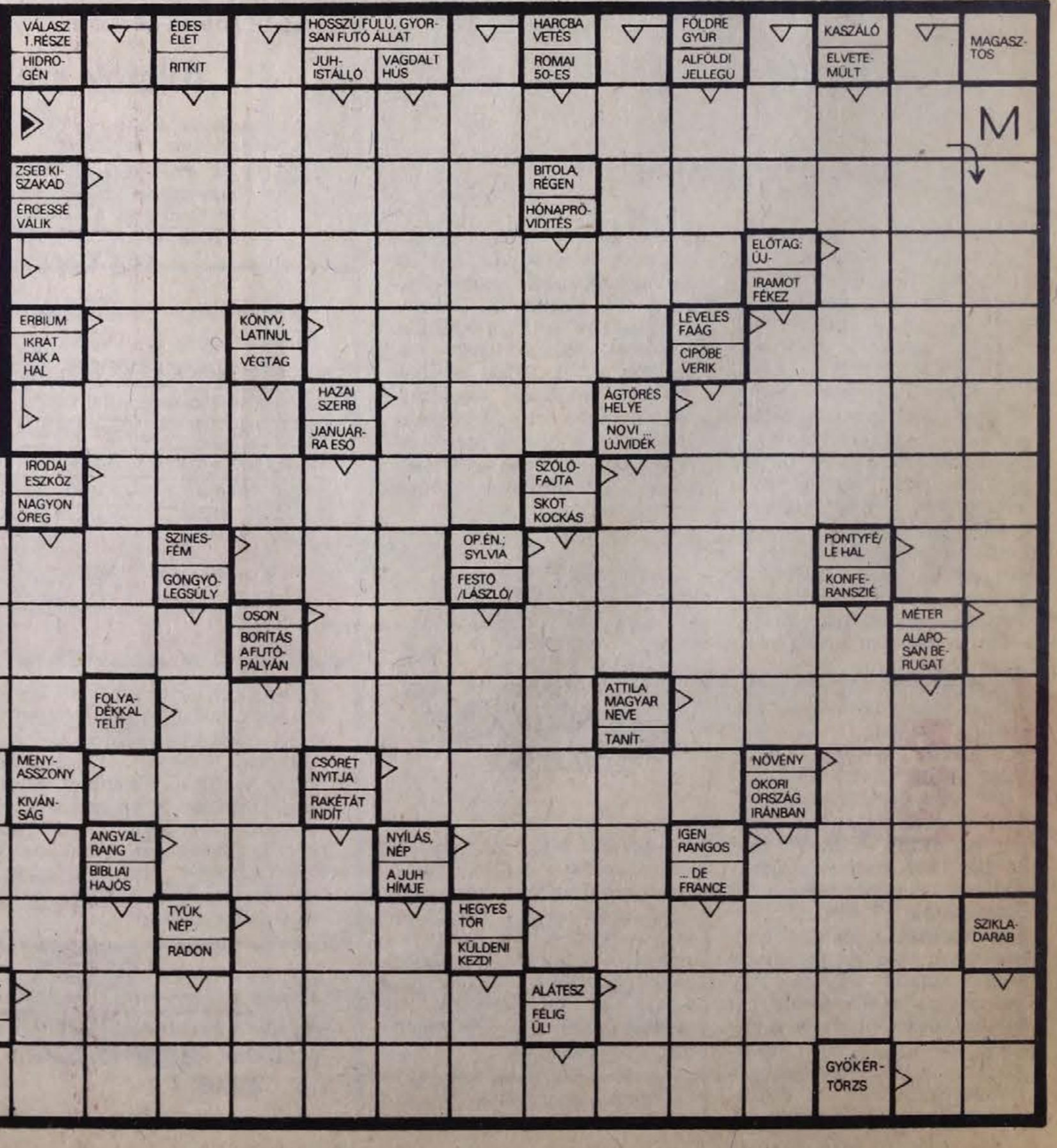
VÁLASZ 1.RÉSZE
HIDROGÉN
ÉDES ÉLET
RITKIT
HOSSZÚ FÜLŰ, GYORSAN FUTÓ ÁLLAT
JUH-ISTÁLLÓ
VAGDALT HÚS
HARCBA VETÉS
RÓMAI 50-ES
FÖLDRE GYŰR
ALFÖLDI JELLEGŰ
KASZÁLÓ
ELVETEMÜLT
MAGASZTOS
M
ZSEB KISZAKAD
ÉRCESSÉ VÁLIK
BITOLA RÉGEN
HÓNAPROVIDITÉS
ELŐTAG: ÚJ-
IRAMOT FÉKEZ
ERBIUM
IKRÁT RAK A HAL
KÖNYV, LATINUL
VÉGTAG
LEVELES FAÁG
CIPŐBE VERIK
HAZAI SZERB
JANUÁRRA ESŐ
ÁGTÖRÉS HELYE
NOVI ... ÚJVIDÉK
VÁLASZ 2.RÉSZE
FRANCIA AUTÓJEL
VÍZPART RÉSZE
KIS GOLYÓ
KOPASZ
RICHARD BECENEVE
BECSUKAT
TISZTESSÉG
IRODAI ESZKÖZ
NAGYON ÖREG
SZŐLŐFAJTA
SKÓT KOCKÁS
SZÍNESFÉM
GÖNGYÖLEGSÚLY
OP.ÉN.; SYLVIA
FESTŐ /LÁSZLÓ/
PONTYFÉLE HAL
KONFERANSZIÉ
GYENGE SZÉL
GYAKRAN GUMIZ
OSON
BORÍTÁS A FUTÓPÁLYÁN
MÉTER
ALAPOSAN BERUGAT
FOGAIVAL ŐRÖL
FOLYADÉKKAL TELÍT
ATTILA MAGYAR NEVE
TANÍT
ZALA. KÖZSÉG
TESTRÉSZ
ÚTLEGEL
ISKOLAI FÜZET
MENYASSZONY
KÍVÁNSÁG
CSŐRÉT NYITJA
RAKÉTÁT INDÍT
NÖVÉNY
ÓKORI ORSZÁG IRÁNBAN
AMI MÁR ÉRDEKTELENNÉ VÁLT
MARÓ ANYAG
LÓBETEGSÉG
ANGYALRANG
BIBLIAI HAJÓS
NYÍLÁS, NÉP
A JUH HÍMJE
IGEN RANGOS
... DE FRANCE
TRIPLE ...: ITAL
IR. SZÁMA 4627
ESETLEG
PARIPA
TYÚK, NÉP.
RADON
HEGYES TÖR
KÜLDENI KEZD!
SZIKLADARAB
LENGYEL NÉPCSOPORT
GRAMM
ALÁTESZ
FÉLIG ÜL!
ARCOT KIFEST
I
GYÖKÉRTÖRZS

IMPORT HUMOR

A LONDONI
PUNCH-BÓL

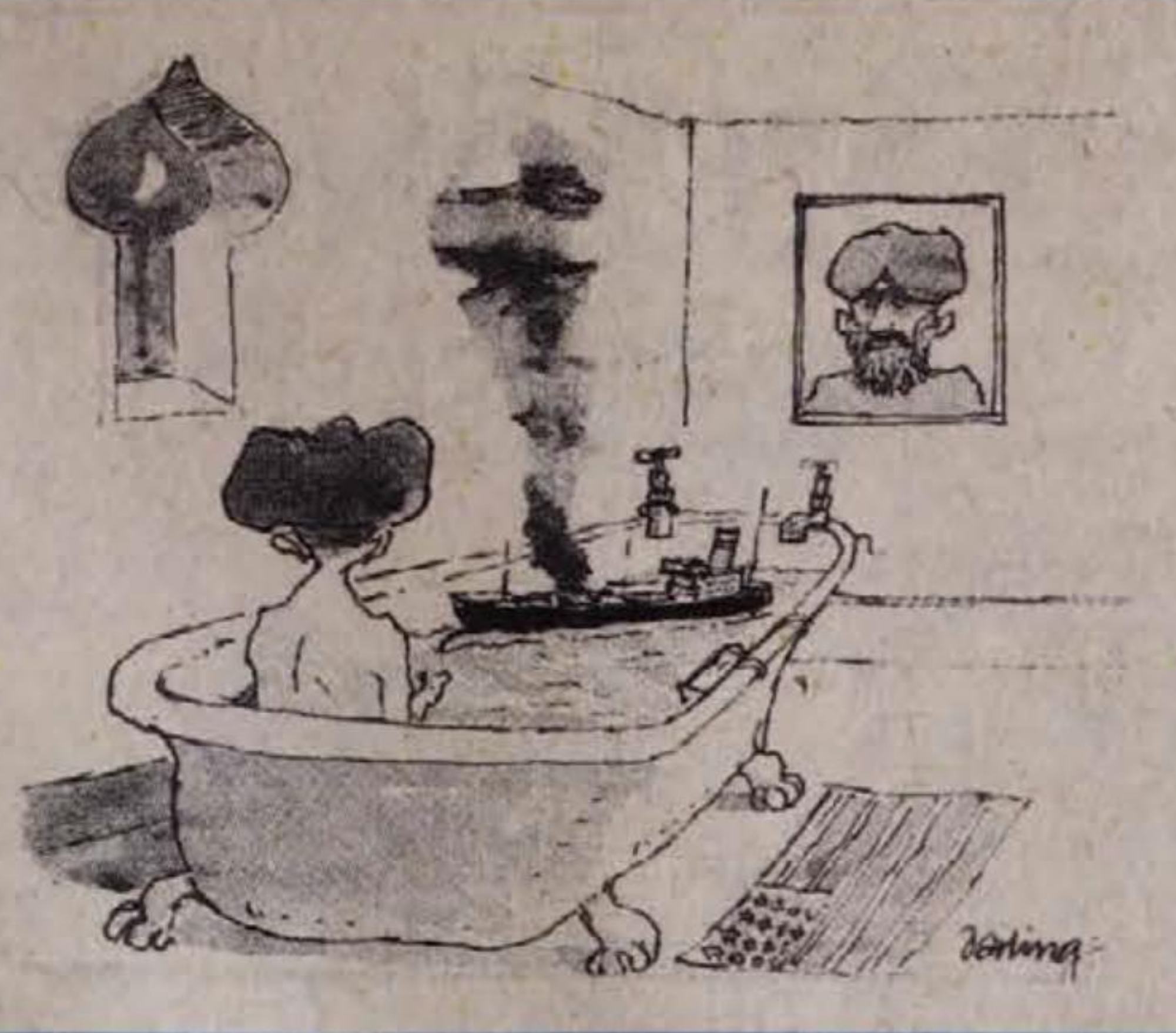

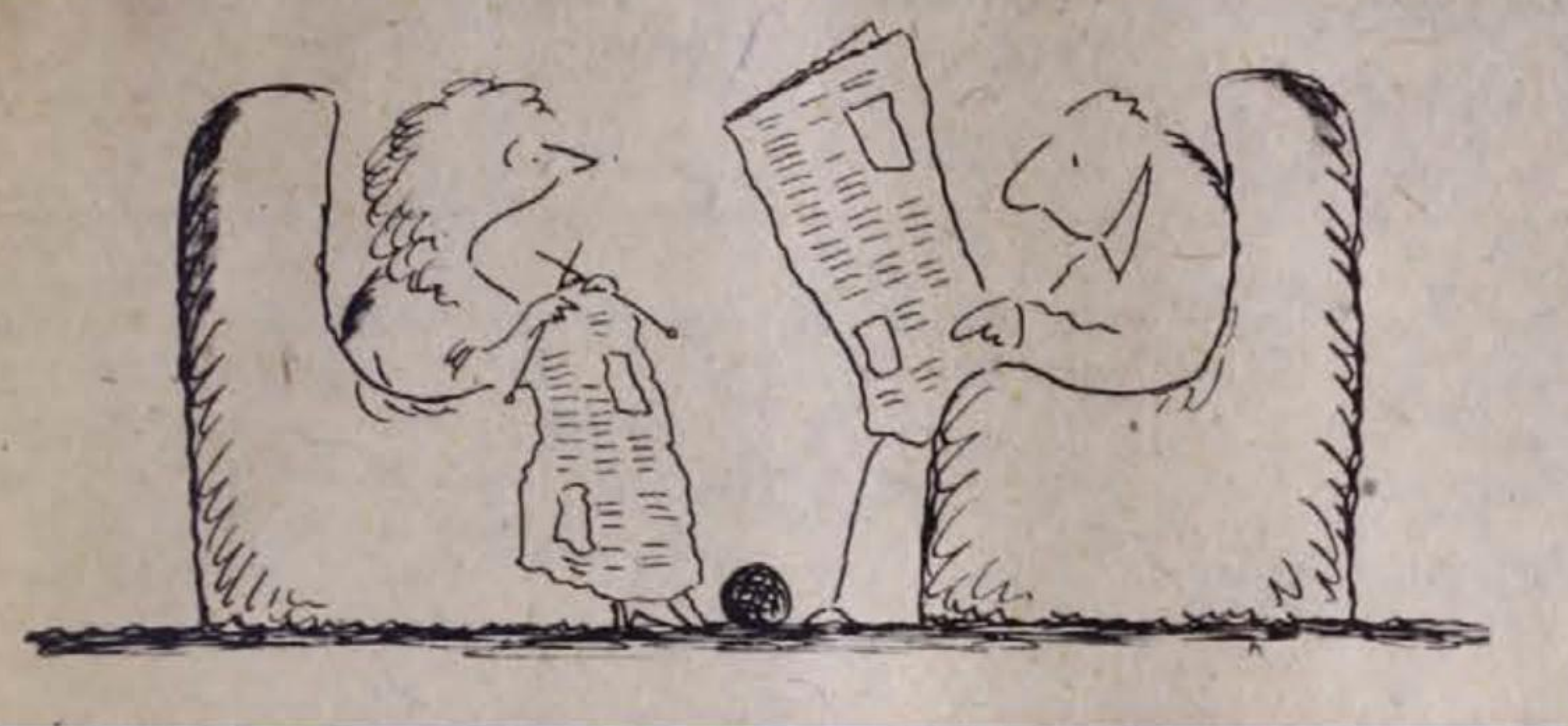

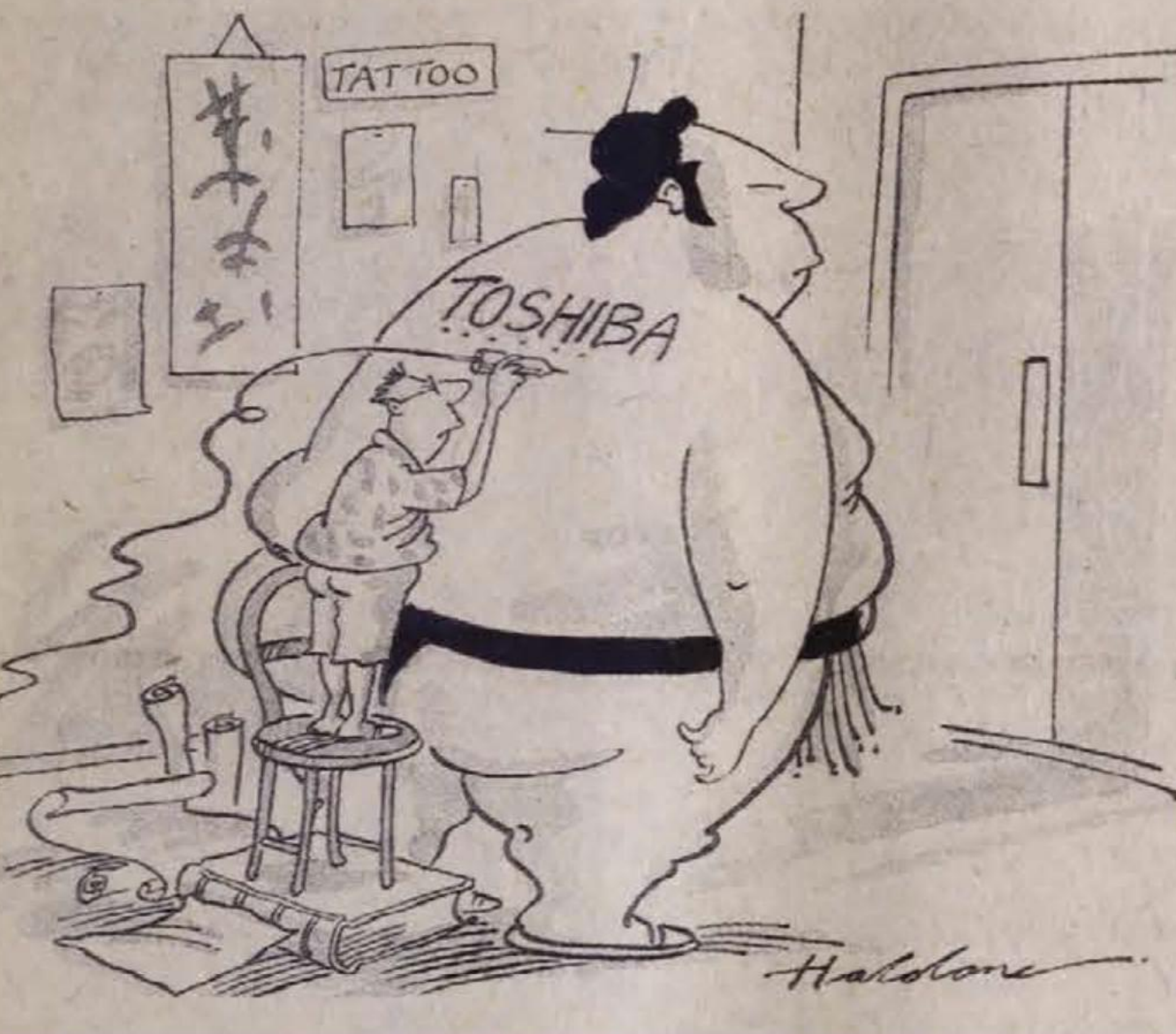

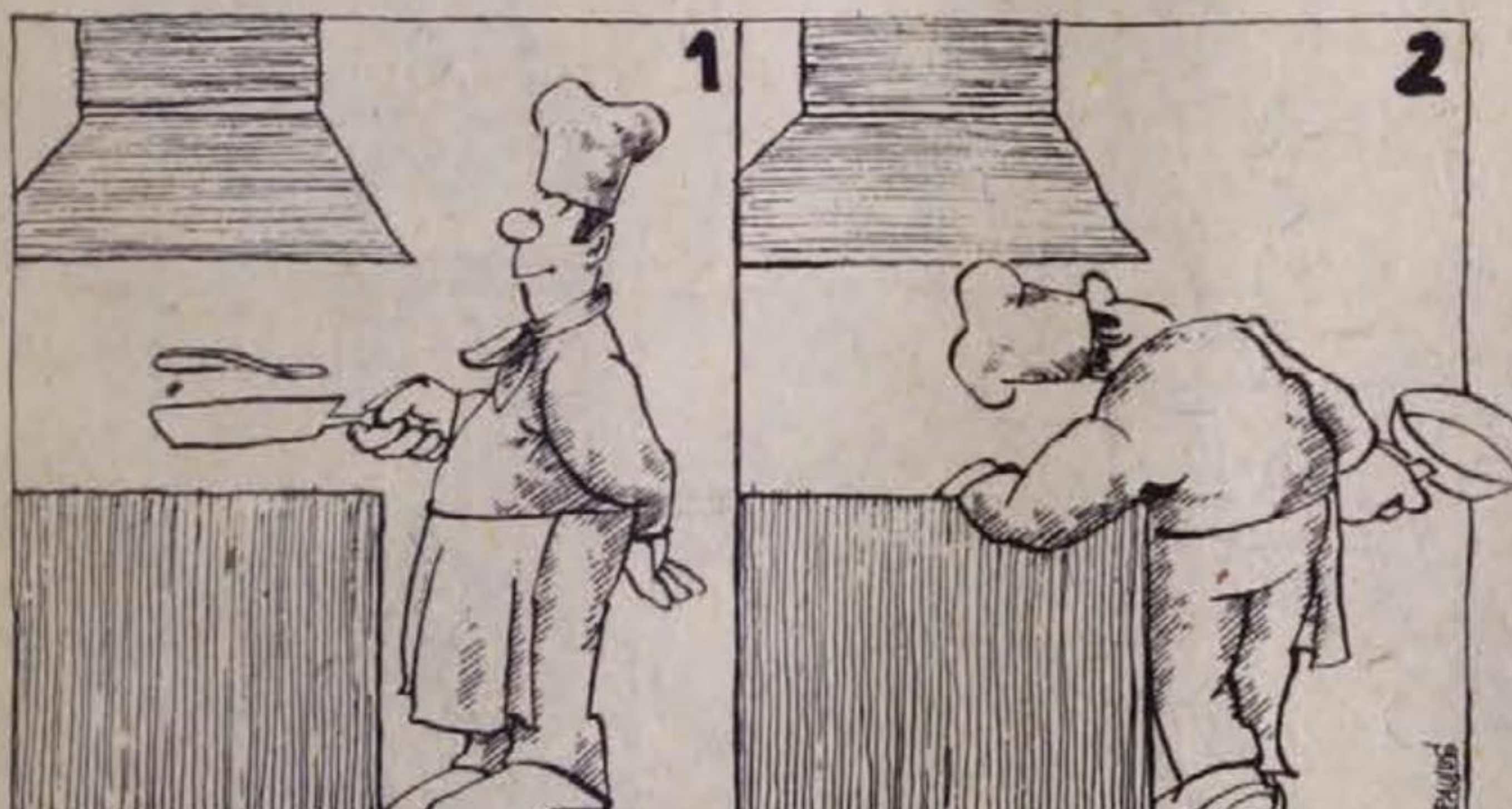

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/27-66-22

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

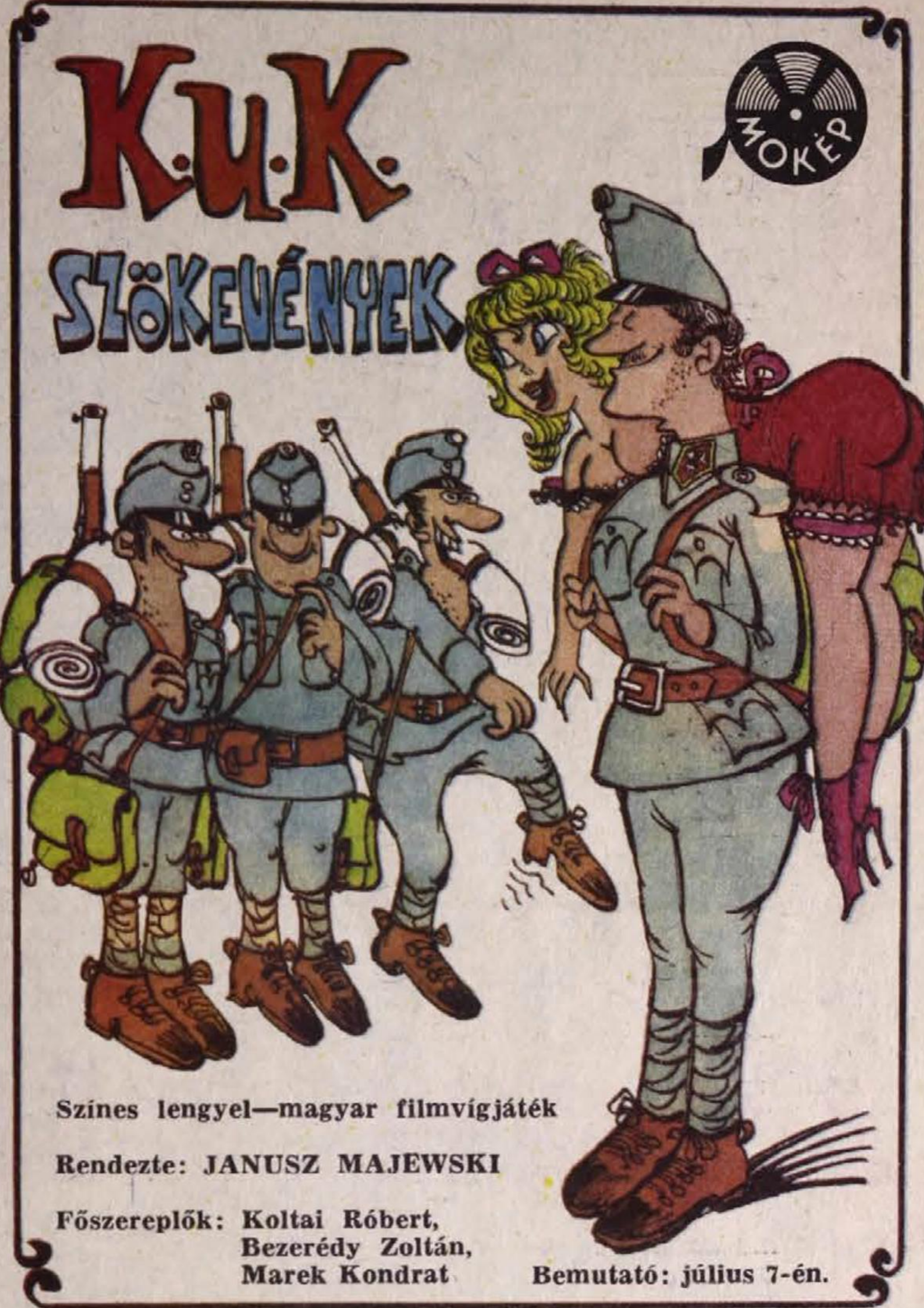

Színes lengyel—magyar filmvígjáték

Rendezte: JANUSZ MAJEWSKI

Főszereplők: Koltai Róbert,
Bezerédy Zoltán,
Marek Kondrat

Bemutató: július 7-én.

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

A Lemezposta ajánlata
BUDAPEST 1812

MADONNA — JON CAN DANCE
Spotlight; Holiday; Everybody; Physical attraction; Over and over; Into the groove
SLPXL 37 178, hanglemezen 275 Ft . . . db

GRACELAND — PAUL SIMON
The boy in the bubble; I know what I know; Gumboots; Under African skies; Homeless
SLPXL 37 187, hanglemezen 275 Ft . . . db

TEN ON ONE — SANDRA
Everlasting love; Stop for a minute; Little girl; Maria Magdalena; Midnight man; Loreen
SLPXL 37 177, hanglemezen 275 Ft . . . db

VÁLOGATOTT NEOTON SLÁGEREK — 1976—1984
Santa Maria; Holnap hajnalig; Marathon; Látomás; Hétvégi motorozás; Don Quijote; Vándorének
SLPM 37 151, hanglemezen 155 Ft . . . db

CSAVARGÓK KÖNYVE — HOBO BLUES BAND
Vándorvers; Apák rock and rollja; Tüzes angyal; Fiúk rock and rollja; Nincs hova futni
SLPM 37 168, hanglemezen 165 Ft . . . db

ADAMIS ANNA
Az utazók; A szép idegen; Ki áll az ajtón kívül?; Nézd, megnő az árnyék; Hűség; Ne keress máshol
SLPM 37 060, hanglemezen 165 Ft . . . db

SZTÁROK BUDAPESTEN
Nemzetközi popgála a magyarországi SOS gyermekfalu javára. Bonnie Tyler, C. C. Catch, a Bad Boys Blue, Giorgia, Christian Jaccard stb. előadásában
SLPXL 37 147—48, hanglemezen 280 Ft . . . db

THIS IS — THE KING'S SINGERS
Vonat vagyok; Asszonybeszéd; Agyad szélmalmai; Szeretlek Samantha; Játssz a bendzsón
SLPXL 31 075, hanglemezen 190 Ft . . . db

Egyéb kérések: . . . .
. . . .

A felsoroltak és valamennyi forgalomban levő hanglemez, kazetta és könyv megrendelhető a Lemezposta címén. Készpénzért, utánvétellel szállítunk. Küldeményeinkhez a postaköltséget felszámítjuk.

Név: . . . .

Cím (irányítószámmal): . . . . .
. . . .

. . . .
aláírás

MŰVELT NÉP
KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Lemezposta, Budapest 1817

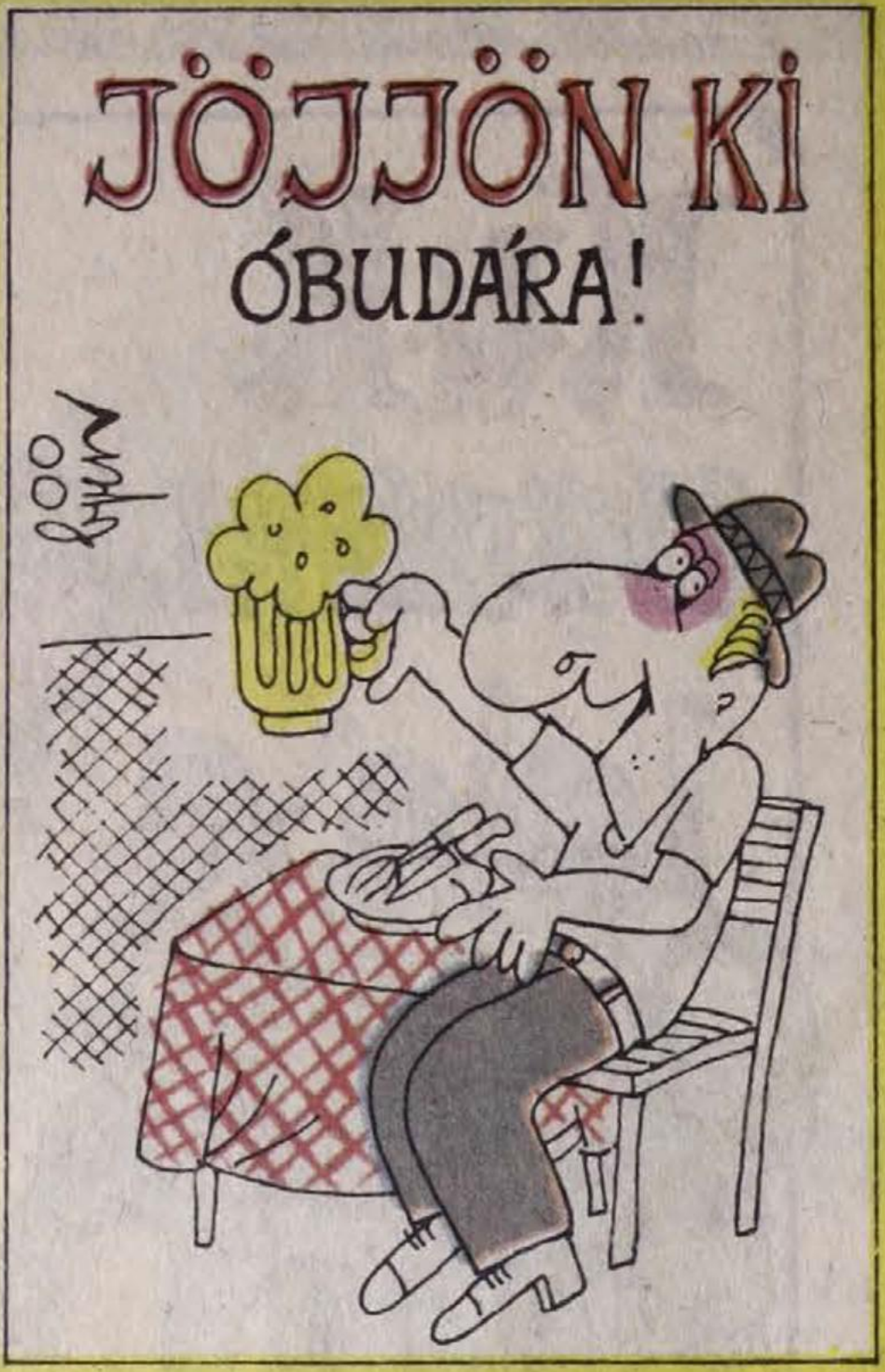
JÖJJÖN KI
ÓBUDÁRA!

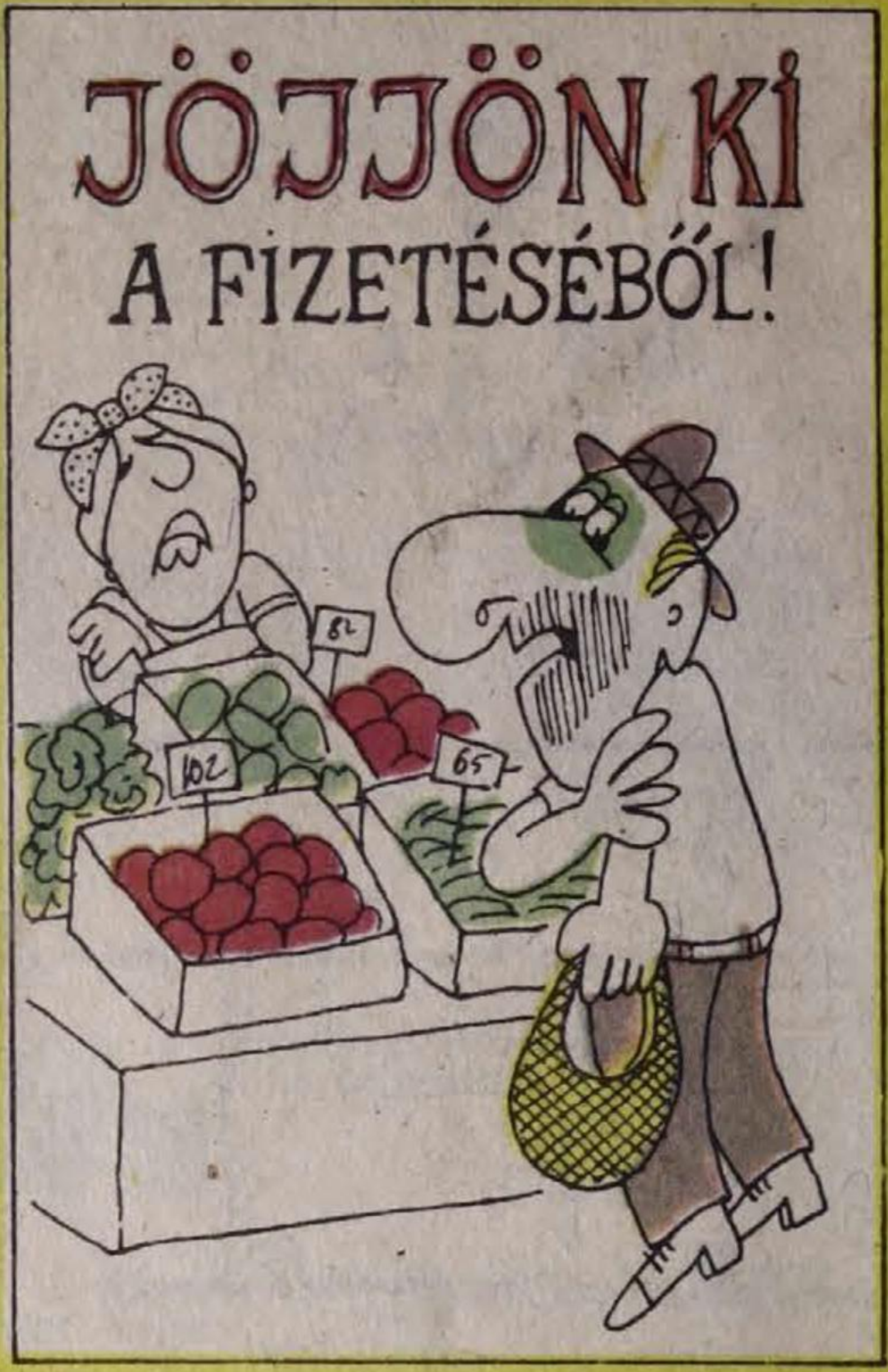
JÖJJÖN KI
A FIZETÉSÉBŐL!
82
102
65

A mi plakátjaink

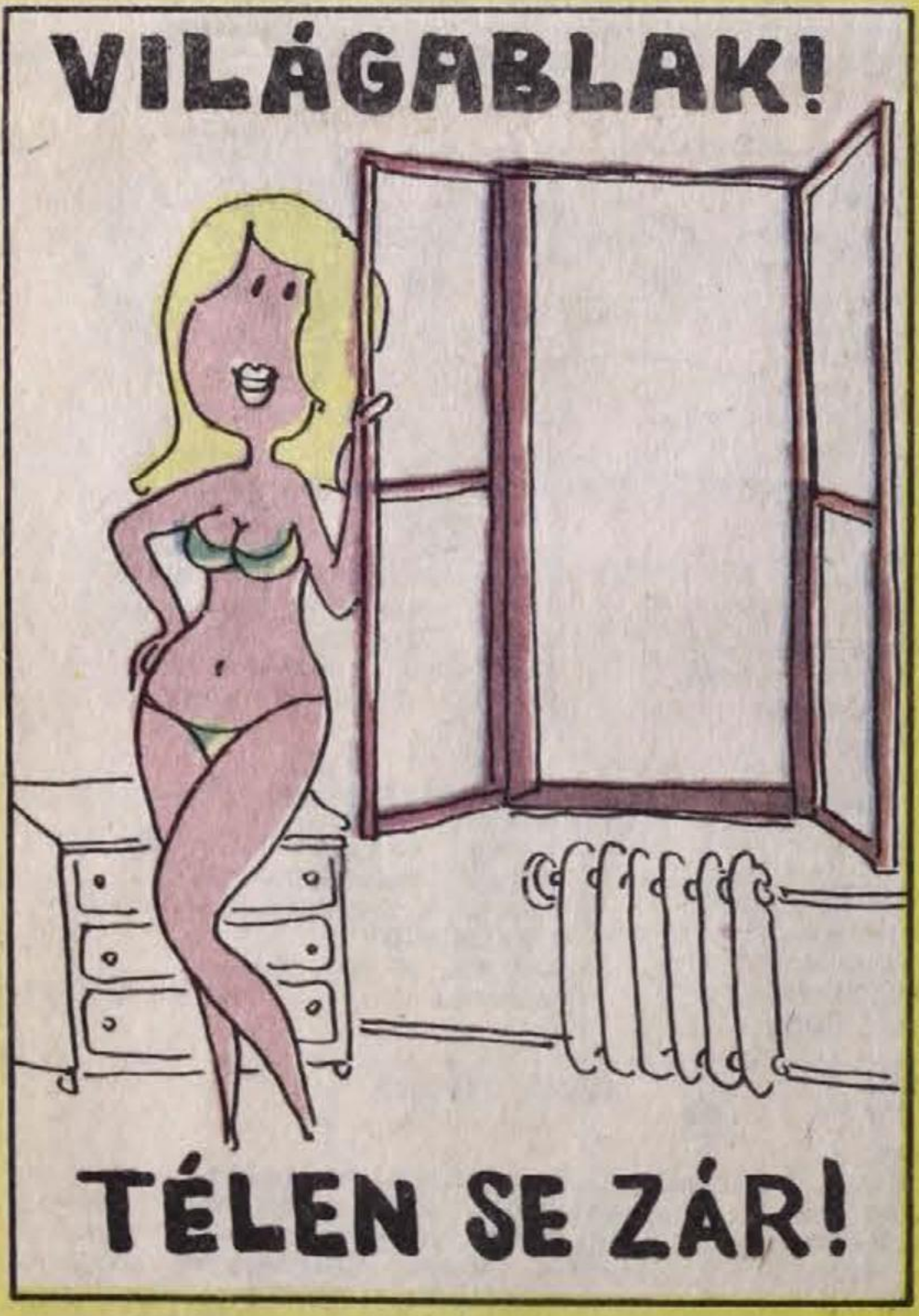
VILÁGABLAK!
TÉLEN SE ZÁR!

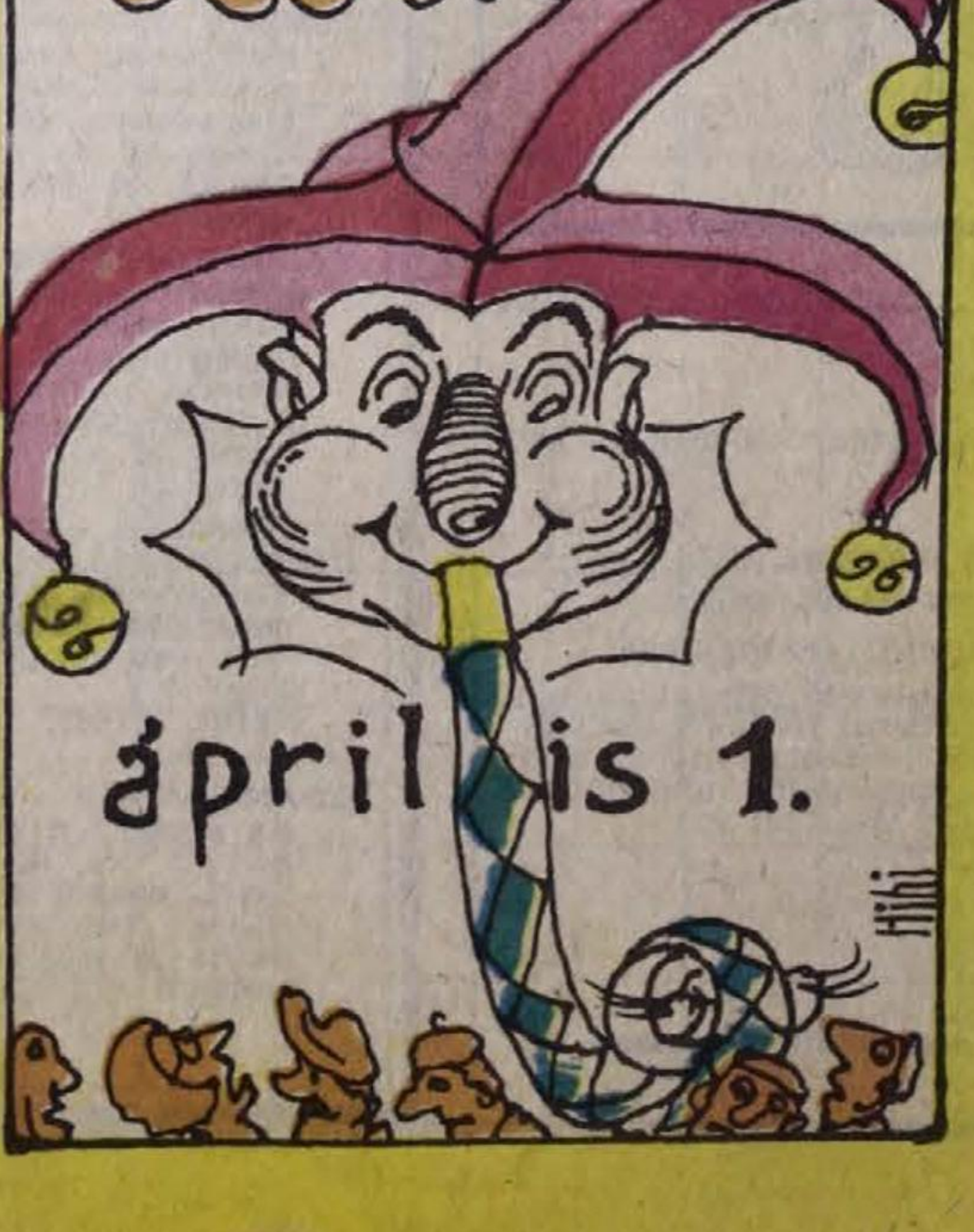
ÉLJEN
április 1.

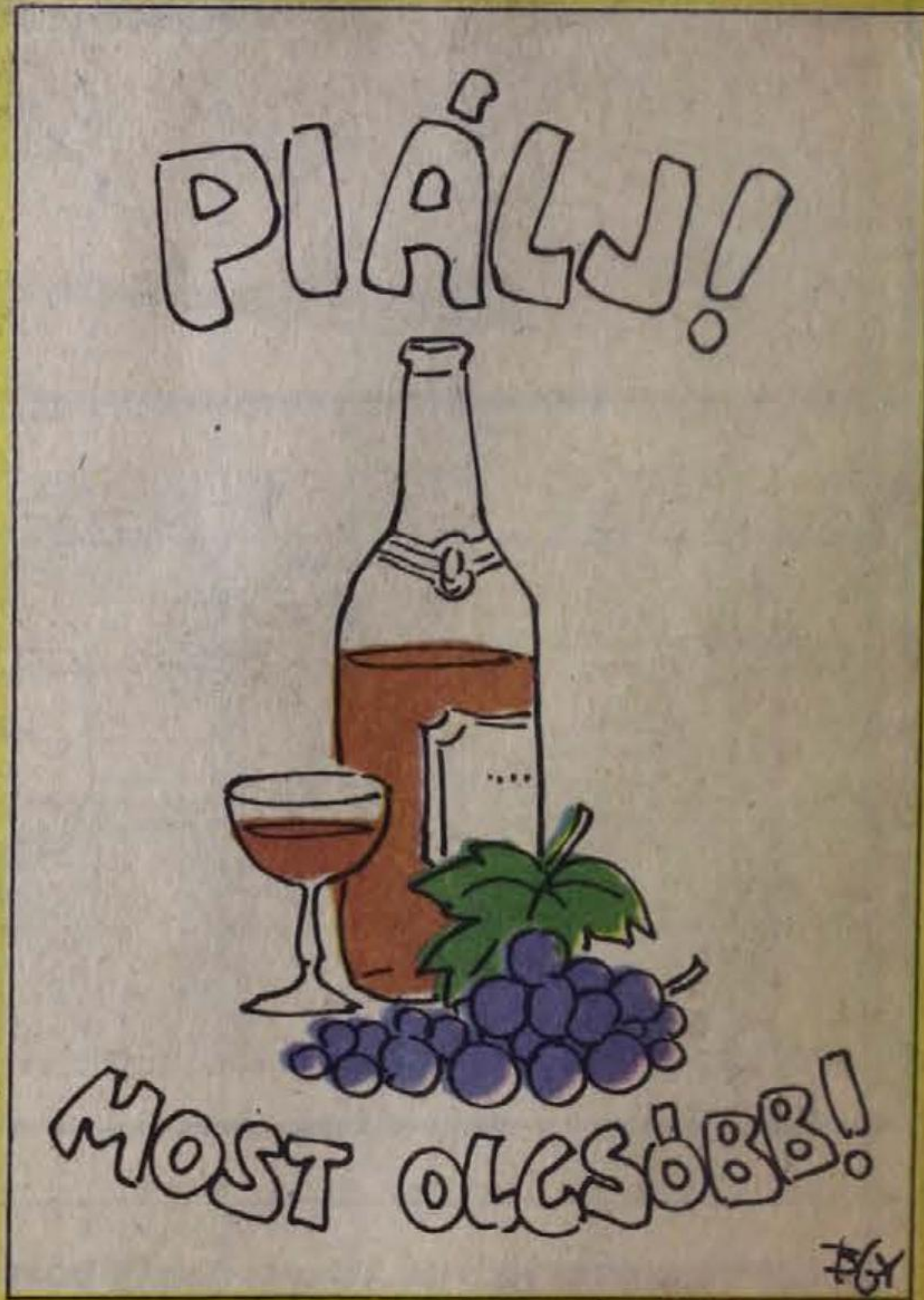
PIÁLJ!
MOST OLCSÓBB!